

PRONALAZENJE
ISTINE
U UNIVERZUMU
MISLJENJA

NEPOPUSTLJIV

LISA BEVERE

NAJPRODAVANIJI AUTOR *NEW YORK TIMES*-A

Dragi dragoceni,

Želim da vas povedem na putovanje na „Goru Gospodnju“, mesto na kome možete naučiti ne samo da prebivate u Božijoj nepromenljivoj istini i ljubavi, nego i na kome ćete odlučiti da postanete nepopustljivi – ljudi koji su čvrsti, odlučni i postojani.

Ako je ikada postojalo vreme u kome je trebalo da budemo nepopustljivi u ljubavi i istini, to je sadašnje vreme. Bog je Ljubav. Bog je Istina. I ljubav i istina su vanvremenske i obe prevazilaze naše savremene trendove i mišljenja.

Božiji plan za sve nas otkriva se dok prebivamo u Njemu i postoji da bismo se mi razvijali i bili oblikovani. Dragi prijatelju, moja molitva za tebe je da dok prebivaš u Hristu, tvom Ugaonom kamenu, budeš oblikovan na sliku nepopustljivog.

Ostanite verni. Ostanite istiniti. Ostanite snažni.

LISA BEVERE

NEPOPUSTLJIV

Dragi moji,
Dok tragate za istinom, molim da otkrijete ljubav.
U okrutnom svetu, morate imati hrabrosti da
budete nežni kao cvet i čvrsti kao dijamant.
Ostanite verni. Ostanite istiniti. Ostanite snažni.
Rečima i delima osvetlite put do stene utočišta.
Budite samouvereni. Ne možete podbaciti
jer ste isklesani od nepobedivog kamena.

„Nema čvršćeg temelja od Kamena na kome smo pozvani da gradimo svoje živote, naše brakove i naše snove. Lisa nova knjiga, *Nepopustljiv*, biće izazov da otkrijete više o tome ko je Bog, i zauzvrat, više o tome ko ste vi“.

Steven Furtick, pastor crkve *Elevation Church*;
najprodavaniji autor *New York Times-a*

„Danas postoji mnogo neizvesnosti u našem svetu. Teško je znati čemu ili kome verovati. Zato je nova knjiga Lise Bevere, *Nepopustljiv*, jako značajna. Lisa piše sa uverenjem, stabilnošću i milošću dok vas vodi na duhovnom putu ka nepokolebljivoj istini. Njene reči su vanvremenske i blagovremene, pozivajući nas da se vratimo na mesto svetosti, stabilnosti i istine utemeljenih u Hristu“.

Craig i Amy Groeschel,
pastori crkve *Life Church*; autori *From This Day Forward*

„Važno. Značajno. Ubedljivo. Lisa Bevere je istrajna u svom ubeđenju da stoji na Istini i za Istinu. Njen jasan glas podseća nas da Istina ima Ime, a to je Ime koje možemo da znamo. Ako čeznete za čvrstim mestom na kome biste usidrili svoj život (a svi čeznemo), *Nepopustljiv* će vas povesti do jedine nepromenljive Stene – Isusa. Držite ovu knjigu u blizini, i još češće, držite njene stranice ispunjene ubeđenjima otvorene u vašim rukama“.

Louie i Shelley Giglio,
osnivači *Passion Conferences*

„Vau! Moja draga prijateljica Lisa pogodila je cilj: 'Kada istina postane promenljiva, gubimo vezu sa odgovorima većim od nas samih. Prava istina je Kamen. *Nepopustljiv*. Nerazdvojjv. Postojan. Nepobediv'. U generaciji i kulturi

u kojima se istina menja sa trendovima, biblijske istine koje Lisa deli u ovoj knjizi su tako potrebne“.

Christine Caine,
najprodavaniji autor
i osnivač Kampanje *A21* i *Propel Women*

„Kao divna tapiserija izrađena od najelegantnije tkanine, knjiga *Nepopustljiv* spaja kao vetar neospornu vatrenost, ranjivost i božanski dar Lise Bevere da bi svaki čitalac bio oslobođen. Sa ljubavlju i razumevanjem, Lisa nas vodi na putovanje koje će promeniti vaš um, isceliti vaše srce i ispuniti vaš duh otkrivenjem Božjeg savršenog plana za vaš život“.

Sarah Jakes Roberts,
autor *Don't Settle for Safe*

„Ova knjiga je duboka u svojoj mudrosti, a ipak duboko lična. Lisa je daroviti pisac i pouzdani prijatelj koja će nas voditi do čvrstog razumevanja našeg pravog identiteta u Hristu“.

Sheila Walsh,
autor *In the Middle of the Mess*

„Čitajući uvodne strane ovog hrabrog novog dela, dve izjave odjeknule su u mom iskustvu Hrista i Njegovog Carstva. 'Kada nestane strahopoštovanje, mi se nađemo u zbunjenosti i upoređivanju' i 'Kada istina postane promenljiva, gubimo vezu sa odgovorima većim od nas samih'. Ove dve izjave su tako duboke kada se radi o stanju čoveka. Radujem se zbog onoga što će ova knjiga pokrenuti, potvrditi i zapaliti. U svetu koji se približava pravoj realnosti, želim vam da pronađete mudrost za

putovanje, pouzdanost uverenja, milost da budete dete koje vi zaista jeste i smelost da za druge postanete svetlo u tami“.

Bobbie Houston,
stariji pastor saradnik crkve *Hillsong Church*

„Mnogi propovednici i autori govore o 'nepopustljivom' životu za Isusa, ali Lisa Bevere ga zaista definiše. Ova knjiga je nadahnuta Svetim Duhom, a pomazanje nad njenim životom je očigledno kroz ovu knjigu“.

Heather Lindsey,
autor/govornik

„Nikada neću zaboraviti trenutak kada je Lisa podelila sa mnom svoj plan da napiše novu knjigu, *Nepopustljiv*. Sedele smo u mom autu, suze su mi se slivale niz lice, bila sam pogođena ovom veoma pokretačkom i važnom temom. U svetu koji istinu vidi kao relativnu, Lisa se vešto bavi teškim temama, odgovara na pitanja i gradi biblijsku osnovu na koju se možemo osloniti u godinama koje dolaze. Lisa je to ponovo uradila! Ona piše knjige koje svi volimo da čitamo, ali istovremeno otkrivamo i da nam je potrebno da ih čitamo“.

Havilah Cunnington,
suosnivač organizacije *Truth to Table*

„Jako smo srećni zbog nove Lisine knjige! Ona je naša jako draga prijateljica, i nosi pravu reč za ovo vreme. Ona i Džon su bili neverovatni prijatelji i vođe u našim životima, i stvarno volimo ono što Bog radi u njima i kroz njih“.

Brian i Jenn Johnson,
osnivači *Bethel Music*

Još od Lise Bevere

*Bez suparništva
Devojke s mačevima*

Kad lavica ustaje

Fight Like a Girl

Kissed the Girls and Made Them Cry

PRONALAŽENJE
ISTINE
U UNIVERZUMU
MISLJENJA

NEPOPUSTLJIV

LISA BEVERE

NEW YORK TIMES NEJPRODÁVANEJŠÍ AUTOR

Adamant, Serbian and Croatian by Lisa Bevere

© 2019 Messenger International

MessengerInternational.org

Originally published in English as Adamant:finding truth in a universe of opinions

ISBN 978-0-800727-25-3

Additional resources in Serbian and Croatian by John and Lisa Bevere are available for free download at:CloudLibrary.org

To contact the author :LisaBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is NOT FOR SALE

Nepopustljiv, na srbskom i hrvatskom jeziku, Lisa Bevere

Copyright © 2019 Messenger International

U originalu izdato pod nazivom: Adamant:finding truth in a universe of opinions by Lisa Bevere © 2019 Messenger International

Messenger International, P.O. Box 888, Palmer Lake, CO 80133-0888, USA

Ova knjiga je poklon organizacije Messenger International, deli se BESPLATNO i ne sme se prodavati. Messenger International je služba Johna i Lise Bevere.

Kontaktirajte autore na: JohnBevere@ymail.com, LisaBevere@ymail.com

Copyright© 2019 Syloam za srbsko i hrvatsko izdanje

Izdavač: SYLOAM – Hrišćanska međunarodna misija

Černyševského 11, 851 01 Bratislava

www.syloam.eu

Urednik: Miroslav Fic

Prevod: Tamara Vojvodić

Prelom i grafika: Darko Brvenik

SADRŽAJ

Zahvalnost - 15

1. Nepopustljiv - 17

2. Nepopustljivo prislan - 35

3. Nepopustljivo odlučan - 53

4. Nepopustljiv u ljubavi - 65

5. Nepopustljiv koga volimo - 83

6. Nepopustljiv u mržnji - 111

7. Nepopustljiv za istinu - 139

8. Nepopustljiv u Reči - 151

9. Nepopustljiva promena - 175

10. Nepopustljiv u svetosti - 201

11. Ja sam Nepopustljiv - 217

Dodatak 1:

odatni biblijski stihovi 6. poglavlju - 231

Dodatak 2:

lekcije iz Priča Solomonovih
i Knjige propovednikove - 235

Beleške - 243

ZAHVALNOST

Rabinu Brian-u Bileci-u:
hvala na vašem rabinskom i proročkom uvidu.

Scott-u Lindsey-u iz Faithlife-a:
uvek mi pomažete da budem pametna.

Andrea-i Doering:
san je raditi sa vama.

Timu Messenger International:
ništa od ovoga ne bih mogla da uradim bez vas.

1

NEPOPUSTLJIV

Osmotrite stenu iz koje ste isklesani, kop istesan iz kog ste iskopani..

Isaija 51:1 (NSP)

Duže od godinu dana razmišljam o ovom stihu i privlači me ideja o ovoj steni, ovom kamenu, ovoj... *nepopustljivosti*.

Znamo da ova reč označava postojanost, nepropustljivost i čvrstinu u mišljenju ili položaju. I kao takva, reč *nepopustljivost* znači nešto više nego obična tvrdoglavost. Ali pridevi i prilozima koje često povezujemo sa terminom *nepopustljivost* ne predstavljaju izvorno značenje reči. Nepopustljivost je počela kao imenica i na mnogo načina kao san.

Pojam nepopustljiv ima prilično staru i mitsku istoriju. Nepopustljiv je prvo bio poznat kao kamen. Ispravka: kao nepoznat kamen. Predstavljao je redak mineral čije postojanje je bilo pretpostavka u antičkoj Grčkoj. Tamo su matematičari, filozofi i mistici prvo zamišljali postojanje kamena kao ni jednog drugog, kamena isklesanog tako čvrsto da bi istovremeno bio neprobojan i nesalomiv. Nepostojanje preloma ili fragmenata, učinilo bi ga izuzetno čvrstim, a ipak... neodoljivim.

Ovaj kamen imao bi jedinstvenu sposobnost da privlači i odbija predmete. On bi privlačio, ali ne bi bio privučen, bio bi kao magnet, a ipak nepomičan. Kamen bi imao specifičnu povezanost sa svetlom. Mogao bi da prikuplja zrake, fokusira ih i usmerava njihovo zračenje. Vatra ne bi mogla da prodre kroz njegov omotač, a kada bi bio izvučen iz plamena, kamen bi bio hladan na dodir.

To su samo neke od osobina ove tvrde rude o kojoj su postavljene teorije. Problem je bio pronaći je. Može li se naći u mračnoj dubini zemlje? Da li je ovakvo kamenje stvoreno od vatre i izbačeno iz vulkana? Ili je ovo čudesno kamenje skriveno u dubini mora? Da li bi ih bogovi nagradili njime zbog zasluga?

Grci su nepoznati kamen nazvali *adamas*, što se najbolje prevodi kao „nepobediv“. Iako nije postojala ni trunka dokaza da je *adamas* postojao, oni su sanjali o načinu na koji bi ovaj nepobedivi kamen mogao biti upotrebljen.

Moglo bi se iskovati oružje iz ovakvog minerala. *Adamas* bi stvorio mačeve, sekire i noževe koji se ne bi lomili u bitkama i štitove koji ne bi popuštali. Najtanji vrh strele napravljen od *adamasa* sa lakoćom bi probijao najtežu metu. A oklop? Ratnici obavijeni neprobojnim oklopom od *adamasa* bili bi nepobedivi. Tama ih ne bi zaustavila, zraci koje je prikupio *adamas* zaslepeli bi njihove neprijatelje, čak i dok bi kamen osvetljavao njihov put do pobjede.

Verovanje u ovaj kamen izazvalo je toliku pažnju da se teorija o njegovom postojanju širila na sever, kroz Evropu, sve do obala Velike Britanije. Tamo je grčka reč *adamas* postala reč koja nam je poznata, *nepopustljiv*. I reč je čekala da bude otkrivena.

Sa otkrićem dijamanata oko 400. godine pre nove ere u Indiji, smatralo se da je čovek konačno otkrio dugo traženi kamen. Čvrstina bilo kog drugog kamena nije mogla da se poredi sa čvrstinom dijamanta. Svaki kamen nastao vatrom pukao bi na komade pod silom dijamanta. Ovo drago kamenje nastalo je u tako jakoj vatri i pod takvim pritiskom da su nestajale sve druge komponente, a ostajao je samo poseban element: ugljenik, vezan u kristalnoj strukturi dijamanta.

Vekovima su reči *nepopustljiv* i *dijamant* korišćene da opišu sve što je bilo nepobedivo, postojano i neuništivo. Jedan od najboljih propovednika Čarls Spurdžen (Charles Spurgeon) i puritanski propovednik Džon Banjan (John Bunyan) ponavljali su reči proroka Zaharije kada je oplakivao stanje kamenih srca nepopustljivih prema Božjoj Reči i tvrdih od kremenata:

Da, oni su svoja srca učinili kao *nepopustljiv* kamen, da ne čuju Zakon i reči koje im je Gospod nad vojskama poslao u svom Duhu po prethodnim prorocima. I zato je došao veliki gnev od Gospoda nad vojskama.

(Zaharija 7:12, KJV)

Savremeniji prevodi ovog pasusa zamenili su reč *nepopustljiv* rečju *dijamant*:

Oni su svoja srca učinili tvrdim kao *dijamant*, da ne čuju Zakon i reči koje im je Gospod nad vojskama poslao svojim Duhom kroz prethodne proroke. I zato je došao veliki gnev od Gospoda nad vojskama.

Tek krajem 1700-tih godina francuski naučnik Antoan Lavoazje otkrio je da dijamanti zapravo isparavaju, s obzirom na dovoljno toplote i kiseonika. S ovim otkrivenjem, reči *dijamant* i *nepopustljiv* bile su razdvojene, a potraga za neuništivim, postojanim, nepobedivim kamenom je slabila. Reč je ostala kao

opis nečega što nikada nije bilo realnost. Ali ljudi su maštali o tome. Cenjeni kraljevski dragi kamen o kome piše Dž. R. R. Tolkin čini se smešnim prema mitskom poreklu nepopustljivog kamena. Više od dva milenijuma ljudi su tražili i nisu uspevali da pronađu ovaj kamen.

DA LI JE SVRHA
OVOG KAMENA
DA IZVUČE
ONO ŠTO JE
SAKRIVENO U
NAMA?

A ipak se pitam...

Kako je počelo ovo traganje? Da li je ova ideja o nepopustljivom kamenu bila seme inspiracije koje je Bog zasadio? Zašto sanjati o nečemu što još niko nije video i zašto se pozivati na nepoznato? Ili se ovaj kamen nalazi među nama, a nije prepoznat? Možda ovaj kamen nikada nije trebalo da bude upotrebljen u ratu i uništenju, nego da pruži sigurnost i snabdevenost. Zar kamen koji tražimo nije dobrodošao? Da li je svrha ovog kamena da izvuče ono što je sakriveno u nama? U svetu u kome se istina menja prema najnovijem popularnom trendu i sadašnjoj kulturi, zar ne bi bilo lepo imati nešto što je konstantno?

Postojano?
Nepobedivo?
Nepromenljivo?

Možda su ova razmišljanja samo glupa pitanja o nepostojećem kamenu. Na kraju krajeva, živimo u vremenu u kome niko ne kreće u potragu za kamenom koji ima silu. Mi smo realisti koji su naučili da su zvezde samo svetlosna isparenja. Hodali smo po pustom mesecu i slali sonde u duboke, mračne pećine na dnu okeana. Demistifikovali smo većinu onoga što je nekada izazivalo čuđenje.

A ipak, bez strahopoštovanja, nalazimo se u konfuziji i upoređivanju.

Visoko obrazovanima često nedostaju i svrha i mogućnosti.

Vežani smo monetarnim kreditnim sistemima koji su stvoreni da zarobe u dugove one koji kupuju.

Politički sistem koji su naši preci stvorili da bi ujedinio narod, sada nas deli.

Naše mreže su ogromne, ali naše veze su plitke i lišene istinske bliskosti.

Izabrali smo da postanemo ono što radimo, a ipak ostajemo neispunjeni.

Koristimo tehnologiju da kritikujemo ljude koje nikada nećemo videti.

Kada istina postane promenljiva, gubimo vezu sa odgovorima većim od nas samih.

Prava istina je Kamen. Nepopustljiv. Nerazdvojjiv. Postojan. Nepobediv.

Isus je istina. A ja ukazujem na to da je Isus Nepopustljiv.

Isus Nepopustljiv

Nijedan kamen nastao od zemlje ne može da stoji pred živim Kamenom. U Hristu je ispunjeno sve što su Grci i mistici tražili. On je naša Stena, naš Ugaoni kamen, i naš dugo očekivani Nepopustljivi kamen. Sam Hrist je nepromenljiva Stena koja ima silu da menja sve. I dugo je vekovni Kamen bio među nama. Dok su deca Izraelova lutala po pustinji što je izgledalo kao besmislena potraga, Mojsije je objavio prisustvo ove Stene:

On je Stena, bez mane je delo Njegovo,
 jer pravedni su svi putevi Njegovi.
 Bog je veran, On je besprekoran,
 pravedan je On i pravičan.

(5. Mojsijeva 32:4, NSP)

A posle vremena provedenog u pustinji, David je vikao
 Bogu na dan svog oslobođenja:

Volim te, Gospode, moja snago.
 Gospode, steno moja,
 tvrđavo moja, izbavitelju moj.
 Moj Bog je meni stena,
 gde zaklon nalazim.
 Štite moj, rogu mog spasenja,
 zaklone moj, utočište moje!

(Psalam 18:1-2, NSP)

Jevrejska reč iz Starog zaveta koja je ovde upotrebljena za *stenu* znači „nepristupačno utočište“. Stena je naša snaga, naše sigurno mesto u svetu punom peska. Isus je naše uporište kada naši neprijatelji žele da preuzmu potpunu kontrolu. Stena je naše izbavljenje, zaštita i odbrambeni oklop. Hrist nas pomazuje uljem svoga Duha i objavljuje svoje spasenje onima koji nas kleveću.

Na mnogo načina, svi smo izbeglice na ovoj zemlji koje traže to visoko, sigurno i sveto mesto. Čeznemo za sigurnošću carstva kojim vlada neukaljano pravda. Kao i Izraelci, ostavili smo naše egipatske gospodare, ali još uvek moramo da savladavamo glasove ropstva koje je njihova okrutnost utisla u nas. Ipak, Stena nas je pratila dok smo lutali u pustinji svrhe i pripreme, ali mi to nismo znali. Vreme je da priznamo svoju slomljenost i ponovo padnemo na Stenu da bismo bili popravljeni.

I ko god padne na taj kamen, smrskaće se, a na koga on padne, zdrobiće ga.

(Matej 21:44, SSP)

Ovaj stih odnosi se na Isusa koji je i Kamen i Sin. Obojicu je čovek odbacio, iako ih je Bog stvorio. Sin je bio Kamen koji je došao da zdrobi tlačiteljska ljudska carstva i da uzme ulogu Ugaonog kamena koji uspostavlja Božje Carstvo. N. T. Rajt (N. T. Wright) ističe ovu duboku povezanost:

I baš kao što su na engleskom jeziku slova reči „Sin“ ista kao i slova reči „Kamen“, uz još dva dodata slova, tako su i na jevrejskom jeziku, slučajno, slova reči *ben* (sin) ista kao slova reči *eben* (kamen), sa još jednim dodatim slovom.¹

Tako sam zahvalna što smo u Hristu dodati i Kamenu i Sinu. U Hristu, usamljeni nalaze svoj dom, a mnogi postaju jedno. Hrist je Kamen oblikovan od Gore Gospodnje, a ipak netaknut ljudskim rukama. On je Stena pred kojom nijedno zemaljsko carstvo ne može opstati. Danilo je prorokovao o ovom suočavanju sa Hristom, našim Nepopustljivim kamenom, kada je opisao tajanstveni san i protumačio ga caru Navuhodonosoru:

Ti si, o care, video veliki kip. Kip je bio ogroman i izvanredno blistav. Stajao je ispred tebe, a izgled mu je bio zastrašujući. Glava kipa je bila od čistog zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra od bronzne, noge od gvožđa, a stopala delom od gvožđa, delom od gline. Dok si ti gledao, odvalio se jedan kamen, ali ne ljudskim rukama, udario kip u stopala od gvožđa i gline i razbio ih. Istog časa su se smrvili i gvožđe i glina, bronza, srebro i zlato. Postali su kao pleva na gumnu u leto; dunuo je vetar i sve ih

---

◆

**U HRISTU,
USAMLJENI
NALAZE SVOJ
DOM, A MNOGI
POSTAJU
JEDNO.**

odneo bez traga. *A kamen koji je udario u kip postao je velika planina, koja je ispunila svu zemlju.*

(Danilo 2:31-35, NSP)

U Hristu, zrno je postalo kamen, a kamen je izrastao u planinu. Planina koja je ispunila svu zemlju je Sion, a zrno kamena ove planine je Hrist. Ako nepromišljeno pokušamo da gradimo svoje živote od materijala koji ne mogu da izdrže

udarac Kamena, naše traganje biće razbijeno, zatim rasuto, oduvano vetrovima vremena. Isus protresa sve što se može protresti, da bi ostalo samo ono što je čvrsto i istinito. Prihvatite drhtanje, moji prijatelji. Neka vaše srce drhti, jer On vas previše voli da bi dozvolio da ponovo budete zarobljeni poluistinama i pogrešnim temeljima carstva. Nikada nije trebalo da gradite od zemaljskih metala i blata. Stvoreni ste da budete živi kamen.

◆

NEKA VAŠE
SRCE DRHTI,
JER ON VAS
PREVIŠE
VOLI DA BI
DOZVOLIO
DA BUDETE
ZAROBLJENI
POLUISTINAMA.

Živo kamenje

Priđite Njemu, Živom kamenu, koji su, doduše, ljudi odbacili, ali je u Božijim očima izabran i dragocen, pa se kao živo kamenje ugradite u duhovnu kuću, da budete sveto sveštenstvo, da kroz Isusa Hrista prinosite duhovne žrtve koje su Bogu ugodne.

(1. Petrova 2:4-5, SSP)

U prevodu The Message ovaj pasus počinje: „Dobrodošli živom Kamenu, izvoru života“. U Hristu, naša srca oživljavaju, i mi takođe postajemo živo kamenje, stavljeni u telo da bismo ispunili našu svrhu. Mi smo ovde da bismo ponudili naše živote u službi izgradnje duhovnog doma ili svetinje. Mi nemamo ulogu graditelja. Mi smo sirov materijal koji Hrist koristi za izgradnju svoje Crkve.

Volim reč *svetinja*. To je zaklon ili sklonište, mesto sigurnosti, zaštite i nepovredivosti. Kakva slika našeg života kao kamena sigurnosti! Ovo nije mrtva građevina. To je utočište, puno života, gde naše živote prinosimo našem Ocu, kao što su činili sveštenici u hramu. Petar nastavlja sa ovom slikom u 1. Petrovoj 2:6-8:

Zato u Pismu stoji: „Evo, postavljam na Sionu kamen izabrani, dragoceni kamen ugaoni, i ko u njega veruje, neće se postideti“. Za vas, dakle, koji verujete, on je dragocen, a za one koji ne veruju, „kamen koji graditelji odbaciše postade kamen ugaoni“ i „kamen spoticanja i stena sablazni“. A spotiču se oni koji su nepokorni Reči, za šta su i određeni. (SSP)

Znam da se ponekad govore i rade stvari zbog kojih ne želimo da kažemo da smo hrišćani koji redovno odlaze u crkvu, ali nikada, ni na trenutak, ne bi trebalo da se stidimo našeg Ugaonog kamena. Isus je bez mane. Mi smo nesavršeni dijamanti koji često umanjuju Njegov sjaj svojim ubacivanjem, ali naš Glavni Graditelj prepliće nas zajedno tako da se najbolje iz svakoga od nas uvećava i pukotine se popravljaju.

Ljudi nas izneveravaju.

Ljudi nas ne vide.

Mi izneveravamo ljude i ne vidimo jedni druge na način na koji nas Isus vidi.

Ali u svim našim danima, moramo poštovati Isusa, jer On nikad ne razočarava. On je bio iskušavan, ali se nije kolebao ili izneverio. Isus se posvetio da voli svoju nesavršenu nevestu, Crkvu, u sjaju i spremnosti. Zar ne bi trebalo da i mi radimo isto?

U Knjizi proroka Isaije čitamo:

Zato govori Gospod Gospodar: „Evo, postavljam na Sionu kamen, kamen za proveru, dragoceni kamen ugaoni, temeljac utemeljeni. Ko u njega poveruje neće paničiti“.

(28:16, NSP)

Jevrejska reč *paničiti* ne znači samo brzo raditi – takođe znači „biti potrešen i uznemiren“. To je obećanje za nas – za vas i za mene: mi koji verujemo nećemo biti potrešeni i uznemireni. Bićemo u savršenom miru jer naši umovi stoje na našem nepopustljivom Ugaonom kamenu (Isaija 26:3).

Sa Isusom, fokus se promenio i jedan odbačeni (Isus) postao je dom za prognane.

ISUS SE
POSVETIO DA
VOLI SVOJU
NESAVRŠENU
NEVESTU,
CRKVU, U SJAJU
I SPREMNOSTI.

A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, stečeni narod, da objavljujete vrline Onoga koji vas je iz tame pozvao u svoju čudesnu svetlost; vi koji nekad niste bili narod, a sada ste narod Božiji; vi koji ste bili u nemilosti, a sada ste u milosti.

(1. Petrova 2:9-10, SSP)

Nekada nismo bili Njegovi; sada jesmo. Nekada smo bili odbačeni; sada smo prihvaćeni. Nekada smo bili odvojeni; sada smo jedno u Hristu.

Ali tebe... ali mene... ali nas, mnoge koji ne pripadamo... Bog je izabrao i pozvao na sveštencički zadatak svetog naroda. Mi svedočimo o onome što je učinio u našim životima. Njegovo novo zamenilo je naše staro, i našu smrt zamenio je Njegov život. Mi prihvatamo Kamen i vičemo iz gomile naših slomljenih delova, pozivajući naš Ugaoni kamen da nas

učini celim. U Hristu, prešli smo od odbačenih do prihvaćenih. U Njemu, mi koji smo bili *ništa* ušli smo u *sve*.

Naš Ugaoni kamen nije zakopani ostatak prošlosti. Isus nije beživotni kamen izvađen iz dubine mekane zemlje. Isus je živi Kamen i kao takav je stvaralac našeg novog početka. On je nepromenljivi Kamen koji ima silu da nas promeni.

U NJEMU, MI
KOJI SMO BILI
NIŠTA UŠLI
SMO U SVE.

Kamen i seme

U drevnoj arhitekturi, ugaoni kamen smatran je *semenom* iz koga će nicati čitava građevina. Ugaoni kamen je započinjao model koji bi svaki kamen sledio. Bilo je jako važno da ugaoni kamen bude precizno postavljen na mesto, da bi graditelji koristeći zvezde uskladili ugaoni kamen sa tačkama kompasa. Kako je divno što su zvezde objavile dolazak našeg Ugaonog kamena.

Naša moderna arhitektura više ne koristi ugaoni kamen kao seme građevine. Naše ugaono kamenje su samo ukrasne ploče dodate nakon što je građevina završena da bi podsećale na datum kada je počela da bude korišćena. Ovakvo ugaono kamenje nema nikakvu strukturalnu ulogu; ono je jednostavno dodatak za podsećanje. Suprotno tome, Isus nije ukrasni dodatak našim životima. On je naš model i seme iz koga će proisteći čitavi naši životi.

On nije samo naše utočište i seme našeg temelja, on je i naše okrepljenje.

Sa dolaskom Isusa Hrista, Pavle objašnjava Crkvi u Korintu Stenu iz 2. Mojsijeve: „Jer, pili su iz duhovne stene koja ih je pratila, a ta stena je bio Hristos“ (1. Korinćanima 10:4, SSP).

Dok su Izraelci sledili Mojsija kroz pustinju, bili su okrepljeni vodom iz stene – stene koja ih je pratila. Hrist je bio ta Stena. Čak i tada, bila je prisutna Božija nežna ljubav i zbrinuće, a Isus je bio njihov zaštitnik.

Kako neobično.

Ovaj kamen nije samo obezbeđivao vodu milionima, nego se kretao zajedno sa njima. Bog se pojavljivao danju kao stub od oblaka, a noću kao stub od ognja, a i danju i noću kao stena koja ih je sledila. Ovo je tako divna slika Božije uvek prisutne brige za decu Izraela dok su putovala kroz pustinju. Neka rabinska predanja kažu da je ovo zapravo bila stvarna stena koja je ličila na sito, i koja se kotrljala pored njih, a mirovala je u Šatoru od sastanka kada su se oni odmarali.²

Bez obzira da li ih je ova pustinjska stena bukvalno ili figurativno pratila, Pavle govori da je ova stena predstavljala Hrista, njihovog oduvek prisutnog zaštitnika. Stena je najavljivala Emanuela, našeg uvek prisutnog Gospoda. Čak i sada, Isus je Stena koja putuje sa nama kroz pustinju života, okrepljujući nas živom vodom.

Otvorio je stenu i vode prokuljaše,
potekle su kao potok u zemlji suvoj.

(Psalam 105:41, NSP)

Život može biti obeležen pustinjskim periodima, a pustinje imaju način da otkriju naš izvor života. Neki sušni periodi traju nedeljama, drugi mesecima, a postoje i oni koji se razvuku tokom godina. Ali bez obzira koliko vaše trenutno okruženje može delovati napušteno i koliko god dugo trajalo, postoji skrivena reka unutar vaše pustinje. Ta reka nije oko vas; ona je u vama. Ako ste žedni, ako je vaš život opustošen, vičite Steni.

Na krstu, ovaj Kamen, Isus, ponovo se otvorio, a ovog puta

krv i voda tekli su sa njegove strane... voda da opere, a krv da otkupi.

Dobrota naše Stene nepristupačna je našem rđavom ponašanju. Kada se naš Nepopustljivi kamen susretne sa našim nedostacima, oni postaju kao prah u prisustvu Njegovog savršenstva. On nije nesvestan naših prestupa. On vidi bol i sramotu koje su naši voljni izbori doneli nama i drugima. On samo može da bude ono što jeste... dobar i milostiv. On je Gospod i Spasitelj svih, i svi koji prepuste svoje slomljene živote Njegovoj nepopustljivoj milosti biće promenjeni.

—◆—
**ON SAMO
 MOŽE DA
 BUDE ONO
 ŠTO JESTE...
 DOBAR I
 MILOSTIV.**

Novo ime

„Blago tebi, Simone sine Jonin“, reče mu Isus, „jer ti to nije objavio čovek, nego moj Otac, koji je na nebesima. A ja ti kažem: *ti si Petar* i na toj steni sagradiću svoju Crkvu, i vrata Podzemlja neće je nadjačati“.

(Matej 16:17-18, SSP)

„Ti si Petar“.

Novi život zahteva obnovljenu prirodu. Nova priroda zahteva dar novog imena.

Mora da je ova objava odjeknula duboko u Simonovoj duši. Kakav je to bio osećaj kada je izdvojen i nazvan stenom nakon što je celog života bio poznat po sasvim drugačijem imenu?

Simon. Nije bilo ničeg pogrešnog u ovom imenu. Samo nije bilo dovoljno veliko. Govorilo je o tome ko je on bio umesto onoga ko će postati. Kada govorimo i kažemo nešto drugačije,

počinjemo da vidimo drugačije. Petar je bilo novo ime koje je odgovaralo njegovoj božanskoj sudbini.

Simon znači „slušati i čuti“. Može da znači i „tanko i savitljivo u prirodi“. Kada spojimo ta dva, dobijamo ime koje bi moglo da znači „onaj ko je savijen u pravcu onoga što čuje i sluša“. U tom svetlu, svi smo Simon, čekajući da ponovo dobijemo ime u svetlu naše sudbine, jer kao i on, krećemo se u pravcu onoga što čujemo.

U ovom razgovoru sa Simonom, promena imena nagoveštava naš položaj u Hristu, jer On menja svakoga od nas od lepršave trske do nepopustljivog bedema.

Simon je morao da se promeni od ribara do ribara ljudi. Promena imena Simon zatvorila je staru knjigu, pa je Bog mogao da uzme olovku i papir i napiše novu.

Pitam se da li je ime Petar zvučalo čudno u početku. Ili je celog života čeznuo da ga zovu tim imenom? Da li je isto istina za nas? Zna li da ćemo u nebu svi primiti kamen na kome će biti naše najistinitije ime? Isus je obećao:

Pobedniku ću dati skrivene mane i daću mu *beo kamen*,
a na tom kamenu napisano novo ime, koje ne zna niko osim
onog ko ga dobije.

(Otkrivenje 2:17, SSP)

Ovo novo ime objavljuje pobjede. Urezano je onako kako smo pobedili strahove i postali ono što nas je Bog stvorio da budemo. Fascinantno je što je naše novo ime napisano na kamenu. Meni ovo govori da ono što smo bili prolazi, ali ono ko postajemo je večno. Zašto bih izabrala da živim u ograničenjima imena koje odgovara mojoj *sadašnjosti*, kada moja Stena oblikuje ono koje će mi odgovarati večno? Rastem u sličnosti mog novog imena.

Nešto se pomera kada ono što Isus govori o nama postaje deo nas. U tim trenucima vidimo delić onoga što znači znati kao što smo sami poznati. Ovo je jedan od mnogih razloga zbog kojih volim što je Petar stena koja nam želi dobrodošlicu na našem Ugaonom kamenu.

◆

**RASTEM U
SLIČNOSTI
MOG NOVOG
IMENA.**

Ovo nije prvi put da Isus radi sa kamenom. Kada mislimo na stolare, mislimo na one koji rade sa drvetom, ali u Isusovo vreme stolari su takođe bili „majstori za kamen, gvožđe i bakar, kao i za drvo“.³ Naš Ugaoni kamen dobro je poznavao kamenje.

Na zemlji smo poznati po imenu koje su nam dali roditelji. U večnosti ćemo imati novo ime koje ćemo samo mi znati. Do tog trenutka, kada nepoznato nama bude poznato, imamo privilegiju da živimo u čudesnom Isusovom imenu.

U Hristu, stene se spajaju da bi oblikovale svetu goru.

U Hristu, malo semenje izrasta u velika stabla.

U Hristu, kamena srca postaju živo kamenje.

U Hristu, mnogi postaju jedno.

Sigurni u Njemu

Naš položaj u Hristu ne zasniva se na našoj sposobnosti da se čvrsto držimo. Od trenutka kada smo se sakrili u Njemu, mi smo sigurni zbog Njegove sposobnosti da nas čvrsto drži. U Hristu, našoj Steni, našem Nepopustljivom kamenu, našem Ugaonom kamenu, mi smo sigurni.

Nedavno sam letela u Čikago i tokom jednosatne vožnje taksijem do hotela, vozač Musliman pokušao je da me preobrati u islam. Uveravao me je da ako se molim svakog dana i živim

prema principima islama, postoji šansa da stignem u raj. To je definitivno možda. Nema garancije, ali postoji šansa. Ljubazno mi je ponudio mesto na steni, ali bez obećanja. Bila sam bolno svesna da bih mogla da se okliznem i padnem sa ove stene. Odlučujem da ostanem u Hristu; padaću, ali nikad van Njega.

Padamo u Njemu, ne od Njega.

Da bismo mogli da prebivamo *u Njemu*, Bog je stavio meru vere *u nas*. Posrćemo kada stavimo veru u nekoga. Nikada nećemo posrnuti kada je naša vera u Bogu. Neka Božija vera uđe u vaš život. Pozovite je. Pokušavali ste i niste uspeli u sopstvenoj snazi. Posmatrali ste kako su drugi posrtali dok su u sopstvenoj snazi pokušavali da se popnu na razbacane komade stene vere. Samo zato što je vera nevidljiva ne znači da ne postoji ili da se neće dogoditi. Vera je skriveno ubrzanje nade koja poskakuje u nama da bi nam pomogla da verujemo da može biti više. Vera nam daje hrabrost da tražimo više, da se usudimo da sanjamo da u Hristu mi, takođe, možemo da budemo nepopustljivi, postojani i nepobedivi.

Planine

Pozvani smo da se penjemo na planine naših života Božijom snagom, sledeći Njegove stope. Nedavno sam ovo napisala u svom dnevniku:

Zovu me, ovi planinski vrhovi, o dođi i budi moja radost. Mame me tajnama koje se ni sa čim ne porede, poznate samo onima koji su smeli. Ali ja sam star i nisam tako jak. Zašto je tvoj poziv toliko dugo čekao? On je odgovorio: „Da, uzbrdica je strma, ali ja sam jak. Tvoja mladost se obnavlja dok slediš put na koji sam te postavio“.

Živim u Koloradu sa pogledom na planine tokom celog dana. Zato za mene Božiji šapat, da ga sledimo na planini,

ima smisla. Ne poznajem geografiju mesta u kome vi živite, ali znajte ovo – i vi ste pozvani na uzbrdicu. Ne na Sinaj, kamenu planinu, čije podnožje nije moglo da bude dotaknuto. Dobrodošli ste na Sion, živu planinu čudesa.

Nego, prišli ste Sionskoj gori i Gradu Boga živoga, nebeskom Jerusalimu, i hiljadama anđela u radosnom skupu. Prišli ste Crkvi prvorodjenih, čija su imena zapisana na nebesima, i Bogu, Sudiji svih, i duhovima savršenih pravednika, i Isusu, posredniku novog saveza, i krvi škropljenja, koja govori bolje od Aveljeve.
(Jevrejima 12:22-24, SSP)

Nešto se dešava kada stupimo u čudo ovog poziva.

Džon Mjur (John Muir), ugledni prirodnjak koji je zagovarao potrebu za divljim prostranstvima, jednom je rekao: „Sada smo u planinama i one su u nama, rađaju entuzijazam, čine da svaki nerv treperi, ispunjavaju svaku poru i ćeliju u nama“.⁴ Ove reči opisuju čudo planine Sijera Nevada, zemaljskog venca bogatog prirodom i divljim životinjama. Koliko više bi se moglo reći o živoj planini u koju možemo da uđemo dok ona ulazi u nas? Jer nismo samo mi u Hristu... nego je Hrist, takođe, nada u nama. Naša nada dolazi sa planine Sion dok pozivamo Njegovu vladavinu u nama.

Neka ove stranice služe kao dobrodošlica svima koji su se ikada osećali odbačenim i kao utočište svima koji drhte od straha. Na vašem putovanju želim vam da uđete u čudo i jedinstvo istine i izbegnete zamku zbunjenosti i zemaljskih mišljenja. Naš Nepopustljivi kamen nije se pomerio; On je oduvek bio sa nama.

Dragi nebeski Oče,

Odlučujem da prihvatim sve što znači biti živi kamen i carski sveštenik. Budi moje utočište i moja snaga, moje okrepljenje i moja nada. Ureži ime koje si mi dao na moje srce. Hriste, moj Ugaoni kamenu i Nepopustljivi kamenu, postojani i nepobedivi izvore života, padam na tebe. Neka bude tvoja volja u mom životu.

2

NEPOPUSTLJIVO PRISAN

Mi nismo ljudska bića koja imaju duhovno iskustvo.

Mi smo duhovna bića koja imaju ljudsko iskustvo.

Pierre Teilhard de Chardin

Nisam bila lagano dete. Bila sam tvrdoglava i jake volje. Nekada bih bila melanholična, povučena i nešto bi mi lako skrenulo pažnju. Ako bi mi rekli da očistim sobu, za nekoliko minuta bih zaboravila zašto sam u sobi. Kad bih zatvorila vrata, pustila bih muziku i moja mašta bi nadvladala. Umesto da sredim svoju sobu, ja bih pomerala nameštaj. Nekom drugom prilikom, stavljala bih veliki šešir i pretvarala se da sam Lora Ingols Vajlder (Laura Ingalls Wilder). U fioci se nalazila plava glinena ploča koja me je preklinjala da od nje napravim konja, a tu su bile i lutke koje mi je baka donela iz dalekih zemalja i koje su želele da budu ispremeštane. A tu su se uvek nalazile i knjige koje su zahtevale moju pažnju. U svojoj sobi gubila sam svaki osećaj za vreme. Sat vremena izgledalo je kao petnaest minuta.

Tek kad bi me majka pozvala setila bih se da su me poslali u sobu s razlogom. Ali jednostavno nisam mogla da se setim zbog čega. I kada bi majka došla da proverí šta radim, nije bilo nikakvog napretka. U stvari, soba je postajala gora, a ne bolja.

Nisam nameravala da budem neposlušna, ali nekako sam uvek bila. Razumljivo, ovaj model ponašanja beskrajno je frustrirao moju majku. Pokušavala sam da se suprotstavim njenoj ljutini uvlačeći je u moj svet mašte, ali moja majka je živela u veoma stvarnom košmaru iz koga nije mogla da pobjegne. Bila je zarobljena u haotičnom krugu koji bi razumeo samo neko ko je u braku sa preljubnikom i alkoholičarom.

Zato što sam bila najstarija i jedina kćerka, njena ljutnja je iskaljivana na meni. Na mnogo načina izgledala sam i ponašala se kao moj otac. Govorila mi je mnoge stvari koje verovatno nikada nije mislila i radila stvari koje bi vrlo rado povukla – stvari koje su odavno oproštene da nisu vredne ponavljanja. Ali reči koje su izgovorene između nas i stvari koje su učinjene doprinele su da nikada ne poželim kćerku. Ovo govorim samo zato da biste razumeli koliko je zaista bio divan moj susret sa Isusom.

Kada sam bila trudna četvrti put, mnogi su pretpostavljali da će biti devojčica. Mislim, ko je dobio četiri dečaka za redom... je l' tako? To je bilo na početku trudnoće, i borila sam se sa strahom da će rođenje kćerke možda biti neizbežno.

Mnogo puta majka me je grdila rečima: „Nadam se da ćeš imati kćerku kao što si ti!“

I mnogo puta sam se prkosno protivila: „I ja se nadam!“

Možda su u nekom trenutku ove reči bile istinite, ali kako je vreme prolazilo, postale su laž. Nisam želela takvu kćerku, ni malo. Već sam bila opterećena zbog muža koji stalno putuje i tri mala sina. Kako bi bilo dodati kćerku našoj ludoj družini? Nisam znala šta bih radila sa devojčicom!

Tokom molitve, bila sam potpuno iskrena sa Bogom.

Šapatom sam govorila o svakom strahu koji mi je prolazio kroz glavu. Rekla sam mu da će biti velika greška ako mi da kćerku. Nisam želela da je povredim kao što je moja majka povredila mene, i kao što je moju majku povredila njena. Plašila sam se da neću moći da ostvarim vezu sa njom. U mladosti sam govorila stvari koje nisam mislila. Nisam želela da imam kćerku kao što sam ja.

Posle nekog vremena prestala je bujica mojih reči i počeo je da me obuzima osećaj mira. Oči su mi bile zatvorene kada sam duboko udahnula i sve pustila.

U svom umu videla sam sebe na obodu široke poljane po kojoj su cveće i smaragdna trava lelujale u svetlosti zlatnog sunca. Poljana je bila takva da je pozivala da se trči kroz nju. U daljini je stajao jedan toranj. Osećala sam se prisiljenom da idem ka njemu. Imao je jedan ulaz koji je bio okružen visokim, uskim prozorima koji su se podizali u spiralu. (Sada znam da su to bili otvori za strele.) Otvorila sam vrata. Unutrašnjost je bila tamna i u suprotnosti sa sunčevom svetlošću, ali ne mračna ili zastrašujuća. Prozori su otkrivali stepenište koje je vodilo ka vrhu. Popela sam se stepenicama, zastajući kod svakog prozora. Koliko sam mogla da vidim, nije bilo ni ljudi ni kuća. Svaki otvor omogućavao je pogled na drugi deo poljane.

Kada sam stigla do vrha stepeništa, otkrila sam okruglu sobu sa prozorima ispod nadstrešnice. Dalji zid zaklanjao je ogromnu drvenu kutiju. Želela sam da vidim unutrašnjost kutije. Očekivala sam da sadrži oružje, pribor ili čak nekakvo blago. Klekla sam na pod i podigla poklopac. Zapanjilo me je ono što sam otkrila. Kutija je bila puna mojih fotografija kada sam bila dete.

Tu su bile fotografije na kojima nemam zub. Fotografije pre i posle uklanjanja oka. Fotografije letnjih raspusta, Božića,

rođendana i mojih nasmejanih roditelja. Držala sam u rukama fotografije koje su izgubljene decenijama ranije kada je naš podrum bio poplavljen. Bile su ovde u osmatračnici, sigurno sakrivene u kutiji za dragocenosti. Radujuć se zbog toga uzela sam jednu da bih je bliže pogledala. Nisam imala više od pet godina, moje lice i kosa bili su obasjani suncem. Žmirkala sam kao Popaj i napravila iskrivljeni osmeh, a moj otac je uhvatio taj trenutak. Još uvek to mogu da vidim.

BOŽIJA LJUBAV
LEBDELA JE
NADA MNOM
DOK SAM
PLAKALA KAO
DETE.

Moje sanjarenje bilo je prekinuto kada sam čula muški glas: „Uvek sam mislio da si zabavna“.

Okrenula sam se, ali Isus nije bio tamo. Znala sam da je On govorio zato što se osećala toplina Njegovog opipljivog prisustva. Božija ljubav lebdela je nada mnom dok sam plakala kao dete.

U tom trenutku, svaka reč koja je ikada izgovorena i koja je učinila da vidim sebe kao užasno dete, odletela je kao ptica. Kako je dirljivo što su ove fotografije sačuvane u oružarnici jer su bile lično oružje isceljenja.

Prisan

Naš Bog je nepopustljivo prislan. Znao je moje strahove i govorio direktno u moj duh. On želi da tako razgovara i sa vama. On pamti te trenutke koji su ga nasmejali, baš one koje smo mi zaboravili. On je zaboravio naš greh i sramotu i zakopao naše presteupe u moru zaborava. Privlači nas bliže da bi nas iscelio i promenio.

Ne vidimo svoj identitet kada ga spojimo sa pogrešnom slikom. Gubimo svoje sposobnosti kada dozvolimo strahu, pa čak i bolu drugih da zakopaju naše darove. Ali možemo da pobegnemo i sakrijemo se u Njemu, i On će govoriti istinu najintimnijim mestima našeg srca. On čezne da u svom naručju ljuđa odbačene i da nas onda postavi u svojoj istini.

Nadam se da ovo već znate.

Vi ste mnogo više od onoga što vi ili drugi možete da vidite ili dotaknete.

Vi ste mnogo više od onoga što ste naučili ili učinili.

Vi ste mnogo više od onoga što drugi misle ili kako vaša percepcija oblikuje vašu sliku o sebi samima.

Nikada nećete biti tačno procenjeni prema onome što imate ili nemate.

Vi ste više od broja svojih godina i zato se ne možete karakterisati kao mladi ili stari.

Vi ste dete večnog carstva.

Vi ste više nego samci, razvedeni, udovci ili venčani.

Vi ste daleko više od svog pola.

Ove osobine su opipljivi izrazi građevine koja sadrži stvarni život, koji ste vi. To su dinamika odnosa i materijalna imovina. One su kao delovi odeće koji nas pokrivaju i tela koja nas skrivaju. One pokazuju kako bi naš život trebalo da izgleda, ali nisu naš izvor života.

Ako bi požar zahvatio moju kuću i uništio sve u njoj, a ja pobešla kroz vatru, moj život bi bio netaknut.

Duh

Ja sam živi duh.

Vi ste živi duh.

Stvoreni smo prema Božijoj slici, a Bog je duh. Iako je nevidljiv, ovaj duh je stvaran i blizu je kao i naš dah. A ipak, on je nešto dublje od prolaska vazduha kroz naša pluća. To je podsticaj Boga koji živi u nama. Bog vatre i ljubavi uklanja sve što sprečava izražavanje i primanje Njegove ljubavi.

Bog je duh, i oni koji mu se klanjaju, u duhu i istini
treba da mu se klanjaju.

(Jovan 4:24, SSP)

Bog je duh. Bog je istina. Zato mu se klanjamo u duhu i istini.

Trenutno, napukle ivice naših ljudskih okvira nisu prikladne za naš duh. Napetost između naše čežnje za oslobođenjem i stvarnosti našeg zemaljskog ograničenja je često ono što budi želju za nečim većim.

Kada smo mali, frustracija nas podstiče da sazrevamo. Ta stvar izvan našeg domašaja nas tera da se kotrljamo ili puzimo. Posle nekog vremena, samo kretanje nije dovoljno. Zašto da provodimo dane gledajući pod? Ostavljamo za sobom sigurnost i brzo puzanje da bismo se podigli i stajali. Stojanje proširuje naš vidik i za kratko vreme zadovoljno smo se vratili na pod da bismo se kretali. Ali dolazi dan kada stojanje na dve noge i vraćanje na četiri više nije dovoljno. Podižemo glave da bismo uspravno hodali.

Mladi ili stari, svi smo frustrirani ograničenjima, koja nas i izdaju. Pa zašto bi bilo ko od nas ikada pomislio da bi ljudsko fizičko iskustvo imalo silu da isceli ljudski duh? Naše emocije mogu biti dotaknute i tela mogu biti zadovoljna, ali pokrivač od mesa ne može da dotakne duh.

Sam dah Božijeg Duha oživljava sve što može biti dotaknuto i daje nam sposobnost da osećamo.

I duh je taj koji oživljava telo, kako kaže Jakov:

Telo bez duha je mrtvo.

(Jakov 2:26, SSP)

Kada se duh odvoji od tela, telo se vraća u zemlju iz koje je i nastalo. Duh je bio ono što je telu dalo život i svrhu, a kada njega nema, telo je prisiljeno na raspadanje. Ali postoji još jedna vrsta smrti o kojoj govore Jakov i Pavle – mrtva vera.

Mrtva je i vera bez dela.

(Jakov 2:26, SSP)

Slovo ubija, a Duh oživljava.

(2. Korinćanima 3:6, SSP)

Nemojte se zadovoljiti religioznošću bez Božijeg prisustva ili prelistavanjem stranica Biblije bez vetra Njegovog Duha. Njegov glas govori život. Ograničenja slova zakona nisu samo ljudske nemoguće zakonitosti religije – zakon takođe uključuje ono što je naša kultura napisala na našem telu. To su nazivi koje smo ohrabreni da nosimo.

Dok ne vidimo da je život prema nazivima i slovu smrt, nastavićemo da se okrećemo pogrešnom izvoru zbog ispravne stvari. Potreban nam je neko da govori duhom duhu, dubinama naše čežnje i donese bistrinu našoj ljudskoj zbunjenosti. Postoji previše obmana u našoj kulturi. Ljudima se skreće pažnja iluzijom, dok osoba iza zavese kontroliše ono što vidimo i čujemo. Možda se vi krijete iza te zavese prikazujući stvari na jedan način, dok u stvarnosti očajnički želite da vas neko vidi. Zaista vidi. Naš Bog vidi.

Bog koji lebdi

U početku stvori Bog nebo i zemlju. Međutim, zemlja je bila pusta i bezoblična, i tama se prostirala nad bezdanom, a Duh Božiji je lebdeo nad vodama. (1. Mojsijeva 1:1-2, NSP)

Od samog početka, naš Bog je bio Tvorac. Kada je zemlja bila ograničena, okružena vodom bez oblika i tamom koja je

pokrivala bezdan... Bog se približio. Umesto da se okrene u razočarenju ili distancira od bezobličnog, neplodnog bezdana tamne vode, Božji Duh je lebdeo.

Želim da zastanem i prikažem jednu sliku u vezi reči *lebdeti*.

Jevrejska reč za *lebdeti*, *rachaf*, predstavlja tako divnu sliku i najbolje se prevodi kao „zastajkivati ili plivati na način koji je blag i nežan“. Rabinska beleška koja prati ovu reč za *lebdeti* je „kao golubica“.¹

Rachaf takođe znači „lepršati nad“. Tu reč ponovo vidimo u ovom pasusu:

Našao ga je u zemlji pustinjskoj, u pustari strašnoj gde ničega nema. Okružio ga je, brinuo za njega, čuvao ga kao zenicu svoga oka. Kao što orao bdi nad svojim gnezdnom, *leprša nad svojim pticima*, širi svoja krila, uzima ih i nosi na svojim perima.

(5. Mojsijeva 32:10-11, ESV)

Ovaj pasus upoređuje Božiju brigu i zaštitu dece Izraela sa načinom na koji orao brine o svojim pticima. Božiji Duh lebdeo je nad njima i štitio ih, vodeći ih od pustinjske zemlje do zemlje obećanja.

Mogu da zamislim nežnost majke dok stoji nad krevetom svog deteta koje spava i ljutito se bacaka zbog ružnog sna. Da li želimo da se probudimo?

I dok je Božiji Duh lebdeo i pokrivao ih, On je govorio. Njegove reči su pažljivo birane. Nije govorio stvarnost bezoblične, prazne tame. Objavio je ono što će oblikovati, ono što će biti. Usred haosa i tame, Bog je pozvao na buđenje. Licem u lice sa mračnim vodama, Bog je govorio svitanje, novi početak, dan. Bog je govorio svetlost.

Tada reče Bog: „Neka bude svetlost!“ I postade svetlost. Bog je video da je svetlost dobra, pa je razdelio svetlost od tame.

(1. Mojsijeva 1:3-4, NSP)

Svetlost se pojavila i bila je dobra. Ovde jevrejska reč za *svetlost* ima poreklo u Bogu, što ne iznenađuje zato što je Bog svetlost koja nema tame. Ovo nije bilo postavljanje sunca. Taj događaj nastao je kasnije tokom stvaranja. Ova svetlost proizašla je od Boga i osvetljavala tamne dubine zemlje. Jedno je imati baklju u ruci, a sasvim drugo biti izvor svetlosti. Mi nosimo svetlost. Ali Bog jeste svetlost. Svetlost koja oživljava je u Njegovom dahu.

◇

**BOG JE
SVETLOST
KOJA NEMA
TAME.**

Zato je On govorio samu svoju suštinu u našu zemlju i bilo je dobro zato što... *Bog je dobar.*

Jevrejska reč koja se koristi za *dobro* u 1. Mojsijevoj 1 obuhvata mnogo reči, a samo neke od njih su: poželjno, efikasno, ljubazno, moralno, veće vrednosti. Kada je svetlost oslobođena, zemlja je bila obasuta svim ovim osobinama i više od toga. Ovaj postanak odredio je da zemlja postane atraktivno, produktivno okruženje koje je ljubazno i moralno prema svom stanovništvu, i svake godine ono bi postajalo sve dragocenije. Bio je pokrenut model Božije dobrote.

Ne postoji siguran način da znamo da li je poreklo svetlosti na zemlji bila eksplozija ili su nivoi svetlosti postepeno rasli kao svitanje novog dana. Ono što sigurno znamo jeste da je Bog bio izvor svetlosti, svetlost je bila dobra, i svetlost je bila najbolje odvojena od tame.

Svetlost je Bog nazvao „dan“, a tamu je nazvao „noć“.

Prođe večer, svanu jutro – dan prvi.

(1. Mojsijeva 1:5, NSP)

Kada je svetlo nastalo, stvari su počele da se događaju. Bog je zatim svodom razdvojio vode, tako je nastala atmosfera i vazdušni prostor koji okružuje zemlju. Kada je ovo zaštitno okruženje bilo na svom mestu, stvari koje su bile potopljene i sakrivene dubokom tamom došle su na svetlost i izbile na površinu.

Zatim reče Bog: „Vode pod svodom neka se saberu na jedno mesto i neka se pokaže kopno!“ Tako se i zbilo. Kopno je Bog nazvao „zemlja“, a vodena zborišta „more“. Vide Bog da je to dobro.

(1. Mojsijeva 1:9-10, NSP)

Ono što je bilo sakriveno, sada je otkriveno. Zemlja je uvek bila tu, pokrivena dubokim tamnim vodama, čekajući da bude oslobođena. Zamišljam da je zemlja zadržavala dah i gledala u nadi dok se svetlost pojavljivala kroz talasanje vode. Zemlja je čekala da je pozove Božija reč. I iz zemlje je počeo da buja život.

Zatim reče Bog: „Neka iz zemlje nikne bilje: ono koje u sebi nosi zrnavlje i drveta koja rađaju plod; sve bilje koje, svako prema svojoj vrsti, rađa na zemlji, i u sebi nosi svoje seme!“ Tako se i zbilo.

(1. Mojsijeva 1:11, NSP)

Sledećeg dana postavljeni su vladari dana i noći, sunce i mesec i zvezde. To znači da su sve žive stvari u početku rasle pod toplinom i zlatnim sjajem Božije svetlosti. On je bio izvor svetlosti, kao što će jednog dana biti ponovo.

Više neće biti noći i neće im biti potrebna svetlost svetiljke ni svetlost sunca, jer će ih obasjavati Gospod Bog. I oni će vladati doveka.

(Otkrivenje 22:5, SSP)

Kada je uspostavljena vladavina i oblast sunca i meseca, Bog je govorio vodenim i nebeskim oblastima i pozvao ribe i sve što leti u vazduhu. Dubine okeana i nebeski prostor vrveli su životom. Gde je nekada lebdeo Božiji Duh, sada su letela stvorenja. Sledeći dan bio je izdvojen za život koji je hodao zemljom.

Zatim reče Bog: „Neka zemlja proizvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i divlje životinje svake vrste!“ Tako se i zbilo.

(1. Mojsijeva 1:24, NSP)

More, vazduh i zemlja naseljeni su prema svojoj vrsti i prirodi. Bilo je vreme da Tvorac stvori nekoga prema svojoj prirodi.

Tako stvori Bog čoveka po svom liku, po Božijem liku ga stvori, stvori ih – muško i žensko.

(1. Mojsijeva 1:27, NSP)

Ljudski rod stvoren je po Božijem liku. Pitam se da li shvatamo privilegiju što smo oblikovani kao odraz našeg Tvorca.

Možemo samo da nagađamo o divoti svakog stvorenja pre pada. A ipak, oni ne mogu da pristupe Božijoj slici utkanjoj u vas. Ovo nije samo priča. Znam da je to istina. Sumnjate zato što ne možete da vidite ko vi zaista jeste. Muškarac i žena stvoreni su veličanstveni.

Tada Gospod Bog načini čoveka od zemnog praha i udahnu mu u nosnice dah života, te posta čovek živo biće.

(1. Mojsijeva 2:7, NSP)

Bog je prvo načinio, a zatim je Bog udahnuo. Koristeći prah ove svetlošću oživljene oblasti, Tvorac je dao čoveku sposobnost da zadrži Njegov lični dah. Ja sam koji Jesam udahnuo je svoj život u obličje čoveka, i ono što je bilo oblik postalo je živo. Kada je Adam stvoren bio je celina. Bio je savršen u fizičkom obliku, a čovečji duh i duša bili su ujedinjeni. Adam i Eva bili su savršeni.

Nemojte se bojati onoga što sam upravo rekla. Ali nemojte ni dozvoliti da postanete arogantni. Dozvolite carskom imenovanju Božije prvobitne namere za nas, da nosimo lik Svevišnjeg Boga, da bude stavljeno na vaša pleća. Zbog greha Adama i Eve, udaljeni smo više nego što bismo sami mogli da se vratimo. Sada, sakriveni u našem nepobedivom utočištu, Hristu, našem Ugaonom kamenu, mi nejasno odražavamo ono što smo bili i čekamo slavnu nadu onoga što ćemo jednog dana biti. Kao što je K. S. Luis (C. S. Lewis) tako dobro primetio:

◆

**ZBOG GREHA
ADAMA I EVE,
UDALJENI
SMO VIŠE
NEGO ŠTO
BISMO SAMI
MOGLI DA SE
VRATIMO.**

„Dolaziš od Gospodara Adama i Gospođe Eve“, reče Aslan.

„I to je dovoljna čast da podigne glavu najsiromašnijeg prosjaka, ali i dovoljna sramota da se pokloni najveći car na zemlji. Budi zadovoljan“.²

Stvoreni ste za prisnu, duhom ispunjenu povezanost sa Ocem.

Mi smo deca zemlje stvorena od zemaljskog praha dugo nakon što je pad uradio šta je hteo sa našim svetom. Naš duh je oživeo kada smo bili nanovo rođeni, ali našem umu i telu potrebno je posvećenje i obnovljenje.

On otkriva stvari duboke i tajne,
On zna šta je u tami,
i svetlo s Njim prebiva.

(Danilo 2:22, NSP)

Tokom pada, ovo prisno preplitanje duše i duha bilo je prekinuto. Da bismo to bolje razumeli možemo da napravimo poređenje sa posudom koja je tu, ali je prazna. Iako Njegov dah održava naš sklop, mi smo svesni naše praznine, naše bezvrednosti. Mi dišemo zato što On jeste, ali plitkost svakog daha govori da postoji više zato što nas to ne ispunjava. Bez *Božijeg* Duha živimo kao na aparatima za održavanje života.

Sada moram da kažem zašto sam uzela vreme i prostor da vam objasnim početak stvaranja. Imam osećaj da Božiji Duh želi da lebdi nad nekim područjima vašeg života. On želi da nas ponovo provede kroz Postanje u duhovnom smislu. On želi da:

Oživi vas svojim svetlom.

(2. Korinćanima 4:6)

Razdvoji svetlost od tame.

(2. Korinćanima 6:14)

Stvori pokriveni prostor nad vašim životom.

(Rimljanima 4:7-8)

Razdvoji tamni vodeni pokrivač i otkrije novu zemlju.

(Jevrejima 11:29)

Oslobodi seme posađeno na vašem tlu da bi moglo da nikne i donese plod.

(Marko 4:20)

Pozove život i čudo u vašim dubokim vodama.

(Jovan 7:38)

Oslobodi vaše srce od straha da bi poletelo u veri.

(Matej 6:22; Marko 6:50)

Zadivi vas kreativnošću svoje ogromne tvorevine.

(Psalam 19:1-6)

Udahne život, svoj život, u prazninu koju je stvorio greh, da ponovo isprepliće vaš duh i dušu i isceli sve što je bilo iskidano i povređeno.

(Jovan 20:21-22; Kološanima 2:2)

Čak i sada naš Tvorac čezne da nam se približi i dođe na svako mesto obavijeno tamom ili nekom konfuzijom i donese svoje svetlo. Njegov Duh lebdi nad bezobličnim, praznim mestima u našim životima. On zna za naš bol i ne odbacuje nas zbog našeg stanja. Vidi da se rvemo sa zbunjenošću. On se ne povlači kada vidi da se borimo. Njegov Duh prilazi blizu, čeka, ostaje, tako nežno, kao majka pored uplašenog ili bolesnog deteta, kao orao koji lebdi nad svojim gnezdnom u kome treba da se izlegu ptići, posmatrajući kako probijaju tanku ljusku. Kasnije će orao ponovo lebdeti nad njima dok uče da lete. Ovo je nepopustljivo prisna, postojana priroda našeg Tvorca, koji je istovremeno oko nas i u nama. Prisnost ne ostavlja mesta tami, zato se nemojte kriti. Vaš Otac vas vidi i voli onakve kakvi stvarno jeste. Verujte da će Onaj koji vas je oblikovao takođe udahnuti svoj život u vas.

PRISNOST
NE OSTAVLJA
MESTA TAMI.
PRISNOST
DONOSI
CELOVITOST

Jedna stvar koju Bog ne može da uradi je da slaže.

On neće ponavljati laži koje su drugi izgovarali nad vama.

On neće dozvoliti da se istinom nazove laž koju ste izgovorili nad sobom.

On neće dozvoliti da vas ograničavaju obeležja. U Njegovom prisustvu, sva obeležja padaju, čak i ona koja ste sami sebi pripisali.

On vas poziva po imenu, a ne po imenima kojima su vas nazivali.

On vas poziva po imenu koje Duh vidi dok lebdi.

On vidi vaše najdublje čežnje i najmračnije strahove.

On vidi neoblikovana mesta.

On vidi izneverenu nadu.

On vidi mutne oblake konfuzije.

On vidi metež čovečanstva koje je u krizi.

On čuje vapaje uplašanih i usamljenih.

On oseća bol odbačenih i izolovanih.

On vidi zamku greha i sramote.

On vidi mnoge vode koje prete da će preplaviti.

On vidi kroz dubinu mraka koji senkama boji vaš svet sivom bojom.

On vidi sve ovo i govori svetlost.

Drugi vas mogu zvati devojčicom. On vas naziva kćerkom.

Drugi mogu reći da ste promašaj. On vas naziva kćerkom.

Možete sebe zvati heteroseksualnim, transrodnim, asexualnim, lezbejkom ili bilo kojim drugim nazivom iz ogromnog asortimana. On vas zove svojim.

Kćerka je nešto više i dublje od pola.

Kćerka je nešto mnogo prisnije od vaše seksualne orijentacije.

Kćerka je ono što vi jeste svom Tvorcu.

Bog nam se ne obraća kao devojkicama i dečacima.

On nas naziva kćerima i sinovima.

Postoje neka intimna mesta u svakome od nas koja samo On može da dotakne. Postoje mesta u nama koja su stvorena da se odazovu Božijem Duhu. Mi tražimo Njegov dodir svaki put kada izgovorimo ime Isus.

Ne znam da li je naša planeta vapila kada je bila potopljena dubinama vodenog groba. Ne znam zašto je Božiji Duh tada birao da lebdi. Znam da nam je sada Božiji Duh blizu kao šapat, čekajući da nas okruži i sakupi nas. U Novom zavetu, srce Tvorca odzvanjalo je u Isusovim rečima:

Jerusalime, Jerusalime, ti koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani! Koliko puta sam hteo da skupim tvoju decu kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, ali niste hteli.

(Matej 23:37, SSP)

Kako su tragične reči „niste hteli“.

Čak i sada Božiji Duh lebdi, čekajući da izgovori mir olujama i ućutka krik naše pustinje. On čeka, žudeći da nas zaštiti i okruži toplinom svojih krila. Da li hoćemo? Da li ćemo pozvati Svetog Duha koji lebdi da priđe blizu? Da li ćemo mu dozvoliti

da nas zakloni? Da li ćemo istrajati u svojim pokušajima da zaštitimo sebe čak i ako razotkrivamo druge? Da li ćemo slušati našeg Tvorca?

Prisnost je deo naše duboke i očajničke ljudske želje da jednostavno pripadamo.

Čeznemo da pripadamo... zato što smo stvoreni da pripadamo.

Žudimo za prisnošću... zato što smo stvoreni za prisnost.

Potrebno nam je da volimo i budemo voljeni... zato što smo stvoreni za ljubav.

I stvoreni smo ljubavlju.

Istina je da nekada previše pojednostavimo neke stvari, a komplikujemo druge. Kada je reč o polu, radimo i jedno i drugo. Ja živim u ženskom telu, ali u krajnjoj liniji ja sam duh. Svi smo mi duhovna bića koja imaju prilično teško ljudsko iskustvo. Ova zemlja nije naš dom, pa ne bi trebalo da nas čudi što se ponekad naša tela osećaju neprijatno, ograničeno i pritisnuto. Nikada se neće osećati drugačije dok naši smrtni, propadljivi okviri ne obuku besmrtna tela. Mi smo seme koje čeka oslobođenje. Tada i samo tada otkrićemo ko i šta zaista jesmo.

Svi smo slomljeni. Pripadanje drugim slomljenim ljudima neće popraviti našu slomljenost, kao što ni seks neće ispuniti našu čežnju za intimnošću. Ako bi tako bilo, prostitutke i seksualni zavisnici bili bi najispunjeniji ljudi na planeti. (Mislim da se svi slažemo da nije tako.) Ali, postoji Onaj kome pripadamo, Onaj koji može da isceli našu slomljenost i ispuni našu potrebu za bliskošću. To je Božiji Duh koji lebdi i ponovo nas čini celim.

Sećate li se stiha u Danilu 2, gde kamen netaknut ljudskim rukama postaje planina? Ovaj koncept ponavlja se i u knjizi proroka Isaije:

Dolazi dan kada će gora Doma Gospodnjeg biti
Gora – čvrsta, uzvišena nad svim gorama. Svi narodi
slivaće se k njoj, ljudi iz svih krajeva krenuće ka njoj.
Govoriće: „Hajde, popnimo se na Goru Gospodnju,
u Dom Boga Jakovljevog. *On će nam pokazati svoje puteve
da bismo živeli onako kako smo stvoreni*“. Sion je izvor
otkrivenja. Božija poruka dolazi iz Jerusalima.

(2:2-3, Message)

Bog će nam pokazati svoje puteve da bismo živeli onako kako smo stvoreni. Stvoreni smo za postojanu, nepobedivu prisnost koju neće pobediti naše najdublje čežnje ili prvobitni strahovi. Ako tražimo, On će nam pokazati svetlost svoje dobrote. Stanite, razmislite i dozvolite Njegovoj svetlosti da vas oživi.

*Dragi nebeski Oče,
Usudujem se da verujem da ti nisi dalek i da ne odbacuješ; ti si bližu. Postoje stvari uronjene u dubokim vodama mog života koje više ne mogu da vidim. Dozvoljavam ti da govoriš u moj život. Oslobodi svoju svetlost i odvoj je od bilo kakvog mraka i konfuzije u mom životu. Primam to što si me nazvao kćerkom. Pokaži mi način na koji radiš u mom životu da bih mogla da živim onako kako sam stvorena... za tvoju slavu. U Isusovo ime,*

3

NEPOPUSTLJIVO ODLUČAN

Isus Hrist je isti i juče i danas i doveka.

Jevrejima 13:8 (SSP)

U mom životu, slobodan vikend je retkost. Ako sam sama vikendom, to je čudo.

Ipak, priznajem da sam se krila. Da li čujem da pitate od čega?

Pa, zapravo od ove knjige.

Nije me sprečavalo samo odugovlačenje, iako priznajem da je to veština u kojoj sam uspela da se istaknem. Ne, mene je plašilo nešto mnogo strašnije nego što je krajnji rok.

Mislim da nikada nisam osećala takvu težinu poruke ili potrebu za njom. Imam takav osećaj hitne potrebe, ne samo da pronađem prave reči, nego i da ih napišem ispravnim tonom. Moja iskrena molitva je da kada budu pronađene i reči i biblijski stihovi, oni budu uklopljeni tako da ne budu samo pročitani... nego primljeni od prijateljice i majke koja želi da znate da ste voljeni toliko da se to ne može ni zamisliti, ni izmeriti.

Danas ponovo počinjem da radim ono što sam počinjala i ostavljala mnogo puta. Sama sam sa svojim laptopom, nema sastanaka, nema događaja iza kojih bih mogla da se sakrijem. Subota je, moja kancelarija je zatvorena, a ja sam daleko od kuće radi jedne svrhe, pisanja. Ranije ujutru, vozila sam biciklu do pijace da bih kupila kvalitetnu, svežu hranu za narednih nekoliko dana. Naoružana sam svežim, krckavim veknama sa parmezanom i timijanom. Počecu sa onim što sam celog jutra čula u svom duhu: „Ja sam Gospod, tvoj Bog, ne menjam se“.

**BOG SE NE
MENJA. ON NE
MORA DA SE
MENJA.**

Probudila sam se na ove reči. Celog jutra ova objava odzvanjala je u mom umu. Na kraju sam to zapisala u svom dnevniku. Obično, kada se nešto zapiše i na taj način potvrdi, istrajavanje se zaustavlja. Ali danas, zapisivanje reči nije ih utišalo. Tražila sam ovu izjavu u Bibliji. Najbliže što sam našla su stihovi u Malahiji: „Ja, Gospod, ne menjam se. Zato vi, potomci Jakovljevi, niste zatrti“ (3:6).

Podelila sam ovu rečenicu na fraze i delove dok sam sedela napolju i pojela skoro polovinu vekne.

Prve reči koje sam razmotrila bile su poslednje koje sam čula: „Ne menjam se“.

Bog se ne menja. On ne mora da se menja. On je posvećen. On je potpuno predan. Njegov odgovor nama zasniva se na tome ko je On, a ne na tome ko mi jesmo ili nismo. Hvala Bogu za to, jer ako bi se On menjao, svi mi bismo bili u nevolji.

Utešno je znati da se Bog ne menja i još je strašnije kada shvatimo da ako bi se promenio... to bi značilo naše potpuno uništenje.

Malahija je poslednja knjiga Starog zaveta. Ovaj stih dolazi posle prvih pet stihova trećeg poglavlja, koji opisuju kako će Bog poslati glasnika da bi mu pripremio put, koji će biti kao kovačev plamen i beliočeva ceđ. Slika vatre i ceđi pokazuje agresivne činioce koji proveravaju i čiste. Čak iako se naš Gospod ne menja, On je odlučan u tome da nas preobrazi u sve što smo stvoreni da budemo.

Činjenica da se Bog ne menja treba da nas ohrabri da verujemo da mi možemo da se menjamo! On je dosledno dobar i veran.

Kada su moji sinovi bili mali, prirodno su pokušavali da pomeraju granice, svoje i moje. Nisu uvek želeli da bude po njihovom. Ponekad su želeli da znaju stvarna ograničenja. Da li sam zaista mislila ono što sam rekla? Koliko puta ću reći: „Ako još jednom budete bacali tu loptu po kući, više je neće biti“, pre nego što je zaista uzmem? Da li su pretnje stvarne ili lažne?

◆

**ČINJENICA
DA SE BOG
NE MENJA
TREBA DA NAS
OHRABRI DA
VERUJEMO DA
MI MOŽEMO
DA SE
MENJAMO!**

Ako bih bila nedosledna, svi bi bili zbunjeni. Ako bih rekla jedno kada sam srećna, a drugo kada sam umorna, nisu mogli da znaju šta bih rekla zavisno od raspoloženja. Ako bih rekla jedno pred drugim ljudima, a drugo kada smo sami, nisu bili sigurni u kom pravcu idemo. Ako nisam bila dosledna, oni su bili neodlučni ili čak neposlušni.

Nedavno sam razgovarala telefonom sa osobom koju smo pozvali da nam pomogne da napravimo više prostora za ljude u našoj organizaciji. Ta osoba me pitala zašto nemam poverenje za jedan deo naše organizacije, a imam potpuno poverenje za drugi. Shvatili smo da je to zbog nedostatka bistrine. Koja je bila moja uloga? Nisam bila sigurna gde imam autoritet, a gde nemam. Kada ne znate šta da očekujete, ne znate ni kako da postupate.

Mi smo stvoreni da imamo bistrinu. Bog to zna. Bog je postojan i dosledan po svojoj prirodi. Bog je dobar. Bog čini dobro. Bog nam daje ono što je dobro. Nema razloga da dozvolimo da sumnja pomuti naše razmišljanje.

Svaki dobar dar i svaki savršen poklon dolaze odozgo,
od Oca svetlosti, koji se ne menja kao varljiva senka.

(Jakovljeva 1:17, SSP)

Prevod *The Message* parafrazira drugu polovinu Jakovljeve 1:17 kao „nema ničega varljivog u Bogu, ničega dvočnog, ničega promenljivog“. Naš Otac ne pokušava da nas prevari ili nas uhvati nespremne govoreći jednu stvar, dok u stvari misli drugu. On nam neće reći jednu stvar u lice, a drugu iza leđa. Naš Bog je pouzdan i svima otvoreno govori doslednu poruku.

Još jedan odlomak iz Biblije izražava Njegovu pouzdanu doslednost u 4. Mojsijevoj 23:19:

Bog nije čovek da bi slagao, ili potomak ljudski da bi se kajao. Zar je šta rekao da nije učinio, izrekao da nije ispunio?

(NSP)

Bog ne laže. On se ne predomišlja. On će učiniti ono što je rekao. Ono što govori biće u potpunosti ispunjeno. Nešto može izgledati drugačije ili stići kasnije nego što smo očekivali, ali će se dogoditi.

Bog je naša nepopustljiva, postojana planina, čvrsta Stena na visini, da bismo mogli da podignemo pogled, znajući da je On uvek tu. Zato što je On postojan, Njegova Reč i Njegovi putevi su u skladu jedno sa drugim. On ne može da kaže jednu stvar, a da zatim deluje na drugačiji način. On je ujedinjen u svim svojim izražavanjima.

Ono što je *rečeno* u Starom zavetu može izgledati drugačije u svojoj primeni u Novom zavetu, ali *dub* toga nije drugačiji. Prema savezu sa Avramom, obrezanje je bilo obavezno za svaku mušku osobu, ali kako se Evanđelje širilo među paganima, to više nije bio uslov. Pavle to ovako objašnjava:

Obrezanje ima vrednost ako izvršavaš Zakon. Ali, ako kršiš Zakon, tvoje obrezanje je postalo neobrezanje. Ako se, dakle, neobrezani pridržava odredbi Zakona, zar se njegovo neobrezanje neće smatrati obrezanjem? Tako će onaj ko nije telesno obrezan, a ispunjava Zakon, suditi tebi koji kršiš Zakon, iako imaš i slovo Zakona i obrezanje. Jer, nije Judejin onaj ko je to samo spolja, niti je pravo obrezanje spolja, na telu. Nego, Judejin je onaj koji je to iznutra, a pravo *obrezanje je obrezanje srca, Dubom, a ne slovom*. Takav ne dobija pohvalu od ljudi, nego od Boga.

(Rimljanima 2:25-29, SSP)

Kakva je korist spoljašnjeg obeležja, ako nije praćeno unutrašnjom transformacijom? Međutim, stvarna unutrašnja transformacija ne zahteva spoljašnju primenu Zakona. Na kraju, Bog je uvek tražio obrezano srce. Ovo je intimno pitanje koje prepliće Očevo srce i duh Zakona, što dovodi do poslušnosti. Duh Zakona će uvek potisnuti telesne zahteve. Duh nas osposobljava onako kako Zakon nikada nije mogao. Bog nije promenio svoje mišljenje... On je promenio naša srca. Pročitajmo šta je rekao Mojsiju:

Ali pokazujem neiscrpnu ljubav hiljadama koji me vole i vrše moje zapovesti.

(5. Mojsijeva 5:10, NLT)

I opet:

O, kad bi uvek imali ovakva srca, da bi me se bojali i vršili sve moje zapovesti! Ako bi tako radili, oni i njihovi potomci bi napredovali doveka.

(5. Mojsijeva 5:29, NLT)

POS LAO JE
ISUSA DA NAM
POKAŽE SVOJE
SRCE.

Kroz zavet sa čovečanstvom, dobitna kombinacija uvek je bila ljubav i poslušnost. Ljubav nas osposobljava da budemo poslušni. Bog čezne da nam da neiscrpnu ljubav, a ne da nas preplavi listom nemogućih zakona. Da je Bog hteo da pruži ruku i promeni naša srca u podnožju planine Sinaj, On bi to uradio. Umesto toga, poslao je Isusa da nam pokaže svoje srce. Kada je otkrivena Njegova ljubav prema nama, jedini zakoni koji su bili neophodni bili su zakoni ljubavi. Ponovo čitamo:

„Ova je najvažnija“, odgovori Isus, „Čuj, Izraele! Gospod, naš Bog, Gospod je jedan! Voli Gospoda, svoga Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom, svim svojim umom i svom svojom snagom. A druga je: 'Voli svoga bližnjega kao samoga sebe'. Nema većih zapovesti od ovih.

(Marko 12:29-31, SSP)

Deset zapovesti Starog zaveta razvile su se u mnoštvo moralnih, ceremonijalnih i građanskih zakona, a ipak Isus je rekao: „Ceo Zakon i Proroci zasnovani su na ovim dvema zapovestima“ (Matej 22:40, SSP).

Ja Jesam

Sledeći deo rečenice o kome sam razmišljala bio je izraz „Ja Jesam“, što je zapravo kompletna rečenica, sama po sebi. I ona daje odgovor na mnoga pitanja koja mi, ljudi, postavljamo. „Bože, jesi li tu?“

On odgovara: „Ja Jesam“.

„Hoćeš li se pobrinuti za ovo?“

On nas ponovo uverava: „Ja Jesam“.

On je istovremeno u našoj prošlosti, sadašnjosti i budućnosti kao „Ja Jesam“.

On je bio veran zato što jeste veran. On će biti veran zato što je bio veran. Zato što je On... Ja Jesam.

Dok sam pisala knjigu *Bez suparništva*, bila sam preplavljena konceptom Svevišnjeg Boga, velikog Ja Jesam. U vremenu kada su mnogi opsednuti otkrivanjem onoga ko jesu, svima nama trebalo bi da bude olakšanje da otkrivamo naš identitet u Onome koji je bio, i jeste, i koji će doći. Naš identitet je kao blago sakriveno duboko u Njemu. Otkrivamo ko smo u otkrivenju čiji smo.

Ja sam dete onoga koji je Ja Jesam.

Vi ste dete onoga koji je Ja Jesam.

Bog se predstavio Mojsiju kao „Ja sam onaj koji Jesam“ (2. Mojsijeva 3:14), što je jedan od načina da se kaže: „Ja sam potpuno utelovljenje svega što jesam, bez ičega delimičnog i bez ičega što bi nedostajalo“.

Verzija King James prevodi „Ja sam što jesam“ (2. Mojsijeva 3:14). Bog postoji zato što postoji. Ja postojim zato što On postoji. Zato što postoji, On nije nesvestan. Bog se objavio Mojsiju zato što je čuo vapaj jedne generacije zarobljene u surovim stegama Egipta. Zato što je bio svestan, On se umešao.

Posetio sam vas i video šta vam se čini u Egiptu. Zato izjavljujem: ja ću vas izvesti iz egipatske bede.

(2. Mojsijeva 3:16-17, NSP)

Dok čitam i razmišljam o našem Ja Jesam Bogu, vidim tri stvari: Bog vidi, Bog zna, Bog odgovara. Ove tri stvari kažu: „Ja sam svestan“. Ne znam gde se vi nalazite, ali u ovom trenutku, Ja Jesam vas vidi, zna šta je učinjeno i obećava da će vas osloboditi nesreće i ropstva.

On je sve. On je početak i kraj, a ipak bez početka ili kraja. On obuhvata svako slovo od alfe do omega, a ipak se ne može opisati mnoštvom reči koje slova mogu da formiraju. On je Ja Jesam. Bog je razlog razuma.

Svo stvorenje potiče od Tvorca. Zato što je On... Ja Jesam. Zato što On jeste... vi jeste. Naš Tvorac je naše poreklo i konačni tvorac našeg identiteta. To znači da niko nikada ne može da ukrade identitet sakriven u Njemu. U Hristu, našem Nepopustljivom kamenu, mi smo Njegovi, ne po pravu našeg prirodnog rođenja, nego darom milosti i pravom našeg nanovog rođenja.

Sledeći deo rečenice koji se isticao bio je „Gospod“.

Ovo ime oblači Ja Jesam u vrhovnu vlast, kao što je „Gospod Svevišnji“ (Psalam 7:17). Taj izraz koristi se zajedno sa Jahve, imenom toliko svetim da Jevreji smatraju da je previše sveto da bi se izgovorilo. Ovo sveto i uzvišeno ime je Njegov identitet obavijen Njegovim saosećanjem i milošću.

Zahvalna sam da Gospod nad svime, uzvišen i svet, jeste saosećajan i milostiv. Šta da je Onaj, koji je konačni autoritet, bio neosetljiv, nemilosrdni diktator? Istina je, zato što je On Gospod nad svime, vredan je svega mojeg. Zato što je milostiv i saosećajan, On razume da je za svakoga od nas život putovanje.

Kada se predamo svemu što On jeste (Gospod), naši životi proširuju se Njegovim domašajem. U Njemu, ne postajemo manje mi; u stvari, oslobođeni smo da postanemo ono što nas je stvorio da budemo. Teško je da zamislimo primenu reči *gospodar*¹ van domena našeg iskustva u ljudskoj hijerarhiji. Poznajemo zemaljske gospodare koji koriste svoje pozicije sile i autoriteta za sopstvenu korist. Tokom ljudske istorije, odmetnički gospodari koristili su ljude koji su bili pod njihovom vlašću. Isus je upozorio svoje učenike na to u Mateju 20:25-28:

◆

U NJEMU, NE
POSTAJEMO
MANJE MI;
U STVARI,
OSLOBOĐENI
SMO DA
POSTANEMO
ONO ŠTO NAS
JE STVORIO DA
BUDEMO.

Tada ih Isus pozva k sebi, pa reče: „Znate da vladari naroda gospodare njima i velikaši ih drže pod vlašću. Ali neka među vama ne bude tako. Nego, ko hoće da bude velik među vama, neka vam bude služitelj, i ko hoće da bude prvi među vama, neka vam bude sluga, baš kao što ni Sin čovečiji nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život da kao otkupninu za mnoge“. (SSP)

Isusovo gospodarstvo nas ne spušta, nego podiže. Svaki aspekt Isusovog života je služio i otkupljivao.

Naš Gospod je bio skinut da bismo mi bili pokriveni.

Isus je bio izložen opasnosti da bismo mi primili ono što je obećano.

Naš Gospod je bio izdan da bismo mi bili zaštićeni.

Isus je bio podignut iz smrti u život da bismo i mi mogli da budemo podignuti.

¹ U engleskom jeziku za *Gospod* i *gospodar* koristi se ista reč; prim. prev.

Sledeći deo rečenice koji sam razmatrala bio je „Tvoj Bog“.

Nisam potpuno sigurna zašto sam čula „tvoj Bog“ u mom duhu umesto „vaš Bog“. Možda zato što sam molila „Oče naš“ bezbroj puta tokom svog života. Ili je to možda potvrđivanje bezvremenosti ove izjave.

Reč Bog ovde znači *Elohim*, Tvorac, Sudija i Ratnik. Istina je da On nije postao Bog kada sam ga ja priznala kao takvog. On je uvek bio moj Bog Tvorac. Nije mu bilo potrebno da ga priznam da bi On mene znao. On me je znao pre i zna me sada mnogo bolje nego što ja znam sebe. Stvorio me je u tajnosti i vodi me na tajno mesto. Kao moj Sudija, oslobodio me greha i uklonio moju nepravdu. Psalam 103:10-12 kaže:

Ne postupa s nama prema našim gresima
 niti nam uzvrća prema našoj krivici.
 Jer, koliko je nebo visoko nad zemljom,
 tolika je *Njegova ljubav prema*
onima koji ga se boje.
 Koliko je istok daleko od zapada,
 toliko je naše prestupe udaljio od nas. (SSP)

Božija ljubav je nedokučiva i postojana, neprobojna i nepropustljiva. Što nas direktno vodi ka poslednjem delu rečenice koju sam čula: „Ne menjam se“.

Baš kao što je Bog nepopustljiv u ljubavi, On je nepopustljiv i u milosti. Zakleo se svojom nepromenljivom prirodom, a ne našom promenljivom. U Psalmu 103:17 čitamo kako je Njegova ljubav obećana onima koji ga se boje. Bog ne traži savršenstvo, zato što van Hrista, našeg nepopustljivog Ugaonog kamena, ne postoje bezgrešni ljudi! Ali On traži one koji ga se boje. Zašto? Šta znači bojati se Boga u ovom vremenu preterane prisnosti i nepoštovanja?

Jedan od načina na koji se bojimo Boga je da se odvojimo od zla. U Pričama Solomonovim 3:7 čitamo: „U očima svojim nemoj biti mudar, boj se Gospoda i beži od zla“. Verzija The Passion Translation kaže na ovaj način: „Jer mudrost dolazi kada ga obožavate nepodeljenom odanošću i izbegavate sve što je pogrešno“.

Kada spojimo značenja koja nalazimo u ova dva tumačenja istog stiha, zaključujemo da dok gledamo Njega u strahopoštovanju i obožavanju, okrećemo se od svega što je zlo i pogrešno. Čudo Nepromenljivog menja nas.

Zato što voli, On brine za nas. Zato što brine, On je postojan.

Dragi nebeski Oče,

Ti si veran i voliš čak i kada sam ja u strahu i neverna. Molim da u svetu koji se uvek menja tebe znam kao moju konstantu.

Promeni me da bih odražavala tvoju nepromenljivu prirodu i postojanu ljubav. U svetu nedoslednosti, ja želim da budem dosledna.

4

NEPOPUSTLJIV U LJUBAVI

Najveća sreća života je uverenje da smo voljeni; voljeni zbog sebe, ili još bolje, uprkos sebi.

Viktor Igo

Pre više od 35 godina Džon mi je dao dijamantski verenički prsten. Želeo je da se zvanično zna da sam ja njegova i da je on moj. (Iako je već svima govorio da sam njegova mnogo ranije!) Da bi kupio prsten, Džon je jeo samo krompir i mesecima štedeo kao škrtica. Šestog juna 1982. godine, na moj dvadeset drugi rođendan, dok smo sedeli pored fontane u Dalasu, Džon mi je poklonio kutijicu od somota. Moje ruke i srce su drhtali dok sam je otvarala. U crnoj kockastoj kutiji otkrila sam dijamant u obliku suze postavljen na jednostavnom zlatnom prstenu. Bio je veličanstven. Što se mene tiče, nikada nije bilo lepšeg dijamanta. Oči su mi se ispunile suzama kada sam rekla „Da“ i brzo stavila prsten.

Sećam se da je bio preveliki, ali nije dolazilo u obzir da ga skinem! Te noći spavala sam sa osmehom na licu i prstenom na ruci. Bili smo vereni!

Sledećeg jutra sam se probudila i moj verenički prsten bio je prvo što sam pogledala. Dijamant koji je sijao na jutarnjem suncu i bacao tačkice duginih boja po zidu mog turobnog stana, uverio me je da prethodno veče nije bilo san. U godini koja je prethodila veridbi, bilo je konflikata između Džona i mene. Posle nekoliko raskida na početku veze, bilo je dobro znati da smo krenuli napred sa predanošću da volimo jedno drugo. Kada smo Džon i ja otišli u crkvu tog jutra, mnogi su nam čestitali. Bila sam jako srećna dok sam pokazivala prsten, ali ono čime sam se u stvari razmetala bila je naša ljubav.

Prilično sam sigurna, iako sam desnoruka, da je moja leva počela da preuzima vodeću ulogu kad god sam bila u nečijem društvu. Živeli smo u Dalasu, što znači da je uvek bilo većih dijamanta, sjajnijih od mog, ali ti dijamanti nisu bili moji. Moj dijamant govorio je o našoj čvrstoj predanosti da volimo jedno drugo. Zavetovali smo se da imamo i držimo jedno drugo u dobrim i lošim vremenima, u godinama nemaštine i godinama izobilja, u snazi i u slabosti, dok nas smrt ne rastavi. On je govorio da je počela nova priča o ljubavi. I za sve nas, Bog je učinio isto.

Bog je ljubav.

Ljubav je priroda našeg Oca. On nas ne voli zato što mora; On voli zato što ne može da nas ne voli. Bog nas nije trpeo u Starom zavetu, a odlučio da nas voli u Novom. On nije odlučio da nas voli zato što mu je to Isus rekao. Njegova ljubav prema nama pokrenula je naše spasenje. On je dao svoga Sina da bi pokazao svoju ljubav prema nama. Njegova ljubav ne može se nadjačati odbacivanjem i mržnjom prema sebi. Nikada ga ne možemo ubediti da prestane da nas voli, jer jako davno, pre nego što smo bilo šta rekli o tom pitanju, On je postavio svoju ljubav prema nama kao zastavu i poželeo nam dobrodošlicu za svojim stolom.

Bog nema ljubav prema nama. Bog jeste ljubav prema nama. Božija ljubav prema nama je nepopustljiva, nepobediva, čvrsta i jača od smrti.

Ko je kao ti, Gospode, među bogovima? Ko je kao ti veličanstven u svetosti, strašan u slavnim delima, čineći čuda? Ispružio si svoju desnicu i zemlja ih je progutala. Svojom čvrstom ljubavlju izveo si narod koji si otkupio, svojom snagom vodio si ga ka svom svetom prebivalištu.

(2. Mojsijeva 15:11-13, ESV)

Bog vodi ljubavlju.

Njegova ljubav je naš pravi kompas, konstanta prema kojoj usmeravamo svoj život. Bez sigurnosti ove ljubavi, mogli bismo lako da izgubimo pravac i skrenemo sa pravog puta. Na kraju, Njegova ljubav nas vodi kući.

◆

**NJEGOVA
LJUBAV PREMA
NAMA NE
ZAVISI OD NAS.**

Mojsijeva pesma u 2. Mojsijevoj 15 napisana je nakon što je Bog veličanstveno spasio svoj narod posle stotina godina egipatskog tlačenja. Znamo tu priču, ali ono što želim da istaknem je da je pridev uz Božiju ljubav: *čvrsta*. To je još jedno uverenje da Njegova ljubav prema nama ne popušta. Plamen Njegove ljubavi ne treperi na vetru naše samovolje. Njegova ljubav ostaje kada smo mi neodgovorni, neosetljivi i buntovni. On ne može da blagoslovi ovakve stvari, ali i usred njih, Njegova nežnost nas vodi pokajanju, a Njegova ljubav se ne prekida.

Njegova ljubav *prema* nama ne zavisi *od* nas. Njegova naklonost prema nama ne menja se zavisno od našeg ponašanja. On nas je uvek voleo. On će nas uvek voleti. Ne možemo da zaradimo ono što nikada nismo zaslužili, kao što ne možemo da platimo ono što nam je dato.

„Neka se planine pomaknu i neka se brda uklone, ali moja *čvrsta ljubav neće se pomći od tebe* i moj savez mira neće se ukloniti“, kaže Gospod, koji ti se smilovao.

(Isaija 54:10, ESV)

Njegova ljubav neće nas napustiti. Ljudi mogu da dođu i odu, ali Njegova stalna, nepopustljiva ljubav će ostati. Zato što je Njegova ljubav postojana, mi smo u savezu mira. Isus, naš nepopustljivi Ugaoni kamen, je Princ mira. Iz svoje oblasti najveće sile, On šapuće mir svakoj oluji u našem telu i svakoj buri koja napada naš um. Njegovo saosećanje za nas nema granice. Možemo da budemo u miru zato što nema poricanja Njegove ljubavi prema nama. Da bi porekao svoju ljubav prema nama, Bog bi morao da porekne svoju ljubav prema svom Sinu.

Zbog Njegove nepopustljive ljubavi prema nama, mi smo otkupljeni u Hristu, našem Nepopustljivom kamenu. Možda pitate: „Kako da budem siguran da je ovo istina?“ Njegova ljubav prema nama može se videti: „Bog svoju ljubav prema nama pokazuje ovako: dok smo još bili grešnici, Hrist je umro za nas“ (Rimljanima 5:8, SSP).

Ljubav je izbor

Dijamanti predstavljaju više od potencijala ljubavi u braku; oni izražavaju osobine same ljubavi. Kao i dijamanti, ljubav počinje u utrobi vatre i pritiska. Mogu postojati periodi, godine, ili čak decenije u kojima je ljubav zakopana duboko ispod površine, kao sakriveni izvor. Zna da je tu. Posađena je godinama ranije, duboko u zemljište vašeg života, a ipak ne možete da vidite njenu lepotu ili osetite njenu vatru... sve što osećate je taj šapat ispod površine.

Ljubav u najistinitijem obliku nije osećanje. To je izbor. Ljubav je razlog zbog kog se iscrpljena majka budi iz sna da bi se odazvala na uplašeni plač deteta. Ljubav je razlog zbog kog otac radi dugo vremena da bi obezbedio svoju decu. (I da, ljubav znači da postoje periodi kada su ove uloge zamenjene.) Poenta je da ljubav daje čak i kada nije uzvraćena.

Jednom kada je Ljubav izabrala, On nije promenio mišljenje.

Mi volimo zato što je Ljubav izabrala nas. Vi volite zato što je Bog izabrao vas (1. Jovanova 4:19). A naš Otac voli čak i kada mi ne volimo.

Prva ljubav

Bog jeste i uvek će biti naša prva ljubav. On je prvi zavoleo nas, i ta ljubav nije nezrela; ona je nepopustljiva. On nas ne voli nadajući se da ćemo postati kao neko drugi. Nikada nije ni postojao neko sa kime bi vas upoređivao... uvek ste bili vi. Uvek nas je sve zajedno voleo. Iako smo mi prvo zavoleli druge, On je prvi zavoleo nas. Ali na kraju, svako od nas otkriva nepopustljivost naše prve ljubavi, ove čvrste, nepobedive ljubavi.

Možda mislite da je zbog vašeg ponašanja u nekim oblastima Bog promenio svoje osećanje prema vama? Možda postoje mesta i obrasci ponašanja u kojima ste razvili neposlušnost ili nedoslednost?

Razumem. Ja sam dugo godina bežala od Njegove ljubavi. Nisam razumela kako izgleda Njegova ljubav. Tvrđila sam da bi mi dao ono što želim ako me zaista voli. Zamišljala sam da bi me ljubav jednog od Njegovih sinova učinila srećnom ovde i sada. Da budem iskrena, moj izbor muškaraca bio je užasan. Birala sam one kojima je bilo teško udovoljiti i koji postaju

oni koje je teško zadržati. Bog je gledao iznad mojih želja i odgovorio na moju najveću potrebu. Njegovu ljubav.

Dao mi je veću ljubav od onih koji se mogu osvojiti ili izgubiti.

BOŽJA LJUBAV
PREMA VAMA
JE MNOGO
ČVRŠĆA OD
DIJAMANTA.

I dalje pamtim taj jasan trenutak kada je Njegova ljubav došla u središte. Videla sam je pred sobom. Prepoznala sam njene zrake kao da gledam kroz mnogo brušenih površina jednog dijamanta, a svaka pokazuje ono vreme kada sam bila nanovo rođena i verena za mog Mladoženju, Isusa Hrista.

Božja ljubav prema vama je mnogo čvršća od dijamanta. Ona neće ispariti u vakuumu jake svetlosti. Njegova veridba sa vama je nešto dublje od davanja prstena. On nikada ne bi zasnivao tako dragoceno obećanje na predmetu koji može da bude izgubljen ili ukraden. Ono što tvrdi je sakriveno i sačuvano kao žig na vašem srcu... koje je Njegov omiljeni deo.

Stihovi iz Pesme nad pesmama opisuju intiman razgovor koji objavljuje neprestanu strastvenu povezanost između ljubavnika:

Stavi me kao žig na svoje srce,
kao žig na svoju ruku. Jer, ljubav je jaka kao smrt,
ljubomora strašna kao grob. Njen plamen je kao
plamen vatre, plamen Gospodnji. Mnoge vode ne
mogu da ugase ljubav, ni poplave da je potope. Ako
bi čovek za ljubav ponudio svo bogatstvo svoje
kuće, bio bi potpuno prezren.

(8:6-7, ESV)

Da li vam je neprijatno zbog ovakve ljubavi? Možda vam je teško da zamislite da ste vredni da vas neko voli ovakvom jačinom. Možda sumnjate da možete da uzvratite ovakvu ljubav. Ove reči nisu napisane da bi dovele u sumnju ljubav koju ste doživeli ili da preispitujete svoju sposobnost da volite. Napisane su da otkriju strastvenu vrstu ljubavi za koju ste stvoreni.

Nemoguće je izmeriti Božiju ljubav prema nama našim ljudskim iskustvima. Ne postoji referentna tačka u ovom palom vremenu. Srećno zaljubljeni znaju za varnice koje vode nežnosti i toplini. Drugi znaju za varnice koje su ih na kraju izdale, zato što se tokom godina zanemarivala njihova vatra, a ugalj ljudske ljubavi pretvorio se u pepeo.

Retka je ljudska ljubav koja se može opisati kao neprekidna vatra. A ipak, čeznemo za njom. Ako smo iskreni, priznaćemo šapat našeg srca i želju da sa nekim osetimo tu jačinu ljubavi.

Ponekad me je skoro sramota zbog vatrenosti opisane u Pesmi nad pesmama. Tada se setim da je moja uloga jednostavno da odgovorim, ne da rasuđujem. Ako pitanja ostavim po strani i priznam, a zatim primim Božiju ljubomornu, snažnu, vatrenu ljubav, tada će se ugasiti vatra moje ljubavi prema Bogu.

Ovaj pasus predstavlja opis Hrista i Njegove Neveste. U ovoj zamućenoj zemaljskoj stvarnosti, sve stvari znamo samo delimično. U večnoj stvarnosti, kada ćemo znati kao što smo i sami poznati, ljubav će biti potpuno otkrivena u svom vatrenom sjaju.

Vatra Božije ljubavi prema nama ne može se ugasiti. Poplave života mogu zapretiti, ali ne mogu potopiti ljubav koju Bog ima za nas.

Božija ljubav nije na prodaju. Ne postoji ništa što zovemo bogatstvom, a što bi On zamenio za nas.

Iako se ovaj pasus odnosi na Božiju ljubav prema Hristovoj Nevesti, što je čitava Crkva, ova ljubav je zaštitnička i lična kao majčina, i prisna kao kod ljubavnika. Naš Otac ne bi mogao potpuno da voli celinu, a da prvo nije potpuno voleo delove.

Zapečaćeni

Nikada ne možemo biti vredni ovakve sveobuhvatne ljubavi, pa je Bog to učinio za nas.

A Bog je taj koji nas, zajedno s vama, učvršćuje u Hristu. On nas je pomazao i zapečatio i u naša srca stavio Duha kao zalog.

(2. Korinćanima 1:21-22, SSP)

Ja ne mogu da učvrstim sebe. Vi ne možete da učvrstite sebe. Članstvo u crkvi neće nas učvrstiti u jedinstvu. Njegov Duh čini da budemo jedno.

Pogledajmo drugačiji prevod ovih stihova u The Passion Translation:

Sam Bog je taj koji nas je pomazao. I On stalno ojačava vas i nas u zajednici sa Hristom. On zna da smo Njegovi otkada je stavio svoj pečat ljubavi na naša srca i dao nam Svetog Duha kao što se verenički prsten daje nevesti – zalog za blagoslove koji dolaze!

Vidite ovo? Čak i ako niste znali, vi ste definitivno vereni!

Naš savremeni pečat predstavlja tanak omot koji vidimo na kutiji vitamina ili prehrambenog proizvoda. Ovaj omot potvrđuje da kutija još nije otvarana, ali je istovremeno napravljen tako da može lako da se otvori. Ovaj pečat razlikuje

se od pečata opisanog u 2. Korinćanima. Reč za ovakav pečat potiče od grčke reči *sphragizō*, koja opisuje sedmostruki pečat koji podrazumeva sledeće:

1. pečat sigurnosti (čvrsto smo držani u Božijoj ljubavi)
2. pečat autentičnosti (označeni smo kao Božiji)
3. pečat istinitosti
4. pečat vlasništva
5. pečat odobravanja
6. pečat pravednosti
7. pečat obećanja¹

◆

**ONI
UPOZORAVAJU
SILE TAME DA
NE TREBA DA
NAS DIRAJU.**

Ovi pečati su više nego očigledni. Oni upozoravaju sile tame da *ne* treba da nas diraju. Mi ne možemo da razlomimo nijedan od ovih pečata zato što su vezani za Hristovu poslušnost, a ne našu. Ovi pečati ne šalju samo poruku „Ne diraj!“, nego je svaki sloj božanska potvrda Božije veridbe. Mi ne možemo da dosegemo unutar sebe i stavimo ove pečate na naša srca. Ljubav nas je dosegla i zapečatila do dana kada će nas ljubav otkriti.

Večni darovi ljubavi

Vi i ja smo rođeni Duhom, zapečaćeni Duhom, prebivamo u Duhu, kršteni smo Duhom, učinjeni da budemo jedno u Duhu, dati su nam darovi Duha i Duhom smo ovlašćeni za službu. Sve što nam je potrebno dao je naš Bog, koji nas voli bez kraja.

To je razlog zašto Poslanica Efescima uverava svakoga od nas u sledeće:

Pišem ovo pismo svim posvećenim vernicima koji su učinjeni svetim jer su postali jedno sa Isusom, Pomazanikom. Neka Bog, nebeski Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, oslobodi milost nad vama i pruži sveukupno blagostanje u vašim životima.

(1:2, TPT)

Da li vidite lično učešće našeg nebeskog Oca u ovom procesu? Mi pristajemo na život posvećenog verovanja obećanjem našeg srca. Zauzvrat, Bog nam daje milost da primimo puninu Njegovog božanskog davanja u našim životima. Poslanica Efescima dalje kaže:

Sve što nebo sadrži već nam je kao dar ljubavi dao naš divni nebeski Otac, Otac našeg Gospoda Isusa – zato što nas vidi obavijene Hristom. Zato ga slavimo svim svojim srcem!

(1:3, TPT)

Sada slavimo u nadi da će se to dogoditi. U večnoj realnosti počinje stvarni život. Sve što nebo sadrži čeka Njegovu Nevestu kao večni venčani poklon. U slučaju da se plašite da ova verzija previše naglašava darove ljubavi koji vas čekaju, pročitajte ovaj stih u prevodu *English Standard Version*:

Blagosloven Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista,
koji nas je blagoslovio u Hristu *svakim duhovnim*
blagoslovom na nebesima.

Nijedan blagoslov koji nebo pruža nije izostavljen ili zadržan. Neograničene zalihe za Njegovu nevestu idu ukorak sa Njegovom neograničenom ljubavlju za nju. A vi ste deo toga.

Kao Njegova nevesta, vi i ja smo obavijeni Hristom, Pomazanikom. Ono što je On *učinio* pokriva ono što smo mi *učinili*, a isto tako Njegova smrt i vaskrsenje osposobljavaju nas za ono što ćemo *učiniti* u Njemu. Njegova poslušnost uklonila je dug i kaznu naše neposlušnosti, kao što nam je i omogućila da budemo poslušni. Ako ste posvećeni ovom verovanju, onda je ova Pavlova poslanica pisana vama i o vama.

Kao oni koji veruju u Hrista, mi koji smo mnogi, učinjeni smo da budemo jedno u neuništivom Ugaonom kamenu Svetoga. Ne samo da smo obavijeni Hristom, nego su i naši životi po milosti ispunjeni blagostanjem.

Na mnogo načina i na mnogo frontova, milost je ona traka koja ukrašava paket obećanja. Bog nas je zapečatio u svom srcu i zapečatio naša srca u nepopustljivom Ugaonom kamenu svoje ljubavi.

Dragi moji, čujte me. Vi ne živite u izdubljenom otvoru u Hristu, usko napravljenom da bi bilo malo mesta za vas. U Hristu, nepopustljivom Ugaonom kamenu, imate pristup svemu. Vi niste uljez. Vi niste nezvan gost... vi ste deo porodice. Zapravo, porodica nije dovoljno prisna. Mi smo jedno u Isusu kao što je On jedno sa Ocem. Mi smo deo svega.

I zalihe i mesto su pripremljeni za nas. Ovo obilje obuhvata sve plodove Duha, naše darove u Duhu, kao i mir, pravednost i radost. Čuvajmo svoja srca i dragocenosti na pravom mestu. Usmerimo ih na ono što je gore, gde neće propasti niti će biti ukradene od nas.

Kada saznamo za ovakvu ljubav, zašto bi bilo ko od nas čak i pomislio da gleda prosee ove zemaljske stvarnosti? Poglavar vazdušnih sila nema ljubavi za nas.

On nas mrzi... nepopustljivo.

Svako obećanje koje daje vladar mraka je laž. Svaka sila koju daje vezana je za ovu trošnu i palu stvarnost, koja je preodređena da se raspadne. Svaki dar ili talenat koji sotona dodjeljuje otkrivaju ga kao lopova. On ne može da daje; on samo uzima. On ne može da pomogne, samo izopači sve što dotakne.

◆
POGLAVAR
VAZDUŠNIH
SILA NEMA
LJUBAVI ZA
NAS.

Ali mi više nismo podređeni njegovoj stvarnosti, i znamo da svaki dobar i istinit dar dolazi od našeg Oca. Takođe znamo da ništa ne može da nas odvoji od Hristove ljubavi.

Sigurni u Hristovoj ljubavi

Ko će nas rastaviti od Hristove ljubavi? Zar nevolja, ili pritešnjenost, ili progon, ili glad, ili golotinja, ili opasnost, ili mač? Kao što je zapisano: „Radi tebe nas povazdan ubijaju, smatraju nas ovcama za klanje“. Ali, u svemu tome nadmoćno pobeđujemo kroz Onoga koji nas je zavoleo. Ubeđen sam, naime, da nas ni smrt ni život, ni anđeli ni poglavarstva, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, ni visine ni dubine, ni bilo šta drugo što je stvoreno, ne mogu rastaviti od Božije ljubavi, koja je u Hristu Isusu, našem Gospodu.

(Rimljanima 8:35-39, SSP)

Ništa nas ne može razdvojiti od nepopustljive Hristove ljubavi. Ne postoji niko, ne postoji ništa. Njegova ljubav se ne može oduzeti, jer mi smo postavljeni u Hristu. Okrutnost sukoba i opasnosti rata nikada ne mogu učiniti da On bude protiv nas. Ne postoji dovoljno velika katastrofa koja bi pomerila ljubav našeg Princa mira. Njegova ljubav je sigurnija od smrti i stvarnija od života. Njegova ljubav prema nama potisnula je

domen i anđeoske i demonske stvarnosti. Ne postoji ništa što je bilo, jeste ili će biti u čitavom razdoblju stvaranja što bi imalo mogućnost da nas razdvoji od Božije ljubavi u Hristu Isusu, našem Gospodu. Njegova ljubav prema nama je nepopustljiva kao Njegova ljubav prema Isusu. Bog bi morao da odbaci svog Sina da bi odbacio nas.

Voljeni pre postanka vremena

I On nas je izabrao da budemo Njegovi, spajajući nas sa sobom, čak i pre nego što je postavio temelj univerzuma! Zbog svoje velike ljubavi, odredio nas je da budemo jedno sa Hristom od početka, da bismo u Njegovim očima bili sveti u neukaljanoj bezazlenosti.

(Efescima 1:4, TPT)

Uvek sam jako srećna kada ljudima pokazujem svoju decu, snaju i unuke. Dok čitam ove reči, shvatam da se Bog mnogo više raduje zbog vas nego ja zbog moje porodice. On vas gleda i ponosno izjavljuje: „On je moj!“ On vas je verio za sebe i onda stvorio univerzum za vas da u njemu zauvek živite sa Njim.

Vi niste izabrani onog dana kada ste se okrenuli Hristu – to je dan kada ste vi izabrali. Ne, moji prijatelji, vi ste izabrani u Hristu mnogo pre nastanka dubokih izvora. Vi ste oblikovani u Hristu da bi kroz silu preobraženja On mogao da bude oblikovan u vama. Postali ste živi za ovu istinu onog dana kada ste nanovo rođeni. Kroz smrt Božijeg Sina, ljubav vas nije samo spasila, nego i povratila Njegovoj prvobitnoj nadi.

Vi niste samo vereni, nego ste i unapred određeni ili oblikovani da budete jedno sa Hristom. Niko ne može da utiša ovakvu vrstu ljubavi!

U nepopustljivosti svoje ljubavi, Bog nas je obukao u Hristovu neukaljanu bezazlenost mnogo ranije nego što su Adam i Eva uopšte imali priliku da se odvoje od svetlosti i istine i obuku zmijino odelo greha i smrti.

Znajući sebe, predložila bih Bogu da me obuče u crnu odeću umesto u blistavo belu. Izjava Koko Šanel savršeno opisuje moj izbor odeće: „Kada nađem boju tamniju od crne, nosiću je. A do tada, nosim crnu!“

U crnom ne moramo da brinemo o flekama. Mogu da budu tu, ali niko ih ne vidi. To je razlog zašto uglavnom putujem u crnoj odeći. Mogu sigurno da se krećem na aerodromima, vikend za vikendom. U crnim bluzama mogu neprimećeno da se znojim, da stalno držim oštire olovke bez straha i grlim žene koje plaču bez brige zbog razmazivanja šminke. Održavati crno, crno... je lako. Održavati belo, belo... nije tako lako.

Ne tako davno, zaboravila sam zašto ne putujem u belom. U Koloradu je zima dugo trajala, i kada je konačno stiglo proleće obukla sam bele farmerke i otputovala za vikend. Osećajući se sveže, brzo sam izašla iz kola. Moj ljubazni domaćin ponudio mi je blagotvorno piće... kafu sa kokosovim mlekom i cimetom, sa malo pene. U radosnom iščekivanju, izvukla sam ručni mikser koji je ličio na zatvarač i odmah sam dobila fleke. Ostatak sam popila sam u iznajmljenom automobilu. Čim sam stigla u crkvu, pokušali smo da očistimo mrlje od kafe Tide-ovim izbeljivačem. Dok sam posmatrala kako su hemikalije prolazile kroz farmerke na moju kožu, bele farmerke postale su plave. Nadajući se da je ova hemijska reakcija značila da su fleke nestale, počela sam da kvasim farmerke velikom količinom vode. Fleka od 5 centimetara sada je postala krug od 20 centimetara koji je pokrивao vidni deo farmerki na mojoj butini. Izgledalo da je fleka nestala, ali nisam mogla da budem sigurna dok se farmerke ne osuše. Za to vreme, krug na farmerkama bio je vidan. Tako obučena, izašla sam za govornicu.

Bog zna da mi ne možemo da živimo besprekornim životom; zato je on u Hristu opran za nas. U Hristu nema sakrivenih mrlja; u Hristu nema izbeljivača; u Hristu ne postoje pantalone na kojima se vide razmazane fleke. U Hristu postoji snaga i sjaj.

Jer je *oduvek* u Njegovom savršenom planu bilo da nas usvoji kao svoju divnu decu, da bi Njegova ogromna milost koja u slapovima pada na nas donela Njemu slavu – jer istu ljubav koju ima za Voljenog, Isusa, On ima i za nas!

(Efescima 1:5-6, TPT)

Da li ste nekada bili pozvani kao zamena? Ja sigurno jesam! Ili ste negde bili pozvani zato što je domaćin otkrio da znate da nisu planirali da vas pozovu. I to mi se desilo! Ali ovde se ne radi o tome. Vi niste dodatak, zamena, ili neko ko je pozvan u poslednjem trenutku. Vi ste *uvek* bili dobrodošli!

Naše usvojenje u Božiju porodicu planirano je od samog početka. On nas nije približio zato što nas je sažaljevaao ili zato što nas niko drugi nije želeo. On uživa u nama zato što u Hristu vidi šta ćemo biti, a ne ono što smo bili.

U HRISTU
POSTOJI
SNAGA I SJAJ.

Sviđa mi se slikovito prikazivanje... padati u slapovima. Ovde moram da zamislim vodopad. Jeste li nekad stajali ispod njega? Voda pada na vas neobuzdanom silom i nemerljivom količinom. Ako je izvor vode izobilan, a visina sa koje voda pada velika, nastaće magla. Samo magla Božije ogromne milosti donosi pomazanje onima koji prilaze blizu kroz Njegovu ljubav. A ako dođemo u iskušenje da zamislimo ovaj slap kao tanak mlaz, sledeći stih poništava ovakve misli:

Pošto smo sada pripojeni Hristu, data nam je dragocenost spasenja Njegovom krvlju – potpuno

poništenje naših greha – sve zbog slapova bogatstva
Njegove milosti.

(Efescima 1:7, TPT)

Milost koja pada u slapovima. Van Hrista, ne bih zaslužila ni kap milosti i milosrđa. Zaslužila bih jedino punu težinu i mrlje daleko brojnijih greha nego što bih se ikada setila da ispovedim. To sam ja van Njega.

Pa ipak...

Njegova ljubav prema nama je prisna kao dah koji dišemo i dalekosežna kao vetar koji obaviija planetu.

Njegova ljubav prema nama je isključiva i jedinstvena.

Njegova ljubav prema nama je sveobuhvatna. Ne postoji deo nas za koji Njegova ljubav ne zna. On nas voli bez izuzetka.

Ljubav je naša veza sa večnim Božijim carstvom. Kada Božiju ljubav nazovem nepopustljivom, to radim da bih vas uverila da ona nije samo čvrsta, nego i uporna. Božija ljubav nas juri i uporno traži našu pažnju. Božija ljubav ostaje dosledna u stavu potrage. On se neće odvratiti od svog položaja. On je za nas. Bez obzira koliko je destruktivno naše ponašanje, Njegova ljubav prema nama je neuništiva. Možemo da ratujemo protiv Božije ljubavi, ali na kraju, ona je nepobediva.

Ljubav je pobedila

Trenutno postoji mnogo heštegova #ljubavpobeduje.

Ljubav samo i može da pobeđuje zato što je Bog ljubav. Zato što se ova večna pobeda već dogodila, ispravnije je reći #ljubavjepobedila. Ljubav pobeđuje podrazumeva trenutni ili budući trijumf. Možda se pitate zašto osećam da je vreme važno. Kada proučavam šta se dešava širom sveta, izgleda da je

odgovarajući hešteg #mržnjapobeđuje. Teško mi je što vidim samo prolazne trenutke ljubavi. Ali na kraju, mržnja ne može da pobeđi zato što mržnja nije večna... a ljubav jeste. „Ljubav pobeđuje“ nagoveštava trajanje, a u stvari, pobjeda ljubavi bila je određena u našu korist pre početka vremena. „Ljubav je pobjedila“ proglašava pobjedu koja se dogodila mnogo pre našeg postojanja i samim tim potpuno bez našeg učesća. „Ljubav je pobjedila“ ne može se poništiti našim delima. Samo treba da bude potvrđeno našim obožavanjem.

Ljubav nas je pobjedila pre nego što smo voleli.

Reči pesme „Nesmotrena ljubav“ opisuju dela Božije nepopustljive ljubavi:

Pre nego što sam izgovorio reč
 Ti si pevao nada mnom
 Bio si toliko, toliko
 Dobar prema meni
 Pre nego što sam udahnuo
 Ti si udahnuo svoj život u mene
 Bio si toliko, toliko
 Nežan prema meni
 O, preplavljujuća, beskrajna, nesmotrena Božija ljubav
 O, ona me juri, bori se dok me ne pronađe, ostavlja
 devedeset devet
 Nisam mogao da je zaradim
 Ne zaslužujem je
 Ipak, ti sebe daješ
 O, preplavljujuća, beskrajna, nesmotrena Božija ljubav
 Kada sam bio tvoj neprijatelj, ipak se tvoja ljubav
 borila za mene
 Bio si toliko, toliko

Dobar prema meni

Kada nisam osećao da uopšte vredim

Ti si sve platio za mene

Bio si toliko, toliko

Nežan prema meni

Nema senke koju nećeš osvetliti

Planine na koju se nećeš popeti

Dolazeći za mnom

Nema zida koji nećeš razbiti

Nema laži koju nećeš srušiti

Dolazeći za mnom.²

Dragi nebeski Oče,

Tvoja ljubav je nemejljiva. Hvala ti što si me zapečatio u svojoj ljubavi, što si izabrao da me voliš, što imaš plan za moj život od prvog daha. Danas mi dozvoli da izaberem da volim kao što si ti mene voleo. Hvala ti što me voliš dovoljno da nepopustljivo uklanjaš svaku prepreku između nas. Sruši svaki zid i svaku laž koji još uvek stoje između nas. Amin.

5

NEPOPUSTLJIV KOGA VOLIMO

Ljubav je jedina sila koja može pretvoriti neprijatelja u prijatelja.

Martin Luter King

Želim da sa vama podelim priču koja obuhvata prisnu ljubav i stalno staranje našeg Boga Oca.

Nedavno sam bila u Iraku. Pozvali su me da govorim na jednom događaju u Dubaiju i odlučila sam da je to odlična prilika da posetim službu nazvanu Preemptive Love.

Prvog dana pratila sam Džeremija i Džesiku Kortni dok su obilazili grupe izbeglica, Jezida, kojima su pomagali da ponovo izgrade svoje živote nakon što ih je ISIS desetkovao i raselio. Pošto ne govorim arapski niti bilo koji kurdski dijalekat, mogla sam samo da gledam i slušam dok je Džesika komunicirala sa ženama i porodicama koje je povezala sa preduzećima za proizvodnju sapuna.

Još uvek se sećam reakcije ovih dragocenih ljudi. Ozarili su se kada su videli Džesiku. U mnogim stvarima, ona je predstavljala nadu; bila je neko ko je verovao u njih. Toplo su je pozdravili

i ponudili sve što su imali od hrane i pića. Njihovi domovi bili su improvizovani šatori, sobe od betonskih blokova, kontejneri i napuštene kamionske prikolice. Na posljednjem mestu koje smo obišli te večeri, sreli smo se sa četrnaestoro ljudi čije sklonište je bila poluprikolica. Deca su istrčala da pozdrave Džesiku i okružila su je, govoreći engleske fraze da bi je impresionirala.

Primitila sam malu devojčicu koja je stajala u pozadini, a lice joj je bilo zaklonjeno. Kada je Džesika sela, devojčice su se okupile oko nje dok je razgovarala sa ženama izbeglicama i nekoliko muškaraca. Ali jedna devojčica se odvajala. Saznala sam da je ISIS ubio njenog oca, a majka je bila daleko. Osećala sam da me nešto privlači njoj. Pitala sam Džesiku za njenu priču i saznala da je izgubila oko zbog malignog tumora. Moje srce je počelo brže da lupa. Pitala sam Džesiku da li bi pozvala devojčicu i prevodila ono što govorim. Pretpostavila sam da nema više od sedam godina. Prišla je nerado i oklevajući, slušajući reči i ohrabrenje prisutnih.

Uzela sam je u krilo, svesna koliko je teško i zastrašujuće biti izdvojen od strane potpuno nepoznate osobe.

Ali Sara i ja smo imale mnogo više zajedničkog nego što je ona znala.

Rekla sam Sari kako sam i ja izgubila oko zbog tumora kada sam imala pet godina. Okrenula se i pažljivo gledala moje lice, pokušavajući da vidi da li je istina to što govorim. Zatim je posmatrala lica ostalih u prikolici. Pitala sam se da li je govorila: „Našla sam nekoga ko razume“.

U tašni sam imala tablet. Pokazivala sam Sari porodične fotografije dok sam joj na uvo šaputala reči, a Džesika je bila ljubazna da ih prevodi.

„Sara, možeš da imaš snove. Sara, možeš da imaš porodicu. Sara, možeš da radiš sve što Bog stavlja u tvoje srce“.

Želela sam da zna da gubitak oka ne znači gubitak života.

Posle svega što je prošla, možda je gubitak oka bila mala stvar. Međutim, nisam želela da je to ograničava i definiše.

Džesika nije znala da sam i ja izgubila oko. Objasnila mi je kako je bilo teško održavati Sarino oko čistim. Veštačko oko bilo je prekriveno prašinom. Nežno sam pokušala da zatvorim njen kapak. Nije bilo moguće. Veštačko oko bilo je preveliko i napravljeno za odraslu osobu, i zato nije mogla da zatvori kapak. Džesika je objasnila da su imali puno problema da bi obezbedili ovo oko za nju. To je bilo najbolje što su mogli da pronađu u Iraku.

Držala sam Saru za ruku dok smo se vraćali u auto.

Obe smo ćutale.

Dok sam te noći ležala budna u podrumu kuće Kortnijevih, moje misli su se vraćale na nju. Nikada nisam znala za bol gubitka oca zbog tako nasilne, besmislene smrti ili kako izgleda ostaviti za sobom sve što sam poznavala. Nisam mogla da uradim ništa sa onim što je učinjeno, ali možda bi nešto moglo da se uradi sa njenim okom.

Prošlo je nekoliko meseci i saznala sam da je Džesika u Americi. Pozvala sam je i otkrila da ćemo biti zajedno u Kaliforniji na istom događaju. Desilo se da čovek koji za mene izrađuje veštačko oko u Kolorado Springsu radi sa decom Jezida i zna nijanse njihove boje očiju. Bio je jako srećan što može da pomogne i snabdeo me je većom količinom veštačkih očiju za Saru.

Džesika i ja smo se srele u Kaliforniji, i tu sam napisala pismo za Saru koje joj je Džesika kasnije prevela.

Tog popodneva Džesika je bila govornik. Slušala sam i plakala dok je govorila kako je moja poseta dotakla Saru. Poklanjajući pažnju ovoj usamljenoj maloj devojčici, podigla sam je do statusa princeze.

Zar to ne liči na našeg Gospoda? On izdvaja one koji ne žele da budu viđeni i onima bez nade dopušta da imaju snove.

Džesika se vratila u Irak sa veštačkim očima za Saru. Preneću Džesikine reči sa Instagrama gde govori šta je ovaj poklon učinio u Sarinom životu:

Sara je gledala dok joj je Lisa govorila da nije zaboravljena, da je lepa, da može da radi sve što želi i koliko mnogo je Bog voli! Dok sam joj to prevodila, lila sam suze i pitala se koliko puta je nazvana lepom, dragocenom, nezaboravljenom i poznatom.

Zatim je Džesika postavila sliku kako Sarina majka menja staro oko novim. Njena šira porodica stoji oko nje, čekajući da vidi kako će izgledati. Njen ujak je govorio o ljubavi i brizi koju imaju jedni za druge. Njena tetka nije mogla da sakrije uzbuđenje zbog velike razlike koju je napravio ovaj mali detalj. Poslednja grupa slika sadržala je celu priču: Sara sa tumorom opasnim po život, Sara sa plastičnim okom koje su uspeli da nađu u Iraku, Sara sa novim okom i Sara okružena porodicom i prijateljima. Zatim Džesika opisuje promenu:

Želela bih da svi možete da vidite razliku u ovoj maloj devojčici, kako ponosno ide uzdignute glave i ne stidi se da se fotografije što je ranije bio slučaj. Ili kako je juče vodila razgovor kada smo im se pridružili za ručkom, i kako je nisam čak ni

prepoznala zato što je njeno ponašanje potpuno drugačije. Ljubav menja sve, ovu malu devojčicu i celu zajednicu.

Božija dobrota je stalna, i Njegova ljubav traje zauvek. Bog mi je dozvolio da posetim Irak, možda samo da bih upoznala malu devojčicu koja je izgubila oko zbog iste vrste tumora kao i ja, i da bi ona znala za Njegovu ljubav.

Model ljubavi

Reći da smo moja majka i ja imale nekih izazova u našem odnosu bilo bi umanjivanje velikog problema. Otkako pamtim, postojala je neka skrivena napetost između nas. Poslednjih deset godina, kad god bih je pozvala, razgovor bi brzo prerastao u nekakav nesporazum. Međutim, čak i sada mi je teško da se setim oštrih reči koje smo razmenjivale.

—◆—
ONO ČEGA SE
SEĆAM SU REČI
KOJE NISAM
IZGOVORILA.

Ono čega se sećam su reči koje nisam izgovorila.

Volela bih da sam joj više pokazivala i govorila da je volim. Kada se radilo o izražavanju ljubavi, moja majka i ja smo govorile jezike različite koliko italijanski i engleski. Nažalost, nisam htela da govorim oba jezika dok nije postalo prekasno. Da, poslednjih mesec dana njenog života rekla sam sve stvari koje sam želela da sam ih govorila ranije. Rekla sam joj da je volim. Zamolila sam je da mi oprostí za svaku uvredu, veliku ili malu. Ležala sam preko njenog bolničkog kreveta i držala njeno slabo telo, pazeći da ne pomerim cevčice i žice koje su joj bile prikačene. Nagnula se bliže i prošaputala ono što je odlagala. Tada je bedem pukao. Obe smo plakale, preplavljene saznanjem da imamo jako malo vremena da živimo tu ljubav na ovoj strani večnosti. Za manje od mesec dana ona je otišla.

Obećanje večnosti ublažilo je udarac ove realnosti. Ali čak i tada, žaljenje može biti težak gospodar. U prošlosti sam na te optužbe i kajanje odgovarala tražeći izgovore ili kriveći druge. Ali tokom godina, usvojila sam drugačiji i ponekad mnogo teži pristup: ja posедуjem svoje greške. U početku je to bila mnogo bolnija opcija zato što je iznela povrede u prvi plan. Čak i tako, hrabri... učinite to. Obećavam da će vas to dugoročno spasiti mnogih nepotrebnih povreda.

Istina je da je ranije trebalo da bolje volim svoju majku. Ja sam bila u boljoj poziciji da je volim kako treba, a nisam. Ne mogu da promenim prošlost, ali ostavljeni su mi jasni izbori u budućnosti. Mogu da se osećam loše i tuga će ostati, ili mogu

◆
**KADA VI
 POSEDUJETE
 GREŠKU,
 ONA VIŠE NE
 POSEDUJE VAS.**

da preokrenem svoje greške u lekcije za druge. Vidite, kada vi posedujete grešku, ona više ne poseduje vas. Učite od mene. Nikada nećete žaliti zbog nežnih reči, topline ili velikodušnih dela – ali žalićete zbog ljubavi koju nikada niste dali.

Volite kako treba, divni prijatelji, i dobro ćete živeti. Ljubav je naš posrednik promene. Naš nebeski Otac, koji je nepopustljiv u svojoj ljubavi prema nama, na isti način je nepopustljiv da volimo jedni druge. Postoji mnogo ljudi koje sada nazivamo neprijateljima, a koji su zapravo samo povređeni ljudi koji očajnički žele da budu voljeni. Kao Hristovi sledbenici, nemamo opciju da ih ne volimo. To je bila zapovest da volimo jedni druge, a ne predlog: „Ovo je moja zapovest: da volite jedan drugoga kao što sam ja voleo vas“ (Jovan 15:12, SSP).

Ovih šest reči predstavljaju izazov: „kao što sam ja voleo vas“.

Isus je naš model.

Pogrešila sam što sam volela svoju majku po modelu po kome je ona volela mene. Veći deo mog života, igrale smo nespretnan ples čineći dva koraka napred, dva koraka nazad, što nas nigde nije odvelo. Godinu dana pre nego što je umrla, rekla mi je da napetost između nas nije bila moja krivica. Objasnila mi je da se jednostavno nikada nije povezala sa mnom. Njene reči su bolele, iako mislim da je tako htela da pomogne. Mislim da se nadala da će me to priznanje osloboditi.

Sada znam da ovaj nedostatak povezanosti sa majkom nije bitan. Bile smo povezane u Hristu.

Koliko bi sve bilo drugačije da sam volela kao što Isus mene voli.

Dakle, šta znači slediti model? Da bih dala odgovor, vratiću se u osnovnu školu. Tada su tražili da učimo kućnu ekonomiju, što je podrazumevalo kratak kurs šivenja. Modeli koje smo koristili bili su izrađeni od svetlo smeđeg papira na kome su bile iscrtane debele i isprekidane linije po kojima je trebalo da sečemo i šijemo. Ideja je bila da se model prilagodi osobi pre sečenja tkanine.

Kasnije, kada sam sama šila stvari, čitala sam uputstva i proučavala modele tražeći prečice. Želela sam da to brzo završim, pa bih preskočila završne šavove. I svi vi, pametni ljudi, znate šta se desilo. Odeća je dobro izgledala kratko vreme, a onda bi se rašila i pojavile bi se rupe. U ljubavi i šivenju, ne postoje prečice... rečeno nam je da sledimo model.

Kada se radi o tome da volimo druge, previše nas nije završilo završne šavove zato što nismo želeli da odvojimo vreme potrebno za pripremu tkanine naših odnosa. Zašili smo ono što se rašilo i spolja je izgledalo završeno, ali unutra je bila gomila labavih niti i zategnute tkanine. Tražeći prečice,

zadovoljili smo se izgovorima, kao što su: „Ne mogu da volim kako treba – nisam odrastao u hrišćanskom domu“.

Volite kako Isus vas voli. To ponekad može izgledati malo apstraktno. Teško je naći konkretne biblijske primere za naše svakodnevno putovanje. Ovo sam naučila: ne mogu previše da pogrešim ako volim druge onako kako bih želela da ja budem voljena.

Mi nismo ograničeni time kako su naši roditelji voleli nas. To je radosna vest. Na kraju, oni nam nisu primer kako da volimo. Isus jeste. A Njegov primer je svima dostupan da ga slede. Isus je voleo ljude govoreći istinu, živeći istinu, oslobađajući zarobljene i isceljujući bolesne, otkrivajući tako Očevo srce svuda gde je išao.

Volite govoreći istinu

Ponekad ljubav znači reći nekome šta propušta. Svi imamo pukotine u svojim životima i slepe tačke koje ne možemo da vidimo. Kada zamolimo Isusa, On će nam reći istinu o nama samima da bi naša srca mogla da budu istinita.

Kada je bogat i uticajan mladić pitao Isusa šta treba da radi da bi nasledio večni život, Isus je odgovorio u ljubavi:

Isus ga pogleda i zavole, pa mu reče: „Jedno ti nedostaje: idi i prodaj sve što imaš, pa razdeli siromasima, i imaćeš blago na nebu. Tada hajde za mnom“.

(Marko 10:21, SSP)

„Jedna stvar“ ovog čoveka bilo je sve. Isus je znao da je to bilo potrebno da oslobodi zarobljeno srce ovog mladog čoveka. Vaša „jedna stvar“ može biti opraštanje nekome ili verovanje

da Bog brine. Šta god da je, Sveti Duh zna šta je potrebno da oslobodi vaše srce. Kao mnogi od nas, ovaj bogati mladi vladar bio je pun potencijala, ali držao je svoje blago na pogrešnom mestu. Njegovo blago trebalo je preneti na mesto za kojim je čeznulo njegovo srce... večnost. Isus ga je video, zavoleo, čuo vapaj njegovog srca i rekao istinu.

Ljubav se pokazuje u našim rečima; to je očigledno u onome što kažemo i u onome što izaberemo da ne kažemo. Ljubav se pokazuje u našem tonu. Svi smo rekli ispravnu stvar u pogrešnom duhu. Ja sam čak uspela da kažem pogrešnu stvar u ispravnom duhu, što takođe nije dobro.

◆

**LJUBAV
GOVORI TAKO
DA SE MOŽE
ČUTI.**

Ljubav govori tako da se može čuti.

Ponekad je ljubav šapat, a ponekad ljubav podiže strašnu viku. Kada volimo... ona će naći svoj glas.

Ljubav podiže druge

Ponekad ljubav znači otkriti kako je religija izvrnula Očeve reči i namere. Pogledajmo Luka 13:

Jedne subote je Isus učio narod u nekoj sinagogi.
A onde je bila i jedna žena koja je osamnaest godina imala duha koji je izazivao bolest. Bila je zgrčena i nikako nije mogla da se sasvim ispravi.

(stihovi 10-11, SSP)

Osamnaest dugih, surovih godina onesposobljavajući duh je ograničavao položaj tela ove žene. Ovo nije bila slepa tačka; ona je znala da je zgrčena. Možda su joj govorili da proba jače, da duže moli, da se pokaje za greh. Osećala je sramotu. Očajnički je želela da se ispravi, ali nije imala način da to uradi

sama. Znala je da se u njenom prisustvu vođe sinagoge osećaju nelagodno, ali je ona je osamnaest godina ipak dolazila. Znala je da je Bog njena jedina nada. Možda znate kako se osećala.

Mladi rabin, Isus, učio je narod. Čula je Njegove reči iako ju je njen povijeni položaj ograničavao. Njegove reči dotakle su njenu dušu... suze su kvasile njeno lice. On je zastao. Još uvek to nije znala, ali Ljubav ju je upravo primetila. Šta se događalo? Da li je njoj govorio? Izvila je glavu na stranu da bi mogla da vidi. Njegove oči odjekivale su dubinu njene duše. Ljudi oko nje su se razdvojili dok je koračala napred okružena šapatom.

Kad ju je Isus video, pozva je k sebi, pa joj reče:

„Ženo, oslobođena si svoje bolesti“. Onda položi ruke na nju, i ona se odmah ispravi i poče da slavi Boga.

(stihovi 12-13, SSP)

On je nije pitao da li želi slobodu. Nije pitao religiozne vođe za dozvolu. Dotakao je njena povijena leđa. Srce joj je lupalo dok je snaga ulazila u njeno telo. Njen grudni koš se otvorio, njena zgrčena kičma ponovo je postala gipka, ispravila se u punoj visini i raširila ruke prema nebu. Spontani uzvici hvale krenuli su sa njenih usana.

Kada ju je Ljubav videla, On ju je pozvao, izgovorio slobodu, oslobođenje i nadu, i zatim je dotakao. Pošto znamo da je Isus činio samo ono što je video da čini Njegov Otac, ovo isceljenje je divan prikaz srca našeg Oca. Nažalost, nisu svi delili njenu radost.

A starešina sinagoge je bio ogorčen što Isus leči u subotu, pa reče narodu: „Ima šest dana kada se radi. Zato u te dane dolazite da se lečite, a ne u subotu“.

(stih 14, SSP)

Žena se radovala, a vođa je vikao. Rad? Kada je isceljenje postalo rad čoveka? Ono je uvek bilo Božiji posao! Koje je bolje mesto za isceljenje od sinagoge? Ljubav je prekinula njihov religiozni model. Isus je uzvratio:

Licemer! Zar svaki od vas ne odvezuje svoga vola ili magarca od jasala u subotu i ne izvodi ga da ga napoji? Pa zar ovu Avraamovu kćer, koju je satana osamnaest godina držao vezanu, nije trebalo osloboditi tih okova u dan subotnji?

(stihovi 15-16, SSP)

Oslobođenje ove kćerke direktno je pogodilo njihovu religioznost. Mislite li da je Bog nameravao da se sa volovima i magarcima bolje postupa nego sa Njegovom decom? Subota je dan za odmor i obnovu. Svaki oblik ugnjetavanja deluje protiv Božije svrhe za subotu! Ovo je bila Avraamova kćerka. Božije srce se pokrenulo zato što je Bog nepopustljiv u oslobađanju svoje zarobljene dece.

Kada je to rekao, svi Njegovi protivnici se postideše, a sav narod se radovala zbog svih divnih dela koja je učinio.

(stih 17, SSP)

Nažalost, postoje trenuci kada je teško istovremeno voleti religiju i ljude. Ako se nađete na ovoj raskrsnici, izaberite da volite ljude umesto dogmu doktrine. Ljubav može da pobedi laži i nadjača obmanu, ali mržnja i osuđivanje ljudi samo će ih udaljiti. Vera deluje pomoću ljubavi. Nekada ljubav znači govoriti istinu, nekada ljubav znači biti istina. U ovom pasusu, Isus je uradio i jedno i drugo. Oslobađajući ovu zarobljenu kćer, Isus je pokazao Božiju ljubav prema ljudima umesto religiozne politike ili prakse.

Kao što je vera bez dela mrtva, dela bez ljubavi su besmislena.

Delovanje bez ljubavi

Ako ljudske i anđeoske jezike govorim, a ljubavi nemam, onda sam metal koji odjekuje i činele koje zveče. I ako imam dar prorokovanja, ako poznajem sve tajne i sve znanje, i ako imam svu veru – tako da gore premeštam – a ljubavi nemam, *ništa sam*. Ako siromasima razdelim sve što imam i ako svoje telo predam da se sažeže, a ljubavi nemam, *ništa mi ne koristi*.

(1. Korinćanima 13:1-3, SSP)

—◆—
**KAO ŠTO JE
 VERA BEZ
 DELA MRTVA,
 DELA BEZ
 LJUBAVI SU
 BESMISLENA.**

Postoji mnogo dobrih stvari pomenutih u ovim stihovima koje su nepotpune bez ljubavi. One uključuju glas, znanje, veru i darežljivost. Svaki dar ili talenat koji imamo trebalo bi da ukazuje drugima na našeg velikodušnog Gospoda, a ne da ih privlači nama. Ako biste dobili najveći dar koji možete da zamislite – kuću, automobil ili kompletno plaćeno studiranje – kako biste se osećali i odgovorili onog dana kada bi se ključevi ili novac našli u vašim rukama? Zar ne bi bilo prirodno da zagrlite i zahvalite onome ko vam je to dao? Da li postoji jedna dobra stvar koju imamo, a da nam je Bog nije dao? Ne, nijedna. Zbog toga je naš stav zahvalnost, davanje svega što imamo... čak i naših života. Ali bez ljubavi, naši darovi ne daju ništa.

Pogledajmo sada te darove koje Pavle pominje počevši od sile glasa.

Glas

Živimo u vremenu koje je preplavljeno dinamičnim, uverljivim i dopadljivim davaocima informacija. Pojavljuju se u svim oblicima i ulogama; postoji toliko glasova koji se

nadmeću da bi se čuli na mnogim frontovima. Teško je znati šta stoji iza svakog govora, kuckanja i svake emisije. Razlikovanje počinje čuvanjem tla našeg srca. Kada govorimo, moramo da postavimo sebi neka teška pitanja.

„Da li govorim zbog ljubavi ili želim da me vide i čuju?“ Svi želimo da nas čuju. Svi imamo pravo da se čujemo. Ali kada govorimo zbog povređenosti, ponosa ili postizanja popularnosti, to što ćemo se čuti postaje samo sebi nagrada.

Čuvanje našeg srca znači da motiv ljubavi neće biti izgubljen u prevodu. Pavle nas upozorava da bez obzira što naše reči mogu da izgledaju duboke ili božanski inspirisane, bez ljubavi će biti kao nagla i iritirajuća buka.

Samo Bog zna mesto sa koga govorimo. Bez obzira na naš nastup, On gleda u naša srca, a isto tako čuje više od naših reči... On čuje zvuk izvora iz koga one dolaze. On čuje melodične ili neusaglašene u kojima govorimo. Najjednostavnije rečenice isprepletane ljubavlju su simfonija. Tri reči... žao mi je... Njemu su neuporedivo drage, dok su najelokventniji govori puni ponosa kao grebanje noktima po tabli ili vrisak Banši duha.

Sledeći pasus u Delima apostolskim 12 je takav slučaj:

Ugovorenog dana, Irod obuče kraljevsko ruho, sede na svoj presto i održa narodu govor. Narod povika: „*Ovo je glas boga, a ne čoveka!*“ Gospodnji anđeo ga odmah obori, jer nije dao slavu Bogu. Izjedoše ga crvi i on izdahnu.

(stihovi 21-23, SSP)

Ups! Davanje slave rezervisano je samo za Boga. Kada je kraljevski obučen Irod napravio grešku deleći Božiju slavu, bilo je gotovo. Telesno, anđeo ga je oborio, a crvi su ga pojeli.

Kakav užasan način odlaska! Mnogi zdravstveni radnici kažu da većina nas ima prisustvo nekih parazita... Znam, izvinite. Ako je to istina, onda ono što je bilo nevidljivo u njemu znalo je kako da postupi sa njim. Zato nije čudno da su apostoli tako brzo cepali svoju odeću i otkrivali svoju ljudsku prirodu kad god su ih smatrali božanstvima. U Delima apostolskim 14:14-15 čitamo:

Kada su apostoli shvatili šta se događa, ponizili su se i razderali svoju odeću, kao znak zaprepašćenja. Uleteli su u gomilu naroda i vikali: „Ljudi, šta to radite? Mi smo samo slaba ljudska bića kao i svi ostali. Zato smo i došli da vam kažemo radosnu vest, da možete da ostavite ove bezvredne mitove i okrenete se živome Bogu. On je Tvorac svega: zemlje, neba, mora i svega što je u njima. (TPT)

Zanimljivo je napomenuti da kada se vratimo nekoliko stihova u Dela 12 i pogledamo kontekst Irodovog govora, vidimo da on nije samo održao divan govor, nego je i objavio delo dobre volje. Irod je bio u sukobu sa Tirom i Sidonom, i prekinuo je da ih snabdeva hranom. Izaslanici iz Tira i Sidona došli su da pregovaraju o miru i našli su saveznika u Vlastu, Irodovom ličnom pomoćniku. Dva grada bila su u očajnoj potrebi za hranom. Irodov govor objavio je pomirenje. To je značilo mir i povratak napretku. Irod je bio ubedljiv, ali njegovi motivi nisu bili čisti.

Znanje

Sledeći dar koji se pominje u 1. Korinćanima je čudesna mogućnost da se predvidi budućnost, razotkriju životne tajne i poseduje svo znanje. Koliko god bili divni i korisni svetu uopšte, ovi darovi ne dodaju nikakvu vrednost onome ko ne voli. 1. Korinćanima 8 opisuje napetost koja može da postoji između ljubavi i znanja:

Znanje nadima ohološću, a ljubav izgrađuje. Ako neko misli da nešto zna, taj još ne zna onako kako bi trebalo da zna. Ali, ako neko voli Boga, Bog ga poznaje.

(stihovi 1-3)

A da bih dodatno naglasila značaj ove borbe, izvukla sam ove stihove i iz TPT verzije prevoda:

Kako se lako nadimamo zbog svog mišljenja! Ali ljubav izgrađuje naš novi život. Ako neko misli o sebi kao da sve zna, on još uvek ima mnogo da uči. Ali ako neko vatreno voli Boga, on će imati znanje od Boga.

Ako znanje koje imamo ne izgrađuje druge, vreme je da proverimo svoje motive. Ako više znamo, to je prilika da više volimo. Dobro poznavati Boga uvek treba da nas pokrene da dobro volimo druge.

Tokom proteklih nekoliko godina, mnogo duhovnih kćerki došlo je do mene. Nisu došle zbog veza ili držanja govora. Pozvale su me da govorim u njihove živote o pitanjima ljubavi i života. Nije bilo razloga da one naprave sve greške koje sam ja već napravila. Zato sam iskoristila svo razumevanje koje sam stekla da bih podigla njih. Ljubav podiže srce... bez nadimanja uma. Obrazovanje i iskustvo nisu oznake koje nam dozvoljavaju da činimo da se drugi osećaju kao da su niži od nas. Tako su učitelji zakona i fariseji nosili znanje. Znanje bez ljubavi ima malu vrednost.

◆

**DOBRO
POZNAVATI
BOGA UVEK
TREBA DA
NAS POKRENE
DA DOBRO
VOLIMO
DRUGE.**

Veće znanje o tome ko smo mi u Hristu deluje u nama dok podižemo druge. „Znati kako bi trebalo da znamo“ znači voleti druge onako kako ih Hrist voli.

Ljubav nikad ne ponižava.

Ljubav se nikada ne pravi važna.

Ljubav napada utvrdu koja drži zarobljenog.

Ljubav ne napada zarobljenog; ljubav oslobađa zarobljenog.

Možemo da znamo o ljubavi, a da nismo voljeni, kao što možemo da prihvatimo koncept ljubavi bez prihvatanja ljudi.

Pozvani smo da volimo *svakoga*. Ne možemo izabrati da volimo samo one koji izgledaju i ponašaju se kao mi. Moramo da volimo one koji se ne slažu sa nama. To ne znači da ćemo da ugrozimo naša verovanja ili da zbunjujemo druge svojim postupcima. Naša kultura je nekako izjednačila ljubav sa odobravanjem. Postoje trenuci kada pokazati najveću ljubav znači ne složiti se iz ljubavi. To je hod po žici. Svakodnevno moramo da biramo da živimo svesni drugih ljudi.

Umesto da bude definisana, ljubav treba da bude pokazana. Nije teško prepoznati ljubav kada je vidimo. Ljubav nije osećanje; to je način života. Na mnogo načina, ljubav je najbolja navika koju svako od nas može da razvije.

Tada pride jedan učitelj zakona, koji ih je čuo kako raspravljaju. Videvši da im je Isus dobro odgovorio, upita ga: „Koja je najvažnija od svih zapovesti?“ „Ova je najvažnija“, odgovori Isus. „Čuj, Izraele! Gospod, naš Bog, Gospod je jedan! Voli Gospoda, svoga Boga, svim svojim srcem, svom svojom dušom, svim svojim umom i svom svojom snagom. A druga je: 'Voli svoga bližnjega kao samoga sebe'. Nema većih zapovesti od ovih“. „Lepo rečeno, učitelju“, reče mu učitelj zakona. „U pravu si kada kažeš da je Bog samo jedan i da nema drugog osim Njega. Voleti ga svim svojim srcem, svim

svojim umom i svom svojom snagom, i voleti bližnjega kao samoga sebe važnije je od svih paljenica i klanih žrtava“. Videvši da je čovek razumno odgovorio, Isus mu reče: „Nisi daleko od Božijeg Carstva“. I niko se više nije usudio da ga nešto pita.

(Marko 12:28-34, SSP)

Čak i danas, na mnogo načina, nismo daleko od Božijeg Carstva. Vidimo ga u daljini, a ipak postoji duboki ponor između onoga što verujemo i načina na koji se Crkva ponaša. Ljubav je odgovor koji stavlja tačku na sva pitanja. Ona je rešenje svih problema.

Nikom ništa ne dugujte – osim da volite jedan drugoga. Jer, ko voli drugoga, ispunio je Zakon.

(Rimljanima 13:8, SSP)

Ljubav ispunjava Zakon. Ljubav nas oslobađa svih emotivnih, fizičkih i društvenih dugova. Dugujemo samo ono što nam je tako slobodno dato... ljubav.

Budno pazite, čvrsto stojte u veri, postupajte kao muškarci [i žene], budite jaki. Neka sve što činite bude u ljubavi.

(1. Korinćanima 16:13-14, ESV)

Pojmovi u ova dva stiha su povezani. Potrebna je zrelost, vera, doslednost, budnost i snaga da osiguraju da ono što činimo bude učinjeno u ljubavi.

Ljubav nas pokreće da delujemo. Nedavno sam bila na koncertu na kome je postojala mogućnost finansiranja deteta kroz organizaciju Compassion. Kao organizacija, mi redovno radimo sa siročićima. Ovog puta osetila sam potrebu da lično odgovorim. Podigla sam ruku i primila paket. Otvorila sam

ga i shvatila da u ruci držim fotografiju male devojčice čiji je rođendan kad i moj. Kolike su bile šanse? Njena fotografija sada je na mojoj polici, iznad laptopa. To delo ljubavi bilo je kao poljubac u obraz moga Oca.

Svaki dan je još jedna šansa da volimo.

Zato što Bog voli ljude, On nikada ne želi da naša sloboda spreči da Njegova ljubav dopre do njih. Ljubav je svesna kako naši izbori utiču na druge. U 1. Korinćanima 8, Pavle daje dugačko objašnjenje otkrivenja da iako idoli nisu ništa, jesti hranu žrtvovanu idolima može uvrediti nove vernike koji još uvek nemaju ovo otkrivenje. U stihovima 11 i 12, on objašnjava plod otkrivenja bez ljubavi:

◆

SVAKI DAN
JE JOŠ JEDNA
ŠANSA DA
VOLIMO.

Dakle, ostvarenjem tvog razumevanja slobode, upropastio si ovog slabog vernika, brata za koga je Hrist umro. A kada ste uvredili slabije vernike povređujući njihovu savest na ovaj način, uvredili ste i Pomazanika! (TPT)

A šta je bio odgovor ljubavi na sve ovo?

Zato zaključujem da ako to što jedem određenu hranu duboko vređa mog brata i sprečava njegov napredak u Hristu, nikada je više neću jesti. Ne želim da budem kriv zato što sam izazvao da moj brat ili sestra budu povređeni i poraženi. (1. Korinćanima 8:13, TPT)

Ovaj stih pokazuje kako ljubav odlučuje da živi u *korist* drugih. Samo znanje bi reklo: „Zato što je idol ništa, slobodan sam da jedem ono što mi se sviđa. Nisam odgovoran za reakciju svog brata“. Kada je znanje spojeno sa ljubavlju, ono će tražiti načine da unapredi živote drugih. Ovo dvoje zajedno govore: „Znam da je idol ništa, ali za mog brata ili sestru je nešto. Više

brinem o njima nego o svom pravu da koristim slobodu. Ne želim da bilo kada njih ugroze moji postupci slobode“. Ljubav ograničava sebe da bi izgradila druge.

Međutim, ljubav ne znači da živimo *kontrolisani* strahovima i mišljenjima drugih. U stvari, ljubav živi svesna stvari. Tema jedenja mesa žrtvovanog idolima nije nepoznata u našoj kulturi, ali u prvoj Crkvi to je bilo veoma stvarno i osjetljivo pitanje. Novim obraćenicima u Grčkoj bilo je teško da pomire svoje prethodne rituale sa novim životom. Oni sa otkrivenjem jednog istinitog Boga shvatili su da ljubav znači poštovati osjetljivost drugih. Ljubav nikada ne koristi svoju slobodu da povredi slabe.

Vera

K. S. Luis je rekao: „Ne gubite vreme pitajući se da li 'volite' svoje bližnje, ponašajte se kao da ih volite. Čim to uradimo, otkrivamo jednu veliku tajnu. Kada se ponašate kao da volite nekoga, vi ćete uskoro i početi da ga volite“.¹

Kada volimo po veri, i volimo u veri, povređeni svet vidi Očevo srce. Mnogo je važnije voleti nego biti voljen. Najistinitija mera naše vere nije u tome kako smo mi voljeni, nego u tome kako mi volimo. Da, svi mi želimo da budemo voljeni. Kada primimo Očevu nepopustljivu ljubav za nas, tada imamo dobar položaj u Njemu da volimo druge. Da bismo tako voleli potrebna je vera. Znamo da je vera suština stvari kojima se nadamo. Svi se nadamo da ćemo voleti i biti voljeni, ali niko od nas ne može zaista voleti bez vere. Galaćanima 5:6 nam govori: „Jer, u Hristu Isusu ne vredi ni obrezanje [Zakon] ni neobrezanje, nego *vera koja je delotvorna kroz ljubav*“ (SSP).

◆

**LJUBAV
NIKADA NE
KORISTI SVOJU
SLOBODU
DA POVREDI
SLABE.**

Nema koristi da pokušamo da razdvojimo veru i ljubav... one su zauvek prisno isprepletane. Bog je znao da bi našom snagom ili sposobnošću bilo nemoguće slediti Hrista i voleti onako kako On voli, pa je svakome od nas dao meru vere. Ljubav nije za plašljiva srca. Vera znači da možemo da volimo čak i kada ne osećamo ljubav.

Čuli ste da je rečeno: „Voli svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja“. A ja vam kažem: volite svoje neprijatelje i molite se za one koji vas progone.

(Matej 5:43-44, SSP)

Na prvi pogled, pristup Starog zaveta potpuno ima smisla: mrzite svoje neprijatelje i volite svoje bližnje... Ali pogledajmo malo dublje. Ako ste u braku duže od godinu dana, verovatno znate da postoje periodi kada je potrebna vera da biste voleli svog supružnika. Kada smo se Džon i ja venčali, imali smo besmislene rasprave do kasno u noć. Iscrpljeni, odlazili bismo u krevet ležeći što je moguće dalje jedno od drugog i veče bi se završilo rečenicom: „Opraštam ti po veri!“

Tada je to bio naš način da kažemo: „Znam da treba da ti oprostim, ali nisam spreman/spremna da pustim, pa onda to radim po veri“. Ja se nisam oslanjala na veru; to je bio samo religiozni udarac na mog muža. Moje srce se nalazilo na pogrešnom mestu, ali moguće je da je princip bio ispravan.

Oprostiti nekome po veri je glas poverenja da su bolji dani pred nama. To je takođe delo predaje. Oproštenje primamo po veri, zato možemo oproštenje i da damo po veri.

Ako ste deo porodice, postojaće trenuci kada ćete braću i sestre morati da volite po veri. Ako odlazite u crkvu, bilo koju crkvu, bilo gde, biće ljudi u zajednici koje ćete morati da volite po veri. Ja imam prijatelje koje volim po veri! (Naravno, i oni

čine isto za mene.) Ali Isusova ljubav se ne zaustavlja na našim bližnjima.

Isus je prevazišao područje teškog i širom otvorio vrata nemogućeg. Rekao nam je da volimo svoje neprijatelje.

Svi imamo neprijatelje. Volela bih da nije tako, ali neprijatelji su životna činjenica. To saznanje nam ne olakšava da ih volimo. Voleti neprijatelja definitivno zahteva veru. Nije lako okrenuti drugi obraz kada je ruka neprijatelja spremna da vas ponovo udari. Prvi šamar može da bude neočekivan, ali kada znate šta se sprema potrebna je vera da ne zaustavite sledeći udarac ili da ne uzvratite šamar – posebno ako ste polu-Sicilijanka.

Potrebna je vera da bi se govorio blagoslov onima koji iz ljubomore ili iz inata odluče da vas proklinju, klevetaju i kritikuju. (Ovi principi primenjuju se u stvarnom životu i na društvenim medijima!) Potrebna je vera da bi se činilo dobro ljudima koji vas mrze. I potrebna je vera da biste se molili sa bilo kakvom iskrenošću za one koji vas zloupotrebljavaju i progone. Ne govorim vam da date pristup zlostavljačima – nemojte to raditi! Govorim vam da ih sa sigurne udaljenosti volite po veri kroz molitvu. Isus je voleo svakoga, ali nemojte zameniti ljubav i poverenje prema svakome.

Pomaže nam što smo svesni da se zapravo ne borimo sa onim što vidimo, nego sa nevidljivim silama tame. Takođe nam pomaže što znamo da se ne borimo sami.

Oslanjajući se na duboku mudrost mog softvera Logos, uspela sam da sastavim dobru praktičnu definiciju ljubavi koju sam našla u grčkoj reči *agape*: to je biranje dela ljubavi čak i kada nisu zaslužena i udružena su sa odbacivanjem i razočarenjem.

◆

NAŠA LJUBAV
OTVARA
NJIHOVA SRCA
ZA BOŽIJU
LJUBAV.

Ljubav deluje nezavisno od naših izbora ili sklonosti. Ova definicija predstavlja osnovne principe ljubavi.

Ljudi osećaju kada ih volimo, a naša ljubav otvara njihova srca za Božiju ljubav. Ljudi znaju kada ih primećuje ljubav ili kada jednostavno mi želimo da ih promenimo. Pošto smo primili tu nepopustljivu ljubav od našeg Oca, treba da volimo kao što smo i sami voljeni.

Bez straha: zato što u ljubavi nema straha.

Nesebično: zato što ljubav nije sebična.

Bez uvrede: zato što ljubav nije lako uvrediti.

Pobedonosno: zato što ljubav nikada ne doživljava neuspeh.

Beskrajno: zato što je ljubav večna.

Ako bi narodi voleli svoje bližnje kao same sebe, tada narodi ne bi ustajali protiv naroda. Ne bi bilo ratova, čak ni glasina o ratovima. Većina naših izazova nastaje kada mi pokušavamo da uspostavimo mir van domena Princa mira.

Previše dugo, naša nacija bila je razbijena duhom rasizma. Sve predrasude zasnivale su se na gnevu i neznanju, ali nemojte misliti da je duh koji stoji iza toga glup. On ima stratešku svrhu i poreklo staro koliko i Edenski vrt. Kada su Adam i Eva pali, njihova dela pokrenula su niz podela. Jedna od njih je pojava brat protiv brata. Rasizam je delo zmijske. Ne sme mu se dati mesta i ne sme se tolerisati. Svaki hrišćanin, na bilo kom mestu, mora osuditi svaki oblik rasizma i učiniti sve što može da ga zaustavi.

Darežljivost

Konačno, u 1. Korinćanima 13:3 Pavle navodi dela neumanjene darežljivosti, kao što je davanje sve naše imovine siromasima i nezamislivo predavanje naših tela ognju mučeništva, i govorenje Crkvi da ako ovakva dela nisu motivisana ljubavlju, neće uopšte koristiti onome ko ih čini.

On veoma jasno govori:

Sve - ljubav = ništa

Bez ljubavi, mi smo ništa.

Bez ljubavi, ne doprinosimo ništa.

Bog je nepokolebljiv u tome da ljubav bude razlog za sve što radimo. To je otrežnjujuća slika. U svojoj iskrenosti, samo će večnost precizno prosuditi naše motive u vezi ovog pitanja. Spremno priznajem da moj život možda ima alarmantnu gomilu reči i dela koja nemaju večnu vrednost. Možda bi trebalo da učite iz mojih grešaka. Kao dijamant koji isparava na veoma visokoj temperaturi, naša dela će jednog dana biti prečišćena jakim svetlošću Božijeg prisustva dok se budu otkrivali naši motivi.

◆

**BOG JE
NEPOKOLEBLJIV
U TOME DA
LJUBAV BUDE
RAZLOG ZA SVE
ŠTO RADIMO.**

Dijamanti nisu večni

Dok kucam po tastaturi, na mojoj levoj ruci je drugačiji dijamantski prsten. Nekako sam tokom svog uzbudljivog života uspela da slomim prvi. Na Siciliji, na moj 48. rođendan, Džon me je ponovo iznenadio, ovog puta ovalno oblikovanim dijamantom.

Pukotina je na kraju slomila moj kamen u obliku suze. Bio je spreman da ispadne iz ležišta, pa sam ga odnela osiguravajućoj kompaniji. Ali tako su me preplavile emocije da sam ponovo kupila slomljeni kamen. Nadam se da ću jednog dana iseći polomljeni dijamant i ponovo ga namestiti za jednu od mojih unuka da bi mogao da počne novu priču.

Trideset pet godina u braku je dugačak period.

Neću se pretvarati da sam savršeno volela svog muža... nisam.

Bilo je teških perioda kada smo se oboje osećali beznadežno. Bilo je grubih reči i napetosti kada je naša ljubav izgledala kao slomljeni dijamant. Periodi u kojima sam gledala našu ljubav i nisam videla sjaj ili obećanja, već samo oštre ivice. Ali nismo ostali u našem očaju. Rasli smo.

Još uvek nismo savršeni, ali smo jaki i zdravi. Nepokolebljivo smo posvećeni tome da volimo jedno drugo na ispravan način. Tražimo pomoć i idemo na savetovanja da bismo dobili uvid. Ovaj koncept ispravnosti znači da kada napravimo greške, idemo dalje birajući da učimo iz njih. Kako smo sazrevali, postarali smo se da naša posvećenost ljubavi, a ne sukobu, definiše naš odnos. Niko nema koristi kada zadržavamo dugove i zahtevamo isplatu jedni od drugih.

Tokom godina odlučili smo da izvučemo lekcije kojima nas je ljubav naučila iz naših lomova. Kao i u svakom odnosu, bilo je perioda kada je Džon bio više kriv i perioda kada sam ja bila više kriva. Odnosi nikada ne treba da budu kao merenje na vagi, da li će pretegnuti na jednu ili drugu stranu prilikom merenja krivice. Retko postoji period ili odnos u kome bi neko mogao da me krivi zato što previše volim. Uvek možemo da rastemo kada se radi o ljubavi.

Želim više da volim svoga muža nego da budem više zaljubljena u njega. (U redu, i to bi bilo lepo.) Naučila sam da je opasno ako dozvolim da moja osećanja upravljaju mojim postupcima. Kao pas na povocu, naša osećanja moraju da budu istrenirana da slede naše postupke. Što na kraju znači da je ljubav izbor.

Džon želi da me voli na ispravan način. Želimo da pokažemo našu ljubav prema Bogu tako što ćemo voleti jedno drugo na ispravan način. Iako oboje delimo tu želju, ona se ne ostvaruje sve većim zahtevima koje možemo da imamo jedno prema drugom. Rano u životu naučila sam ovu lekciju.

Moji roditelji imali su vrlo težak brak. Sećam se da bih se vratila iz škole, a na frižideru je, usred kupona, školskih rasporeda i liste naših zaduženja, stajao i ugovor. To je bila detaljna lista svih promena koje je moja majka očekivala od mog oca. Oslanjajući se na svoje veštine kao agenta za nekretnine, napravila je nešto što je izgledalo kao pravno obavezujući dokument. Napisala je čak i datum do kog njegovo ponašanje mora da bude promenjeno. Oba roditelja potpisala su dokument. Moja majka je došla do kritične tačke i njeni uslovi smatrali bi se razumnim u zdravom braku. Ali brak mojih roditelja bio je očajnički povređen. Da li sam rekla da je moj otac bio alkoholičar i Sicilijanac? Dokument je ostajao izložen čak i kada su dolazili prijatelji ili članovi porodice.

Nisam morala da čekam dogovoreno vreme. Čak i sa dvanaest godina, znala sam da moj otac namerno neće uspeti i da će ga majka smatrati odgovornim da bi oboje mogli da pobegnu iz braka bez ljubavi. Odbrojavanje je počelo i u roku od nekoliko meseci moji roditelji su se razveli.

Bez ljubavi, čak i jasno izražena očekivanja nije moguće ispuniti. Bilo da se radi o prijateljstvu, porodičnim odnosima

ili braku, ljubav deluje u milosti i milosrđu. Zakon nije mogao da bude jasniji kada se radi o Božijim očekivanjima i Njegovoj nadi za nas, a ipak nismo uspeli. Ali uvek je bilo onih koji su išli dalje od slova Zakona i iskusili Božiju dobrotu. Žene kao Rava i Ruta, i muškarci kao David i Avraam, mogli su da drže Božiji Zakon u svojim srcima, iako njihovi životi nisu uvek tako izgledali. Nije slučajno da su oni neki od divova vere, zato što vera deluje ljubavlju.

A nada nas ne izneverava, jer se Božija ljubav već izlila u naša srca kroz Svetog Duha, koji nam je dat.

(Rimljanima 5:5, SSP)

Kada volimo, ne znači da se to samo čuje; to se vidi.

Ljubav doseže

Da li vam nedostaju telefonski pozivi? Meni nedostaju. Nedostaju mi zvuci ljudskih glasova, njihov ton i promena glasa. Nedavno sam bila impresionirana što sam pozvala nekoga. To je bila divna mlada žena sa kojom je trebalo da držim konferenciju. U trenutku kada se javila na telefon znala sam da je plakala. Razgovarale smo. Molile smo. U tom trenutku bila joj je potrebna živa osoba. Da sam samo pogledala njenu društvenu mrežu, nikada ne bih znala za njen bol. Na fotografiji ne možete čuti nekoga kako plače.

Društveni mediji su mreža. Nikada nije trebalo da zamene ljudski dodir ili razgovor. Koristite ih da podstaknete odnose, ne da ih njima zamenite.

Govoreći publici kroz društvene mreže ne znači da možemo da zanemarimo razgovore licem u lice. Teško je ispravno raditi i jedno i drugo. Ako morate da birate između ova dva, govorite ljudima koje možete da vidite. Iskreno sam zabrinuta zato što

stvaramo voajerističku kulturu poznatih ličnosti, koja podiže virtuelne zidove zbog kojih se mnogi ljudi osećaju izostavljenim.

Podizimo ograde umesto zidova. To znači postavljanje granica, a ne barijera. Izraz „dobra ograda čini dobrog komšiju“ znači poštovanje njegovog zemljišta, stoke i granične linije. Ograde su bile podizane da bi zadržale stoku unutra, a ne da spreče ljude da izlaze. Ograde sa razmaknutim prečagama delile su polja, ali su imale otvore kroz koje je moglo da se vidi. Kada se radi o društvenim mrežama, moramo da postavimo neke ograde sa razmaknutim prečagama. Ovo je takva granica da možemo da prođemo kroz nju, preko nje, čak i ispod nje, a istovremeno nas čuva od razjarenih bikova.

LJUBAV
ZAHTEVA
BLISKOST.

Nemojmo provoditi toliko vremena govoreći masama, a da gubimo veštinu međusobnog razgovora. Pozovite nekoga. Pokucajte na vrata. Zagrlite nekoga.

Razgovarajte sa nepoznatima... to već radite na društvenim mrežama. Razgovarajte sa stvarnim, živim ljudima u prodavnici. Dotaknite ih po ramenu. Poljubite svoga muža, decu, unuke. Golicajte ih i naterajte da ostave tablet ili mobilni telefon. Kada traže da gledaju neku emisiju, izvedite ih u šetnju. Gledajte ljude u oči i primetite ih. Lako je mrzeti izdaleka, ali ljubav zahteva bliskost. Isus je naš model, i nikada se nije plašio da priđe bliže.

Postanite nepopustljivi u ljubavi

Znam da ima mnogo stihova, ali sledeći pasus iz Rimljanja je sjajan prikaz kako voleti druge. Budite nežni, časni, revnosni, puni nade, strpljivi, istrajni, darežljivi, gostoljubivi, nikada osvetoljubivi, saosećajni, ponizni, miroljubivi i svesni potreba vaših neprijatelja. Volimo, uz Božiju pomoć, kao što smo sami voljeni.

Okrenimo se Rimljanima 12 u našoj molitvi i zamolimo Svetog Duha da nam pokaže mesta na kojima naše srce treba da bude oslobođeno.

*Dragi nebeski Oče,
Želim da volim kako ti voliš. Biram da...*

Volite jedan drugoga bratskom ljubavlju; poštujujte jedan drugoga više nego sebe. U revnosti ne posustajte; u duhu budite puni žara; Gospodu služite. U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi istrajni. Delite sa svetima koji su u oskudici; budite gostoljubivi. Blagosiljajte one koji vas progone – blagosiljajte, a ne proklinjite. Radujte se sa onima koji se raduju, plačite sa onima koji plaču. Među sobom budite složni. Ne idite za onim što je visoko, nego neka vas privlači ono što je ponizno. Ne budite uobraženi. Nikom ne uzvrćajte zlo za zlo. Pazite da činite ono što je dobro u očima svih ljudi. Ako je moguće – koliko od vas zavisi – živite u miru sa svim ljudima. Ne svetite se sami, dragi moji, nego ostavite mesta Božijem gnevu. Jer, zapisano je: „Moja je osveta, ja ću uzvratiti“, kaže Gospod. Nego, „ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, daj mu da pije. Jer, ako to učiniš, posućeš mu glavu užarenim ugljevljem“. Nemoj da te zlo pobedi, nego ti pobedi zlo dobrim.

(Rimljanima 12:10-21, SSP)

6

NEPOPUSTLJIV U MRŽNJI

Ne možemo voleti Boga,
a da ne mrzimo ono što On mrzi.

Čarls Spurdžen

Znam. Ovo je teško. I mene je uhvatilo potpuno nespremnu, ali jednostavno nije moguće voleti Boga ako ne mrzimo ono što On mrzi. Ispričaću vam kako je napetost između ove dve stvari postala stvarnost za mene. Upravo sam završila pisanje prethodnih poglavlja o ljubavi kada mi je Sveti Duh šapnuo: „Lisa, ja sam takođe nepopustljiv u mržnji“.

Srce mi je preskočilo.

Kako naš Bog koji je ljubav može da... mrži?

Kao odgovor na um mi je došla rečenica iz Priča Solomonovih: „Šest je stvari koje Gospod mrzi...“ To nije pasus koji često koristim, pa sam otvorila moj softver Biblija, kopirala četiri stiha iz Priča Solomonovih 6 u nov dokument i stala.

Bili smo na odmoru na Floridi, sa jedanaestoro ljudi naguranih u jednu kuću, pa sam pisala u prijateljevoj kolibi i ostavila mobilni telefon u kući. Kada sam se vratila, imala sam veliki broj poruka.

Jednu od njih poslao je moj prijatelj, rabin Brajan. Rekao je da mu je Sveti Duh pokazao da pišem, i ohrabrio me je da sledim novu misao koja mi je došla tog dana. Ne znajući o čemu se radi, uveravao me je da je to „protivotrov za neutralisanje otrova koji je ubrizgan Crkvi sa svetskom prevarom umesto svete mudrosti Biblije“. Još je rekao: „Nemamo vremena da u ovom presudnom i kritičnom času budemo zavedeni sebičnom

---

**BOG MRZI SVE
ŠTO UNIŠTAVA
LJUBAV.**

i nesigurnom potrebom da nas svet prihvati i da se uklopimo u društvenu nefunkcionalnu definiciju onoga šta bi vernik trebalo da bude, umesto da dopustimo da Božija *slika* odredi na koga ličimo i da *sličnost* sa Bogom definiše kako funkcionišemo i delujemo na zemlji“.

Sledećeg jutra, pre nego što sam sela da kucam ili čak proučavam Bibliju, molila sam: „Nebeski Oče, potrebno mi je da mi govoriš. Moja prva reakcija je da je mržnja nepomirljiva sa Bogom koji je ljubav, ali jasno vidim iz Priča Solomonovih da postoje stvari koje ti mrziš. Nauči me. U Isusovo ime, amin“.

Samo što sam izgovorila „Amin“, Sveti Duh je počeo da govori. Pisala sam ono što sam čula brzinom kojom je i dolazilo. Ovo su osnovne stvari i nadam se da ću ih istražiti u ovom poglavlju.

Bog mrzi sve što uništava ljubav.

Bog mrzi ono što uništava i slama one koje On voli.

Bog mrzi ono što narušava Njegovu sliku i izobličava naš identitet.

Ukratko, naš Otac mrzi sve što izopačuje i kvari ljubav.

Bog voli ljude. Bog voli slomljene. Bog voli svezane. Bog voli grešnika. Bog je ljubav, a ljubav nikada ne mrzi ljude, jer ljudi su oni koje Bog voli.

Bog voli *svakoga*... ali Bog ne voli svaku *stvar*.

Tokom postanka stvorenja, Bog je sve stvorio dobro i za naše dobro. Nažalost, ne moram da vam kažem da više ne hodamo po neiskvarenom tlu Edenskog vrta. Tlo pod našim nogama uzdiše, čezne da bude obnovljeno. Isto tako, svako ljudsko srce ispunjeno je očajničkom čežnjom za otkrivenjem i ostvarenjem svega što je istinito, pravedno i divno. Želimo da vidimo da ljubav dobija svoj puni izražaj u svakoj oblasti života. Da li je moguće da smo ljubav napravili idolom i u tom procesu ljubavlju nazvali stvari koje to nisu? Da li smo poverovali da su naši postupci bili iz ljubavi, a zapravo nisu? Bog je ljubav, ali ljubav nije Bog. Mi obožavamo Boga, a ne ljubav. Ništa nas ne može rastaviti od Božije ljubavi u Hristu Isusu (Rimljanima 8:39). Ali opasnost nastaje kada razdvojimo ljubav od vrednosti našeg Boga.

Bog je ljubav (1. Jovanova 4:8). Bog je oganj koji spaljuje (Jevrejima 12:29). U Njemu živimo (Dela 17:28). Kada spojimo ove istine, nije teško reći: „Mi živimo u ognju Božije ljubavi koji spaljuje“.

Zašto mržnja?

Mržnja je emotivno nabijena negativna reč. Ne postoji apsolutno ništa neutralno u pogledu mržnje. Odmah pomislim na šta ona asocira: zločin iz mržnje. Da biste istražili ovaj put sa mnom, potrebno je da se odvojite od svojih ličnih iskustava sa mržnjom i da odvojite reč od svih ljudi. Na ovim stranicama

i zbog pronalaženja istine, ostavite po strani slike i postupke mržnje. Da li se slažete da je definicija ljubavi iskrivljena našom kulturom i ljudskim iskustvima? Da li se slažete da je pojam *ljubav* pogrešno upotrebljen? Previše često ljudi govore kako vole, bez odgovarajućih postupaka ili zalaganja za ljubav. Kada je reč previše korišćena, njeno značenje postaje jeftino ili čak izgubljeno. Da bismo zaista voleli kako Bog voli, ne možemo voleti ono što On mrzi.

Kao što se ljubav ne može definisati izvan večne perspektive našeg Tvorca, tako i mi moramo da tražimo definiciju mržnje u Bibliji. Za trenutak ostavimo po strani naša ljudska *iskustva* sa mržnjom i obratimo pažnju na njeno značenje.

Kao imenica obuhvata takve neprijateljske reči kao što su animozitet, gađenje, odvratnost i gnušanje. Kada mržnja ima oblik glagola, ona znači gnušati se, groziti se, biti odbijen nečim i prezirati.

Na prvi pogled lako je pretpostaviti da nijedan od ovih atributa ne pripada Bogu koji voli i koji jeste ljubav. Ipak, dok sam proučavala Bibliju, otkrila sam sledeće. Naš Otac mrzi:

- sve što podriiva pravdu i istinu
- kada su udovice, siročad i došljaci ugnjetavani
- zlostavljanje starih i zapostavljanje porodice
- ono što izopačava Njegovu dobrotu i kvari Njegove darove
- kada se ljubav pretvori u sebičnost i prijatelji postanu neprijatelji
- ono što menja Njegovu sliku i iskrivljuje našu

- kada se zlo naziva dobrim i ubijaju se nevini
- kada nas degradiraju arogancija i ponos

Ove tačke su opšti pregled, a ne detaljna lista. Najbolje je reći da Bog mrzi sve što podriva ljubav, jer sve što degradira ljubav degradira i nas.

Dok sam proučavala Bibliju da bih razumela šta Bog mrzi, bila sam zaprepašćena kada sam otkrila više od tri hiljade reči koje objašnjavaju stvari koje degradiraju ono što ljubav želi da izgrađuje.

Kada je ljubav degradirana, naše razumevanje Boga, koji je ljubav, tragično je narušeno. Kada je slika o Bogu iskrivljena, deca koja traže Oca su zbunjena. Na kraju, Bog nešto mrzi da bi zaštitio ono što voli. Zašto sam bila iznenađena? Svaki roditelj koji voli, mrzi svaki porok koji može da uništi njegovu decu. Stari zavet ne predstavlja reči ljutitog Boga; to su saveti Oca koji voli i koji želi da Njegova deca žive svoj život najbolje što mogu. Isus nije promenio Božije mišljenje u Novom zavetu. Isus je došao da otkrije Očevo srce.

◆

**BOG MRZI SVE
ŠTO PODRIVA
LJUBAV, JER
SVE ŠTO
DEGRADIRA
LJUBAV
DEGRADIRA
I NAS.**

Nijedan roditelj ne želi teškoće svojoj deci. Ipak, borbe i izazovi nisu naš krajnji neprijatelj. Zemaljska iskušenja mogu da dovedu Božiju decu na mesto poniznosti i molitve. Izazovi nam daju novi pogled i novu perspektivu dok čitamo Božiju Reč. Naši pravi neprijatelji su suptilnije prirode. To su poroci kao pohlepa, ponos, kompromis, nemoral, idolopoklonstvo i izopačenost. Ovakve deformacije života lažu Božiju decu govoreći da možemo da služimo dvojici gospodara: Bogu i ovom svetskom sistemu.

**GENERACIJA
JE STIGLA
GLADNA U
PUSTINJU.**

Budimo iskreni, generacija je stigla gladna u pustinju. Ponovo lutaju drevnim putevima, razočarani onim što su videli u braku, u našim vlastima, pa čak i u svojim domovima služenja Bogu. U ovom periodu gladi, neprijatelj ih je uhvatio i odveo na visoke gore i obećao im svet ako se jednostavno poklone i obožavaju ga na njegovom oltaru. Naša kultura odjekuje njegovim glasom dok nas ohrabruje da gradimo mir tamo gde ne može biti mira i da nazivamo svetima stvari koje to nisu. Naša kultura obraća se našem intelektu i poziva nas da poričemo granice zastarelog teksta i drevne reči onoga što shvatamo da je Bog koji sada ćuti.

Mrzeti svetlo

Da bismo zaista voleli svetlo, moramo biti spremni na to da će nas tama mrzeti. Da bi nas svet voleo, moramo da volimo ono što on voli. Ali prihvatanje tu ne prestaje. Moramo isto tako da mrzimo ono što svet mrzi. Ako ne činimo obe stvari, mržeće nas. Moramo da odobravamo ono što svetski sistem odobrava ili ćemo javno reći da je to pogrešno.

Božija Svetlost je sada došla na svet, ali srca ljudi vole svoju tamu više od Svetlosti, zato što žele da tama sakrije njihovo zlo. Tako zli mrze Svetlost i pokušavaju da se sakriju od nje, jer su njihovi životi potpuno izloženi na Svetlosti. Ali oni koji vole istinu izaći će na Svetlost i pozdraviti tu izloženost, jer Svetlost će otkriti da je njihova plodonosna dela proizveo Bog.

(Jovan 3:19-21, TPT)

Kada se plašimo izloženosti, lakše je izabrati da volimo našu tamu i krivimo svetlost zbog njene težnje ka izloženosti. Neki biraju da tamu nazovu svetlom. Shvatam. Nije lako biti

prozvan, ali ponekad je to zdravo. Na kraju, *sve* što je skriveno u tami biće donešeno na svetlost. Bolje je dopustiti Svetom Duhu da sada ukaže na svako skriveno mesto. Nemojte se plašiti. Imamo uverenje da mu je čak i tama svetlost.

Sve i da kažem: „Tama će me svakako prekriti,
svetlo oko mene ko noć će postati“,
od tebe me ni tama ne skriva i noć poput dana sija,
jer i tama ti je kao svetlo!

(Psalam 139:11-12, NSP)

Sveti Duh može da osvetli naš put i savetuje nas na našim stazama. Jedini način da srušimo svoj strah je da pozovemo svetlost u svako područje našeg života. Kada odlučimo da mrzimo sve što zamračuje dušu tako što ćemo prihvatiti svetlost, okrenućemo se od onoga što ona otkriva. Ljubav cveta u nepodeljenom srcu; dakle, Bog mrzi ono što deli našu ljubav. Prva Crkva je to razumela. Pročitajmo vatrenu molbu apostola Jakova, Isusovog brata:

Postali ste duhovni preljubnici koji imaju aferu,
bezbožnu vezu sa svetom. Zar ne znate da vas flert
sa svetskim vrednostima dovodi u sukob sa Bogom?
Ko god izabere da bude prijatelj svetlu postaje Božiji
neprijatelj! Da li vama ništa ne znači kada Pismo kaže:
„Duh koga je Bog udahnuo u naša srca je ljubomorni
Ljubavnik koji nas želi u potpunosti“?

(Jakovljeva 4:4-5, TPT)

Ima onih koji tvrde da ovi stihovi nisu za nas. Oni misle da smo mi na višem mestu. A ipak, kada pogledam oko sebe, ne mogu da se setim vremena u kome je čovečanstvo tako nisko potonulo. Nebo ima veoma različit sistem vrednosti od zemaljskog. Zato smo upozoreni da čak i ne flertujemo sa svetskim vrednostima.

Kada sam počela da proučavam šta mrzi naš Bog ljubavi, krenula sam od Priča Solomonovih 6, pa pogledajmo zajedno:

Šest je stvari koje Gospod mrzi i sedam mu se duši ogadilo: oči uznosite, jezik lažljiv, ruke koje liju nevinu krv, srce što smišlja opake naume, noge što srljaju i na zlo su brze, lažljiv svedok što laže čim zine i ko seje razdor među braćom.

(stihovi 16-19, NSP)

Bliže ćemo pogledati ovih sedam stvari.

Ponos

NEBO IMA
VEOMA
RAZLIČIT
SISTEM
VREDNOSTI
OD
ZEMALJSKOG.

Bog mrzi ponos zato što nas stavlja u suprotnost sa preobražavajućom silom ljubavi. Jakovljeva poslanica nam govori da se Bog zapravo suprotstavlja i protivni ponosnima, a daje milost poniznima i poučljivima (Jakovljeva 4:6).

U knjizi *Mere Christianity*, K. S. Luis piše: „Ponos je duhovni rak: on razara samu mogućnost ljubavi, ili zadovoljstva, ili čak zdravog razuma“.¹ Naravno da naš Otac može samo da mrzi ovako jedinstvenog, podrivačkog neprijatelja naše promene.

Da bi dočarao sliku ponosa, stih 6:17 u Pričama Solomonovim koristi reči „uznosite oči“. One gledaju na druge sa prezirom. Verzija prevoda *The Passion Translation* to opisuje malo detaljnije: „Postavljajući druge ispod, a sebe smatrajući nadmoćnim“. Zar to nije upravo onaj izgled koji nam prikazuje skoro svaka reklama ili modni magazin?

Evo još nekoliko odlomaka koji govore o destruktivnom delovanju ponosa:

Strah Gospodnji je mržnja prema zlu.
Ja mrzim ponos i aroganciju
i put zla i izopačen govor.

(Priče Solomonove 8:13, ESV)

Ponos će na kraju izopačiti naš govor i odvesti nas na put zla.

Uznosite oči i ponosno srce, svetiljka zlih, jesu greh.

(Priče Solomonove 21:4, ESV)

Ovaj stih nam govori da se greh nalazi iza razumevanja ponosa koji pomračuje razumevanje zlih.

Ako pokušaš da ukoriš oholog cinika, zauzvrat očekuj ljutu uvredu. I ako pokušaš da se suprotstaviš zlom čoveku, nemoj se iznenaditi ako dobiješ šamar! Zato se i ne trudi da ukoravaš podsmevača, jer će te samo mrzeti zbog toga. Nego nastavi da ukoravaš mudre, oni će te voleti još više.

(Priče Solomonove 9:7-8, TPT)

Ponos čini da zauzimamo odbranbeni stav, da smo agresivni i slepi za naše pravo stanje. Cinizam i arogancija su pratioci ponosa. Ponos svaku pouku smatra uvredom. Ukor nikada nije zabavan, ali možemo naučiti da volimo plod ukora: mudrost.

Da bismo voleli ono što naš Otac voli, prvo moramo da zatvorimo vrata ponosu zato što on deluje kao ulaz u propast.

Laganje

Lažljiv jezik uključuje čin laganja i širenje glasina. Prijatelji, u našem vremenu, ne možemo biti previše oprezni u onome što biramo da govorimo, ponovimo i postavimo kao post. Trolovi više nisu izmišljeni; oni su vrlo realni. Više se ne kriju ispod

mostova – oni putuju autoputem informacija i otimaju ljudima njihova dobra imena dok seju svađu i razdor.

Važno je ovo pravilo: ako nešto ne znate, pustite to. Bog mrzi namerno klevetanje i laganje. Priče Solomonove 12:22

◆
LAGANJE NIJE
LJUBAV.

nam govore: „Lažljive usne odvratne su Gospodu, ali oni koji verno postupaju Njegovo su zadovoljstvo“ (ESV). To znači da je laganje često pokriće za neveru. Bog je tvorac i pokretač istine. Kada lažemo, ponašamo se kao naš bivši nadglednik, sotona, koji je otac laži jer istina ne živi u njemu. Laži proklinju ljubav. Laganje nije ljubav. A ovo je najstrašnija stvar u vezi laganja: kada lažemo dovoljno dugo, gubimo dodir sa istinom i zapravo obmanjujemo sebe.

Prolivanje nevine krvi

Rečenica „ruke koje prolivaju nevinu krv“ opisuje unapred smišljenu ili izopačenu želju za ubijanjem nevinih. U vremenu u kome su pisane Priče Solomonove to se odnosilo na široko rasprostranjenu praksu žrtvovanja dece od strane onih koji su služili Valu, Molohu i Aštarti, a što su prihvatili i Izraelci (1. Carevima 14). Ovakva vrsta obožavanja uključivala je seksualne orgije. Deca začeta kroz ovakvu praksu bila su žrtvovana ognju Moloha, njihov užasan vrisak bio je prigušen zvukom bubnjeva paganskih sveštenika. Izgleda nezamislivo da bi majka mogla da baci svoje živo novorođenče u oganj, a ipak prorok Isaija govori o ovakvoj praksi:

Zadovoljavate svoju požudu na svakom mestu na kome nađete hlad i bludničite. Ubijate svoju decu na svakom pogodnom mestu – u pećinama ili pukotinama... Penjete se na visoke gore da praktikujete odvratnu religiju seksa i smrti. Iza zatvorenih vrata okupljate svoje dragocene bogove i boginje.

Napustivši mene, svi ste izašli, skinuli se i od svog kreveta napravili mesto obožavanja.

(57:5, 7-8 Message)

Jesmo li od naših kreveta promiskuiteta napravili mesto obožavanja samo da bi nedužna deca platila cenu?

Danas nema bubnjeva i pećina. Mi smo civilizovaniji od toga. Nevina krv se proliva u tišini majčine utrobe. Majka ima izbor da bude uspavana ili budna tokom „procedure“. Ubistvo bebe u materici znači da ni majka ni otac ne moraju da čuju ili vide smrt deteta. Skoro pedeset godina naša nacija je odobravalala rasprostranjenu praksu abortusa. Zagovornici abortusa nazivaju ga ženinim „svetim ritualom“ ili „sakramentom“.² O tome se čak raspravljalo kao o „verskoj slobodi“. Bože, pomози nam. Izabrali smo da mrzimo taj čin, a ne ljude koji su u njega uključeni. Ljubav podržava hrabre, mlade žene koje biraju da daju život, kao i dela otkupljenja onih koji prolivaju nevinu krv.

Srca koja smišljaju zle planove

Srce koje smišlja zle planove odnosi se na namerno, unapred smišljeno nanošenje zla koje povređuje drugoga. Bog ima plan za naše živote. To su planovi dobra, a ne zla. Iz tog razloga nam je rečeno da blagosiljamo, a ne da proklinjemo one koji nas zlostavljaju i loše postupaju prema nama. Kada smišljamo zle planove drugima, suprotstavljamo se Božijoj volji za njihove i naše živote.

Noge koje trče na ono što je zlo

Biblija je vrlo jasna u tome da je zlo nešto od čega treba da se okrenemo i bežimo, a ne da ka tome idemo. Verzija prevoda The Passion Translation, u Pričama Solomonovim 6:18, opisuje trčanje u terminima koje možemo lakše da razumemo: oni koji „žure u preterivanju u onome što je očigledno pogrešno“.

Neki ljudi se ponose sa kakvim delima prolaze. Zamišljaju da su lukavi ako ih niko ne uhvati. Ono što ne prepoznaju je da čak i ako je svako zemaljsko oko zaslepljeno, postoji Onaj koji ipak vidi.

Lažljivi svedoci

◆
**ČAK I AKO
 JE SVAKO
 ZEMALJSKO
 OKO
 ZASLEPLJENO,
 POSTOJI ONAJ
 KOJI IPAK VIDI.**

Bila sam iznenađena što Priče Solomonove 6 navode lažljiv jezik i lažljive svedoke među stvarima koje Bog mrzi. Zar to nije skoro ista stvar? Kada sam proučavala razliku, shvatila sam da je lažni svedok onaj ko laže pod zakletvom. On ne laže samo ljude; on laže Boga i u tom procesu iskrivljuje pravdu. Naš pravedni Bog mrzi nepravdu. Upravo iz tog razloga polažemo ovu zakletvu u američkim sudnicama: „Kunem se da će dokazi koje iznosim biti istina, samo istina i ništa osim istine, tako mi Bog pomogao“. Bog je krajnji Sudija. Zato kada iskrivljujemo pravdu lažnim svedočanstvom mi rušimo temelj Božijeg plana pravde za sve (videti 2. Mojsijeva 18:21; Priče Solomonove 17:15).

Sejanje razdora među braćom

Bog takođe mrzi sejanje razdora među braćom. Prilično sam sigurna da iako Priče Solomonove 6 kažu „braća“, takođe u ovo mogu biti uključene i sestre. Suprotno razdoru je sloga, što znači dogovor, sklad i jedinstvo. Car David nudi protivotrov kada se neko nađe pod uticajem vradžbina onih koji seju razdor:

Ja ne sedim s lažljivcima,
 s licemerima se ja ne družim.
 Ja mrzim zbor zlikovaca,
 s opakima neću ni da sednem.
 Ruke perem u svojoj nevinosti,
 i idem oko tvog žrtvenika, Gospode,

da glasno uzdignem glas hvalospeva,
i drugima pričam o svim tvojim čudima.
Volim, Gospode, Prebivalište tvoje,
mesto u kome prebiva tvoja slava.

(Psalam 26:4-8, NSP)

Izbegavamo društvo lažova, licemera i zlikovaca voleći Boga i Božiji Dom. Kada se okupimo, pojačava se stav zahvalnosti i objavljuju se Božija vernost i čuda. Kada govorimo o Bogu, to može promeniti atmosferu, brzo koliko i ispuniti druge.

Ovime je završena lista iz Priča Solomonovih 6, ali postoji još stvari koje Bog mrzi.

Seksualni nemoral, nečistoća i idolopoklonstvo

Jer, ovo znajte: nijedan bludnik, ni nečist, ni pohlepan, to jest idolopoklonik, nema nasledstva u Hristovom i Božijem Carstvu. Neka vas niko ne zavarava praznim rečima, jer zbog toga Božiji gnev dolazi na nepokorne.

(Efescima 5:5-6, SSP)

Bog može samo da mrzi stvari koje razaraju našu intimu ili nas obmanjuju, ponižavaju, prljaju i uništavaju. Ove tri stvari – seksualni nemoral (svaka seksualna aktivnost suprotna biblijskim principima), nečistoća (prljav, prost, razvratan govor i navike) i idolopoklonstvo (pohlepa i gramzivost) – skoro su neodvojive. Vidimo ih spojene u većini onoga što naša kultura naziva zabavom.

Jednom sam sedela pored čoveka koji je četrnaest sati gledao *Igru prestola*, od Los Anđelesa do Sidneja. (To je bio jedan od onih trenutaka u kome sam bila zahvalna što imam vid samo na jednom oku.) Osećala sam se uprljanom onim što sam slučajno videla kada sam okrenula glavu ili prošla pored njega da bih otišla do toaleta. On je bio potpuno nesvestan. Kada su ove tri

stvari dobro upakovane i paradiraju pred nama dovoljno često, one postaju normalne. Na žalost, počecemo da oponašamo ono što nas zabavlja.

Pohlepa

Biblija ukazuje da je pohlepa kao gramzivost i idolopoklonstvo. Čula sam da je nezdrava veza sa novcem (gramzivost) veoma opasna zato što novac može da učini da se osećamo kao bogovi. Zamišljamo da smo moćni i da nam je sve što želimo na dohvata ruke. Zašto da verujemo Bogu kada imamo kupovnu moć? Pohlepa i gramzivost su često prikriveni kao suptilni poroci i zato su društveno prihvatljiviji. Ne budite prevareni. Pohlepa je surovi porobljivač koji vara ljude kako bi mislili da su slobodni (Otkrivenje 3:7-18). Zarobljeni pohlepom vrednovaće svoje odose sa onim što imaju i postaviće ih iznad svojih odnosa sa ljudima. Darežljivost i poniznost su protivotrov za gramzivost i idolopoklonstvo.

Isus je upozorio svoje učenike: „Nijedan sluga ne može da služi dvojici gospodara. Jer, ili će jednoga mrzeti, a drugoga voleti; ili će jednome biti privržen, a drugoga prezirati. Ne možete služiti i Bogu i bogatstvu“

(Luka 16:13, SSP).

Novac je sredstvo koje treba koristiti... ne voleti. Ljude treba voleti... ne koristiti – što nas dovodi do sledeće tačke.

Razvod

„Jer ja mrzim razvod!“, kaže Gospod, Bog Izraelov.
 „Ko se razvodi od svoje žene, zasipa je okrutnošću“, govori Gospod nebeske vojske. „Zato čuvaj svoje srce; ne budi neveran svojoj ženi“.

(Malahija 2:16, NLT)

Bol zbog razvoda je gorka i lična. To je razlog zbog koga ga Bog mrzi. On ne mrzi one koji su se razveli... On mrzi razdvajanje zbog razvoda. U vreme Malahije, žene nisu imale pravo da se razvedu od svojih muževa. Zamislite duboku uznemirenost našeg nebeskog Oca kada je video da su Njegove voljene kćerke saveza odbacili i napustili baš oni sinovi za koje se On nadao da će ih voleti. Ova promena često se dešavala u korist žena tuđinki. Bog je mrzeo nasilje i sramotu koje je ovakva praksa nanosila njegovim kćerkama. Prevod New International Version kaže da čovek koji se razvodi od svoje žene „vrši nasilje nad onom koju bi trebalo da štiti“ (Malahija 2:16).

Živimo u vremenu kada žene mogu da se razvedu od svojih muževa. Ponekad zbog nevere i bola zbog zlostavljanja, jedno od supružnika oseća da je razvod najzdraviji izbor za njihov život i sigurnost njihove dece. U ovakvim slučajevima razvod je mera kojom se sprečava još nešto što Bog mrzi... da je žena udata, a nevoljena (Priče Solomonove 30:23). Kad dublje pogledamo, vidimo da je Božija mržnja prema razvodu povezana sa našim nemilosrdnim međusobnim maltretiranjem.

U braku, Bog nas spaja svojim Duhom da bismo bili jedno:

Zar nije Gospod učinio da budeš jedno sa svojom ženom? U telu i duhu vi ste Njegovi. A šta On želi? Božiju decu iz vašeg saveza. Zato čuvaj svoje srce; ostani veran ženi iz svoje mladosti.

(Malahija 2:15, NLT)

Zajednica braka simbolizuje zajednicu Hrista i Njegove Neveste. Razvodi pokrenuti zbog sebičnosti, neverstva i odbacivanja iskrivljuju predstavu o Bogu kao mužu koji nas nikada neće napustiti ili zapostaviti.

Bog ne želi da postoji bilo kakva nedoumica u vezi Njegove nepopustljive ljubavi prema nama. On nema nameru da ne uspe u zaštiti saveza koji je sklopio sa nama. On nas nikada neće odbaciti ili zasuti okrutnošću. Bez obzira koliko puta ga razočaramo, On nikada neće razočarati nas. Iako je pod Zakonom postojao propis u vezi razvoda, naš Bog je muž veran svojoj Nevesti. Razvod ruši sliku Hrista i Njegove Crkve, našeg Mladoženje koji je uvek veran, čak i kada smo mi neverni.

Bog zna, i mi znamo, da razvod razdvaja porodice i cepa srca. Bog je dao propis zato što mrzi surovu zloupotrebu neverstva i napuštanja, ali razvod nikada nije bio Njegova prvobitna želja za bračni savez.

Dvostruki standardi i licemerje

Postaviti visoke standarde za nekog drugog, a sam ne živeti prema njima, je nešto što Bog zaista mrzi. Ali zadovoljan je kada primenjujemo ispravne merne standarde. (Priče Solomonove 11:1, TPT)

Gospod mrzi dvostruke standarde. To je najgore licemerje!

(Priče Solomonove 20:23, TPT).

Isus se stalno suprotstavljao licemerju fariseja. On je bio zauzet onim što mu je Otac dao da radi, gradeći Nebesko Carstvo, dok su oni bili zauzeti donošenjem zakona ljudskog carstva. Oni su svakome postavljali visoke standarde, a sami nisu živeli po njima. Njihova dvoličnost zamutila je vodu koja je trebalo da bude bistra. Kako smo ranije videli, oni su verovali da je uvreda lečiti subotom. Jedno je bio znak saveza, a drugo govoriti o njegovom čudu. Isus je upozorio svoje sledbenike u Mateju 23:2-4:

Učitelji zakona i fariseji zaseli su na Mojsijevu stolicu. Zato činite sve što vam kažu i držite se toga, ali nemojte da činite ono što oni čine. *Jer, oni govore, ali ne čine.* Oni vezuju teška bremena i stavljaju ih ljudima na pleća, a sami ni prst neće da podignu da ih pomere.

(SSP)

Zauvek ćemo biti osuđeni da govorimo bez sposobnosti da praktikujemo ako je naš motiv da budemo *viđeni*, a ne da *podizemo* druge. Religije vođene ponosom i licemerjem ugnjetavaju svoje sledbenike. Licemerne vođe veruju da će biti podignuti više ako druge budu gurali niže. To je potpuna suprotnost delovanju Božijeg Carstva. Mi se savijamo pred Njim da bi On mogao da nas podigne. Kada smo podignuti, ponovo se savijamo da bismo podigli druge. Iskreno govoreći, mnogi ljudi su imali koristi što uče iz mojih neuspeha, nego iz bilo kog mog takozvanog uspeha.

MI SE
SAVIJAMO
PRED NJIM DA
BI ON MOGAO
DA NAS
PODIGNE.

Pre nego što počnemo da mrzimo licemerje drugih, zamolimo Svetog Duha da nam otkrije bilo kakav trag te pokvarenosti u nama samima. Licemerje može da se uvuče u svakoga od nas vrlo skriveno. Otkrila sam da jedina stvar koja može da iskoreni licemerje jeste Božija reč. Svetlost njene istine ispravno razdvaja naše motive i otkriva svaku tamu koja je mogla da se uvuče kada nismo bili svesni toga. Budite oprezni prema ovom neprijatelju. On je lukav. Licemerje mrzi iskrenost, zato se namerno okružujte onima koji govore istinu. Budite osetljivi prema ispravnim ljudima i zamolite ih za iskrenost. (Žao mi je, ali ovo se neće dogoditi na Fejsbuku.)

Odbacivanje mudrosti

Mudrost: ili je volite ili je mrzite. Učimo da volimo mudrost tako što biramo da volimo ono što po prirodi mrzimo: disciplinu. Poslušajmo reči mudrosti:

Dokle ćete, lakoverni, voleti lakovernost; dokle ćete, rugači, u ruganju uživati; dokle ćete, tupoglavi, mrzeti znanje? Obratite se po prekору mome. Evo, izliću vam duha svoga, objaviću vam svoje reči.

(Priče Solomonove 1:22-23, NSP)

Ako je ikada postojalo vreme u kome nam je bilo potrebno izlivanje mudrosti, to je sada! Ja lično čeznem za odgovorima na pitanja za koja sam mislila da ih nikada nećemo postaviti. U svetu koji izgleda naopako postavljen, moramo ponovo da se okrenemo Svetom pismu, rečima koje su postavile temelj našoj zemlji.

U Pričama Solomonovim 8, glas mudrosti govori i opisuje strah Gospodnji kao mržnju prema zlu: „Strah Gospodnji je mržnja prema zlu. Ja mrzim ponos i aroganciju i put zla i izopačen govor“ (stih 13, ESV).

Psalam 34 kaže:

Dodite, deco, saslušajte me,
učiću vas strahu od Gospoda.
Ako uživaš u životu i želiš da vidiš mnoge dane sreće,
čuvaj svoj jezik od zla i svoje usne od lažljivih reči.
Kloni se zla i čini dobro, traži mir i za njim idi.

(stihovi 11-14, SSP)

Ovi odlomci naglašavaju kako spoj izopačenog govora i ponosnih puteva rađa zlo.

U Knjizi o Jovu strah Gospodnji spojen je sa mudrošću: „Da, strah od Gospoda, to je mudrost, kloniti se zla, to je umnost“ (28:28, SSP).

Drugi pasusi opisuju strah Gospodnji kao drhtanje pred Njegovom Rečju. Verujem da je to, takođe, stav poniznosti u kome se bacamo u Božiju milost u otkrivenju Njegove svetosti i našem nedostatku iste.

Čak je i Isus uživao u strahu Gospodnjem. Isaija je prorokovao kako će se Božiji Duh videti u Isusovom životu:

Na Njemu će počivati Duh Gospodnji, Duh mudrosti i umnosti, Duh saveta i moći, Duh spoznanja i straha od Gospoda, a Njemu će se militi strah od Gospoda. Neće suditi po onome što vidi očima, ni presuđivati po onom što čuje ušima.

(11:2-3, SSP)

Ako priznajemo izopačenost svojih puteva i misli, On ne postupa sa nama prema našem iskvarenom ponašanju. On nas ne procenjuje prema našim nedostacima, nego prema uzvišenosti Njegove nepopustljive ljubavi prema nama.

Zlo

Neka ljubav bude iskrena. Gnušajte se zla, čvrsto se držite onoga što je dobro.

(Rimljanima 12:9, SSP)

Ljubav i gnušanje su svesni izbori. Voleti svakoga je teško, ali sa Bogom je moguće. Voleti svaku stvar je neiskreno i zapravo nemoguće. U našem vremenu zlo je neizbežno. Shvatam to. Ali to ne znači da ćemo dozvoliti sebi da budemo preplavljeni i zastrašeni i ućutkani. Ovo nije vreme za neutralnost.

Trebalo bi da se gnušamo siromaštva, a volimo siromašne.

Trebalo bi da mrzimo rat, a volimo udovice i siročad i izbeglice koje on stvara.

Mržnja prema zlu nije dozvola da budemo mrski. Mi nismo teroristi... mi smo hrišćani. Pomazani smo da nadvladamo zlo dobrim. Zato ne lažemo i ne nazivamo zlo dobrim. Ne borimo se samo rečima. Živimo istinu, govorimo istinu i borimo se za istinu načinom na koji živimo.

Crkva nije ovo uvek dobro radila.

Ja nisam ovo dobro radila. Želim da radim bolje.

Previše dugo bilo je poznato protiv čega smo, a ne za šta i za koga (Isusa) smo. U pokušaju da nađe ravnotežu, izgleda da je Crkva usvojila svetski trend odobravanja svega i nazivanja toga ljubavljju. Ponavljam, mi volimo svakoga. Ali radimo to svesni

da smo usred bitke, što znači da ne možemo voleti svaku stvar. Kao što je Čarls Spurdžen napisao: „Imamo obavezu da volimo svoje neprijatelje; ali nemamo obavezu da volimo Božije neprijatelje. Treba da im želimo potpuni poraz, kao neprijateljima, ali kao ljudima treba da im želimo milostivo obraćenje, da zadobiju Božije oprostjenje i postanu Njegovi prijatelji, sledbenici i sluge“.³

◆

**KRENIMO
NAPRED
U ISTINI,
PONIZNOSTI
I LJUBAVI I
GRADIMO ONO
ŠTO MOŽEMO.**

Toliko se plašimo da će nas optuživati kako osuđujemo da smo postali nemi. Ne možemo biti kao ona žena koja je pogrešno postupila nakon prvog neslaganja sa svojim mužem, pa se povukla i ćutala umesto da nauči kako treba da postupa. Ćutanje ove žene na kraju će upropastiti njihov odnos i ugroziti njegov rast. Umesto da se povučemo zbog grešaka iz prošlosti,

krenimo napred u istini, poniznosti i ljubavi i gradimo ono što možemo. Počinjemo tako što se obavezujemo da ćemo se gnušati sopstvenih simpatija prema stvarima koje Bog mrzi.

Kada počnemo da živimo istinu u ljubavi, drugi će moći da nas čuju dok govorimo istinu u ljubavi. Ovo je veoma važno zato što...

Ljubav bez istine je laž.

Šta vi mrzite?

Verovatno mrzite nešto što vas plaši. Ja nisam ljubitelj zmija, paukova ili škorpija. Sve ih mrzim, ali zmije su najgore. Ako vidim škorpiju, ubijem je. Postala sam njihov zakleti neprijatelj kada je jedna od njih ubola mog najmlađeg sina kada je imao četiri godine. (Upozorenje: one se pretvaraju da su mrtve da bi mogle da vas ubodu.) Pauci su za mene malo teži. Način na koji se kreću me izluđuje. Zamolim Džona ili jednog od mojih sinova da ih ubiju. Ako nema muškaraca kod kuće, ja ih ubijam. Zmije su druga priča. Ne možete ih ubiti cipelom. Bar ja tako mislim, iako nikada nisam pokušala.

Pišem u uglu našeg podruma. Na vrhu ormarića, pored mog stola, nalazi se mačeta. Ne plašim sebe previše, ali odlučila sam da ako budem sama i vidim zmiju u našoj kući... napašću je. Uzeću oštricu u ruku i, uz glasnu molitvu, ubiću je! Obavezala sam se na to zato što zmija ne može da luta mojom kućom i polaže jaja. Zašto? Zato što su ljudi koje volim u mojoj kući.

Postoji još stvari koje mrzim. Stvari koje prete svima nama. Mrzim seksualno zlostavljanje dece. Mrzim trgovinu ljudima bilo kog pola ili uzrasta. I nikada nisam razgovarala sa nekim, a da nije ogorčen zbog obe ove stvari. Znamo da ove stvari uništavaju i žrtve i zlostavljače. Njihova okrutnost i

izopačenost do srži ranjava i slama sve koji su u to uključeni. Zato što volimo ljude, mrzimo praktikovanje ovih stvari. Ali nije dovoljno mrzeti trgovinu ljudima i seksualno zlostavljanje. Moramo mrzeti i pornografiju.

Zašto?

Pornografija je pokretač seksualnog zlostavljanja i trgovine ljudima. Ne možemo da volimo pornografiju, ili joj se čak i osmehujemo, a da zaista mrzimo seksualno zlostavljanje i trgovinu ljudima. Da bismo zaista voleli žrtve zlostavljanja i trgovine moramo da se gadimo pokretača zlostavljanja i trgovine... pornografije. Da bismo ispravno voleli moramo da mrzimo ono što uvlači duše drugih u zlostavljanje dece i žena.

Pornografija ponižava ljubav, uništava intimnost i degradira Božiji dobar i čudesan seksualni dar. Ona zarobljava one koje Bog čezne da oslobodi. Znajući to, izabrala sam da prezirem svaki oblik pornografije u kome se ona može pojaviti (književnost, filmovi, štampa ili internet).

Moram da mrzim ono što pornografija radi ljubavi, jer ono što ona radi ljubavi jeste zlo. Mrzim ono što pornografija radi braku. Čula sam previše priča žena koje su se pitale, ležeći u krevetu, zašto njihovi muževi ne žele da ih dotaknu. Smatrale su da nisu poželjne. Da su samo atraktivnije, njihovi muževi bi ih želeli. Tada bi saznale da imaju suparnicu, utvaru virtuelnog seksa koja je izopacila njihovu intimu. Njihovi muževi su već dali svoju strast nekome na internetu koga ne moraju da dotaknu.

Nažalost, sve više i više žena postaje zarobljeno u istom ciklusu uništenja. Nedavna anketa govori da jedna od tri žene nedeljno gleda pornografiju.⁴ Sajt Huffington Post tvrdi: „Pornografski sajtovi svakog meseca imaju sve više posetilaca

nego Netflix, Amazon i Tviter zajedno“.⁵ Organizacija *Fight the New Drug* kaže: „Samo prošle godine 91.980.225.000 video snimaka gledano je na sajtu Pornhub. To je 12,5 video snimaka za svaku osobu na planeti“.⁶

Pornografija nije ljubav. Pornografija siluje naše umove jer ponižava i pravi objektima ljude stvorene u lepoti i sličnosti sa njihovim Tvorcem. Onda dolazi sramota i preplavljuje one koji su zarobljeni slikama koje su videli. Moramo da volimo zarobljene dok mrzimo industriju koja ih polako i sigurno zarobljava.

Kada ne mrzimo ono što je zlo, naša ljubav nije iskrena.

Verzija *The Passion Translation* prevodi Rimljanima 12:9 malo poetičnije:

Neka unutrašnji pokret vašeg srca uvek bude da volite jedan drugoga, i nikada ne budite u ulozi glumca noseći masku. Prezirite zlo i prihvatite sve što je dobro i puno vrlina.

Iskušenje da ućutimo može biti prejako, posebno kada znamo da ćemo zato što govorimo biti nazvani neznačicama i onima koji idu u krajnost. Kad god sam govorila protiv ovih stvari, napadali su me hrišćani koji tvrde da je njihova stvar šta rade privatno, i to je tačno. Ali istovremeno, ja ne mogu da ćutim, zato što sam videla drugu stranu pornografije. Videla sam njene žrtve, od trgovine i seksualnog zlostavljanja dece do uništenih brakova i seksualnih zavisnika. Kada govorim, moje društvene mreže budu hakovane i preplavljene slikama i pornografskim video snimcima.

◆

**KADA NE
MRZIMO ONO
ŠTO JE ZLO,
NAŠA LJUBAV
NIJE ISKRENA.**

Više ne možemo da se osmehujemo zlu sa sigurne udaljenosti. Ne možemo da dozvolimo da uhvati naš pogled ili da oklevamo u njenom prisustvu. Ne možemo da ćutimo zato što ne želimo da pravimo probleme. Ako smo zarobljeni, moramo da tražimo pomoć. Kada treba da zaštitimo ljubav, ne možemo da ćutimo. Ne možemo da nosimo masku prihvatanja.

Sledimo Isusa, naš primer

Čarls Spurdžen je rekao: „Ono što Isus voli, mi volimo; što Isus mrzi, mi mrzimo; što Isus traži, mi tražimo; što Isus izbegava, mi izbegavamo. To je istinsko prijateljstvo kada postoji samo jedno srce u dva tela“.⁷

Kao što je Spurdžen rekao, Isus je naš primer u ljubavi i mržnji. Šta Isus voli? Ljude. Isus voli i traži izbavljenje svih izgubljenih ljudi. Isus je voleo svoje neprijatelje i nazivao ih prijateljima. Prijateljstvo sa Bogom ne uključuje mržnju prema ljudima.

Šta Isus mrzi? Isus mrzi neprijatelje ljubavi... licemerna religija je jedna od prvih i najvažnijih. Dok sam ispitala značenje licemerja, videla sam oblasti u kojima sam ja licemerna. Kada sam želela odnose sa ljudima više nego što sam želela njihovo izbavljenje. Kada sam ćutala umesto da sam volela. Kada sam flertovala izdaleka umesto da brzo prestanem sa tim. Ono što odbijem da mrzim sada postaće normalno u životima mojih unuka.

G. K. Česterton (G. K. Chesterton) je rekao: „Tolerancija je vrлина čoveka bez uverenja“. Plašim se da smo izabrali da tolerišemo stvari koje će jednog dana pretiti da nas preplave. Uvek moramo da budemo ljubazni i učtivi, ali tišina tolerancije može brzo da se pretvori u odobrenje.

Šta Isus traži? Isus nam je rekao: „Nego, prvo tražite Njegovo Carstvo i Njegovu pravednost, i sve ovo će vam se dodati“ (Matej 6:33, SSP).

Šta znači izbegavati i šta Isus izbegava? *Izbegavati* znači držati se podalje od nečega okretanjem od toga. To je, u stvari, ono što smo već opisali. Ne sedimo sa zlom, ne odobravamo izopačenost i ne govorimo o uzaludnim stvarima. Pavle to dobro opisuje:

Da im otvoriš oči, da se od tame okrenu svetlosti
i od satanine vlasti Bogu i da verujući u mene prime
oproštenje greha i udeo među posvećenima.

(Dela apostolska 26:18, SSP)

Mi se ne okrećemo od ljudi. Molimo da se okrenu od onoga što baca senku na njihove duše.

Pre nego što sam bila nanovo rođena, bila sam Hristov neprijatelj, a ne Njegov prijatelj. Kada je moje tvrdo srce postalo srce od mesa, osetila sam šta boli Njegovo srce. Slediti Isusovo vođstvo je način života. Okrećemo se od onoga što smo voleli da bismo se držali onoga što je Njemu dragoceno.

Pre više od jednog veka, Čarls Spurdžen je napisao: „Sadašnje doba je tako lakomisleno da ako čovek voli Spasitelja, on je fanatik i ako mrzi sile zla, on je licemer“.⁸

Ne mogu ni da zamislim šta bi rekao o vremenu u kome mi živimo. Naša kultura više nije lakomislena – ona je izopačena.

Moramo da volimo istinu koja oslobađa ljude, a da mrzimo laži koje ih vezuju.

Kao što je Bog svetlost bez tame, On je dobro bez zla. Dobar Bog ne može da bude delimično zao. Nema saveza između svetlosti i tame, nema zajedništva između dobrog i lošeg, i demonski idoli ne pripadaju Božijem Hramu. A šta je sa Isusom? Poslanica Jevrejima citira Davidovo proroštvo iz Psalma 45:6-7:

A za Sina kaže: „Tvoj presto, Bože, stoji doveka i žezlo pravičnosti žezlo je tvoga Carstva. Zavoleo si pravednost, a zamrzio bezakonje. Zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti kao nijednoga od tvojih drugova“.

(Jevrejima 1:8-9, SSP)

Isus voli pravednost, a mrzi bezakonje. Možemo li mi, Njegovi učenici, da radimo drugačije? Vreme je da se setimo da moramo da prihvatimo i progonstvo.

Blago vama kad vas ljudi zamrže, kad vas izopšte i vređaju, i kad vaše ime odbace kao zlo – zbog Sina čovečijega. Radujte se toga dana i skačite od radosti, jer je velika vaša nagrada na nebu. Jer, njihovi očevi su isto tako činili prorocima.

(Luka 6:22-23, SSP)

Razlikovanje

Čarls Spurdžen je rekao: „Razlikovanje nije poznavanje razlike između dobrog i lošeg, to je poznavanje razlike između dobrog i skoro dobrog“.⁹

Postoji mnogo toga što zvuči dobro, a oseća se da je pogrešno. Mi smo u danima koji zahtevaju temeljno poznavanje Biblije spojeno sa vođstvom Svetog Duha. Biblija će nam dati okvir, a Duh Svevišnjeg Boga reči života. Potreban nam je Sveti Duh da osvetli Božiju Reč da bismo znali kako koga da volimo i kako

šta da mrzimo. U tom cilju snažno sam se oslanjala na Bibliju dok sam pisala ovo poglavlje. Bilo je previše stihova koje je trebalo navesti, pa sam ostatak navela u Dodatku 1. Molite se i pitajte Svetog Duha kako bi ove stihove trebalo primeniti u vašem životu. Umesto da vam govorim šta da mislite, želim da dozvolim Svetom Duhu da vas vodi. Kako prelazimo na sledeće poglavlje, hoćete li se moliti sa mnom?

Dragi nebeski Oče,

Želim da volim ono što ti voliš i onako kako voliš. Ne želim da budem licemer. Ne želim da se ponašam arogantno. Molim te da me naučiš šta mrziš, da bi tvoja ljubav cvetala u mom životu. Sveti Duše, oživi ove biblijske stihove i učini ih ličnim za mene. Daj mi hrabrosti da prekinem tišinu rečima koje su određene da oslobode zarobljene. U Isusovo ime, amin.

7

NEPOPUSTLJIV ZA ISTINU

Gde sam našao istinu, tamo sam našao mog Boga, koji je sama istina.

Sveti Avgustin

I ako smo svi lagali, traganje za istinom utkano je duboko u nas. Bez istine smo kao brodovi bez kormila, nošeni svakim vetrom doktrine i hirom emocija, što nas vodi na ivicu propasti. Dok tragamo za istinom, ona će imati svoj put sa nama. Istina nije „šta“, ona je „ko“.

Umesto da raspravljamo šta je istina, moramo da zapamtimo zašto je istina važna. A kada zapamtimo, istina se mora živeti jer je istina živa. Mi živimo istinu dok podižemo naše duše našem Gospodu i Spasitelju, koji nam je rekao: „Ja sam Put, Istina i Život. Niko ne dolazi k Ocu, osim kroz mene“ (Jovan 14:6, SSP).

Da bi ova izjava bila istinita, svaki deo mora da stoji za sebe. Ako je Isus *put*, a ne samo jedan od *mnogih* puteva, onda mora biti istina da niko ne dolazi k Ocu osim kroz Njega. Ako je Isus lagao i pogrešno predstavio sebe, i ako jeste samo jedan od mnogih puteva k Ocu, onda On ne može biti istina. A ako On nije istina, onda je nemoguće da Isus bude život.

—◆—
**ISUS JE
 APSOLUTNO
 SVE ŠTO KAŽE
 DA JESTE ILI
 APSOLUTNO
 NIŠTA OD
 TOGA.**

Isus je apsolutno *sve* što kaže da jeste ili apsolutno *ništa* od toga. Nemoguće je da bude oba. Po rečima Bendžamina Frenklina: „Pola istine često je velika laž“. U svakoj delimičnoj istini posejana je laž. Ako je Isus put, On mora biti i istina i život.

Ali naša kultura odbacuje ono što je apsolutno. Navedeni smo da verujemo da je to previše ograničeno i grubo. Istina samo može da isključi laži, ali to radi na način koji je istovremeno nepokolebljiv i blag. Istina bi trebalo da bude nežna u govoru, a neumoljiva i apsolutna u principima. Apsolutno je temelj. A temelj je nepomerljiv. Dok apsolutno nije grubo ili ograničavajuće, ono je zaštitničko. Bez apsolutnog, a to su nepromenljive istine, osuđeni smo da gradimo na pesku. Apsolutni su principi koji nas štite i uverenja koja nas čvrsto drže kada udare životne oluje ili nas privuku iskušenja.

Ne vode svi putevi u Rim

U antičkim vremenima ljudi su govorili: „Svi putevi vode u Rim“, zato što je u to vreme Rim bio središte rimske putne mreže. Ali kako je vreme prolazilo i Rimsko carstvo palo sa svog visokog položaja moći, ova izreka više nije bila istinita. Postala je figurativni govor koji je značio da svi putevi na kraju vode na isto mesto. Ono što je nekada bila istina za Rim, ne može se primeniti za Božije Carstvo.

Božija istina se ne menja kao što se menjaju ljudska sila i misli. Istina je više nego vanvremenska... ona je večna. Put ka Bogu počinje vratima: Isusom Hristom. Zašto bi Bog poslao svog jedinorođenog Sina ako su postojale druge opcije? Zašto poslati Isusa ako je On bio samo najbolja opcija? Ja ne bih dobrovoljno dala nijednog od svojih sinova – osim ako bi to

bio jedini način. Samo je Isus naše izmirenje. Velika je greška verovati da svi putevi vode spasenju, iako svi putevi vode do susreta sa Isusom. Biblija nam govori:

Zato ga je Bog i uzvisio na najviše mesto i dao mu ime iznad svakog imena, da se na Isusovo ime savije svako koleno na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i da svaki jezik ispovedi da je Isus Hrist Gospod, na slavu Boga Oca.

(Filipljanima 2:9-11, SSP)

„Oni pod zemljom“ odnosi se na oblast demona. Dolazi dan kada će oni morati da priznaju Isusovu vrhovnu vlast, čak iako neće iskusiti Isusa kao Spasitelja.

Možda mislite da je sva istina relativna i da nema razloga da budemo ovako ekstremni. Možda verujete da ono što je istina za mene, nije istina za vas.

Ako je to u vašim mislima, onda ne govorimo o istoj stvari. Kada govorim o apsolutnoj istini, ne govorim o stvarima koje mogu biti istinite za mene, ali ne za vas. Na primer, ja sam polu-Sicilijanka. Udata sam. Majka sam i baka. Sve ove stvari su sada istinite za mene, ali nisu istinite za svakoga. Prema tome, one nisu istina; one su samo istinite. Suprotno tome, ono što je bilo istinito za mene pre deset godina ne mora biti istinito za mene danas.

Još jedan primer nečega što može biti istinito, a da ipak ne bude istina, jeste da se kroz moj prozor vidi nebo netaknute Kolorado plave boje. Sa sigurnošću mogu da kažem: „Nebo je plavo!“ i sledećih nekoliko sati moje reči biće istinite. Ali one neće biti istina, jer ruše parametar da istina mora biti dosledna. Kad sunce bude zalazilo, nebo više neće biti plavo. Zato, ono što je bilo istinito u podne neće biti istinito u ponoć. Bojim se da smo na previše načina u ponoći naših ljudskih duša.

„Istinitost nečega“ opisuje osobine, periode i aspekte naših života. Ono što je bilo istinito u jednom periodu nije obavezno istinito u sledećem. Ovakve vrste istina žive u oblasti naših pojedinačnih života i izložene su promenama. Sve što se odnosi samo na neke oblasti ne može biti istina. Istinitost može biti relativna; istina nikada nije relativna.

Ako nismo pažljivi sa istinom, ona će postati nesrećan slučaj u našoj sadašnjoj kulturi. Zato svi moramo da znamo drevne tekstove, da bismo mogli da razlikujemo istinu nezavisno od uticaja mišljenja javnosti i naših osećanja u vezi nekog pitanja. Kada je istina vezana za perspektivu, ona se naziva *relativizam*. Relativizam je verovanje da su različite stvari istinite, ispravne itd., za različite ljude ili u različitim vremenima. Tako definisana, istina bi se stalno menjala.

Ideologija relativizma ruši samo značenje istine. Da bi nešto bilo istina, mora biti istinito u svim vremenima. Ako nije tako, neko bi mogao da laže i kaže da je nešto *njegova istina*. Ne može se dozvoliti da opažanje određuje istinu. Ako bi bilo tako, svi bismo gledali kroz različit objektiv. Potreban nam je postojan Nepopustljivi koji učvršćuje naše duše u perspektivu našeg Stvoritelja.

Kao hrišćani, ne možemo da verujemo da je istina relativna, zato što verujemo da je Istina naš srodnik, Isus Hrist, naš brat, Ugaoni kamen, Gospod i Nepopustljivi. Božija Reč (Isus) nas preobražava, dok nas relativizam prilagođava.

Biti istina se veoma razlikuje od govorenja istine ili čak preciznog opisivanja sebe. Čak i kada bi bilo moguće za bilo koga od nas da bude potpuno istinit, mi nikada ne bismo mogli da *budemo* istina.

Možemo da govorimo istinu.

Možemo da živimo istinu.

Možemo da volimo istinu.

Možemo da mrzimo istinu.

Možemo da poričemo istinu.

Možemo da verujemo istini.

Ali samo Hrist može da tvrdi da *jeste* istina.

Buda je imao mnogo istinitih izjava, ali nije tvrdio da *je* on istina. Buda je priznavao da je čovek u potrazi za istinom. Isto tako, Muhamed je govorio mnoge stvari koje su bile istinite, ali nije tvrdio da *je* on istina.

Isus nije rekao: „Ja tragam za istinom“ ili „Ja sam jedna od mnogih istina“. Rekao je: „Ja sam istina“. I kada kažemo da svi putevi vode u Rim (spasenje), tada Isusa nazivamo lažovom.

Šta je istina?

Šta je istina, posle svega? Od početka vremena, čovečanstvo je postavljalo ovo pitanje. Odgovor nalazimo u Isusovim rečima u Evanđelju po Jovanu: „Posveti ih istinom, tvoja Reč je istina“ (17:17, SSP).

Ovaj stih ne govori da Reč ima istinu u sebi, a naravno da ima, nego da Božija Reč jeste istina. Isus je Reč koja je postala telo, tako da Njegov život izražava kako izgleda živa istina. Istina nas blagosilja i posvećuje tako da smo odvojeni za Njegovu svetu svrhu. Van Isusa, koji je istina, ne može biti svetosti. Ako je Božija Reč istina, a Isus je Reč koja je postala telo, tada je Isus istina. Na kraju, istina nije subjektivna; a ipak, jednog dana svi ćemo biti izloženi istini.

Svaka je Božija reč oprobana. On je štit onima koji u Njemu utočište nalaze. Ne dodaj rečima Njegovim da te ne bi prekorio, da se ne bi pokazalo da si lažov.

(Priče Solomonove 30:5-6, NSP)

Mnogi veruju da smo napredovali u mudrosti i evoluirali u više forme rasuđivanja i da je vreme da se Pismo tumači u novom svetlu. Kako možemo to da zamislimo kad postoji globalni poremećaj? Svakog dana čujemo o još jednom činu okrutnosti.

Ako smo mi mera mudrosti, onda se čini da nas je zemlja izmerila i našla da smo laki. Umesto da zamišljamo da smo prosvećeni, moramo da molimo za Božije svetlo.

Pošalji svetlost i istinu tvoju da me vode, da me dovedu na svetu goru tvoju, i do mesta gde ti prebivaš.

(Psalam 43:3, NSP)

Svetlost i istina su verni vodiči. Bog je svetlost, izvor sve istine. Svetlost obasjava i istina stoji. Istina se može uporediti sa oznakama i putokazima, a svetlost sa načinom na koji pronalazimo svoj put. Ali kada se putokazi pomere, ljudi lako mogu da izgube svoj put.

Uđite kroz uska vrata. Jer, široka su vrata i prostran put koji vodi u propast, i mnogo je onih koji kroz njih ulaze. O kako su uska vrata i tesan put koji vodi u život, i malo je onih koji ga nalaze.

(Matej 7:13-14, SSP)

Isus predstavlja uska vrata koja vode u život. Put je siguran, ali težak. Vodile su se rasprave oko toga da bi Bog koji voli uključio svakoga. I jeste. On poziva svakoga da *dode*. Put je napravljen, ali nama je ostavljeno da izaberemo kojim putem

ćemo krenuti. Isus nas neće prisiliti da prođemo kroz uska vrata. On neće lagati o ceni sledbeništva. On neće reći da je lako kada nije. On je išao pre nas i pozvao nas da sledimo: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj krst i pođe za mnom“ (videti Marko 8:34, SSP).

Matej 7:13 pominje još jedna vrata. Ona imaju širok ulaz koji vodi na prostran i lak put. Reči na ulazu ohrabruju nas da živimo za sebe, da sledimo svoje snove. Širok ulaz dozvoljava nam da poneseo sa sobom koliko god želimo. To su popularnija vrata koja vode ka uništenju.

U ovoj stvarnosti samo vidimo kao u zamračenom ogledalu, zbog čega su nam potrebne svetlost i istina da budu naši saputnici dok težimo visokom i svetom životu na koji nas je Bog pozvao. Svetlost rasteruje tamu koja dolazi kada živimo u zamračenoj stvarnosti sopstvenog razumevanja.

Činjenica da istina može biti neugodna ili nepopularna ne menja činjenicu da ona jeste istina. Istina je večna, utkana u Reč i utvrđena od strane Svevišnjeg Boga. Istina se ne podređuje mišljenju naroda ili sticanju popularnosti.

Istinitost može biti varljiva

Svi smo lagali. Neki od nas su lagali misleći da govore istinu. U drugim prilikama, znali smo šta radimo i jednostavno smo lagali. Svima nama su lagali. Kao što smo mi nenamerno lagali, i drugi su nas nenamerno lagali, misleći da nam govore istinu. A bilo je i trenutaka kada smo namerno govorili laži. Pored toga što smo svi lagali i što su nas lagali, svi smo takođe verovali lažima. U redu, učiniću ovo ličnim. *Ja sam* verovala lažima.

Postoji mnogo razloga za laganje. Laži se govore da bi zaštitile ljude od povreda. Ljudi lažu kada su uplašeni. Laži se

govore da bi se sprečio gubitak. Ljudi lažu kada ne žele da izgube odnos, imetak ili položaj. Laži se takođe mogu govoriti da bi se ove stvari dobile.

—◆—
**LAŽI SE ŠIRE
 DOK SE NE
 KAŽE ISTINA.**

Vi ste stvoreni za istinu. Bez obzira koliko zastrašujuće može biti u nekom trenutku, uvek moramo biti istiniti prema sebi. Laganje sebe može učiniti da se osećamo bolesnim. Postoje područja u mom životu u kojima sam lagala sebe godinama. Ali moramo da zapamtimo da će nas istina održati na kraju.

Nisam samo prihvatila laži o sebi, nego sam i slušala laži o drugima. Ne mogu ni da nabrojim koliko puta sam bila potpuno sigurna da je nešto istinito, samo da bih kasnije saznala da sam pogrešila.

Ako sam prepuštena sopstvenim zamislima, moja sposobnost rezonovanja može se kretati od logičnog i dobro osmišljenog do emotivnog i krajnje smešnog. Moja osećanja mogu da ugroze moju sposobnost razlikovanja mnogo više nego što bih želela da priznam i da govore laži. Dok laž ne bude iznešena iz sakrivenosti i proverena svetlošću istine, ona će rasti neproverena. Laži se šire dok se ne kaže istina.

Živeti u istini

Isus reče Judejima koji su u Njega poverovali:
 „Ako ostanete u mojoj reči, zaista ste moji učenici.
 Saznaćete istinu i istina će vas osloboditi“.

(Jovan 8:31-32, ESV)

Kako živimo u istini (Božijoj Reči), doći ćemo do prisnog poznavanja istine, a istina koju živimo će nas osloboditi. Život u istini slama okove ropstva jednako sigurno kao što nas život

u lažima vezuje. Isus nas poziva na istinu, kao što smo svi pozvani na svadbenu gozbu.

„Zato idite na raskršća i pozovite na svadbu koga god nađete“. I sluga izadoše na ulice i skupiše sve koje su našli – i zle i dobre – i svadbena dvorana se napuni gostima. Kad je kralj ušao da vidi goste, ugleda onde jednog čovaka koji nije bio obučen u svadbenu odeću, pa ga upita: „Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbene odeće?“ A ovaj je ćutao. Tada kralj reče slugama: „Vežite mu ruke i noge i izbacite ga napolje u tamu, gde će biti plač i škrgut zuba“. Jer, mnogo je zvanih, a malo odabranih.

(Matej 22:9-14, SSP)

Svi su pozvani da žive u istini, ali postoji kod oblaćenja. Dolazimo obučeni u Hrista i Njegovu pravednost, ne u našim prljavim ritama. Jagnje je naša svadbena odeća, naš nepokolebljivi način i pokrivajući Ugaoni kamen.

Istina može biti uvredljiva. Tomas Pejn (Thomas Paine) je rekao: „Onaj ko se usuđuje da ne vređa ne može biti iskren“. Ja bih više volela da me istina uvredi nego da uđem u večnost putem laži. Isto tako, radije bih rizikovala da uvredim ljude nego da lažem.

Isus je uvredio svoje najbliže učenike. U Evandjelju po Jovanu čitamo:

Mnogi Njegovi učenici rekoše: „Ovo je veoma teško razumeti. Kako neko može to da prihvati?“ Isus je znao da Njegovi učenici gundaju, pa im je rekao: „Da li vas ovo vređa?“

(6:60-61, NLT)

Zbog čega su bili uvređeni? Pa, Isus je upravo bacio prilično jaku bombu istine. Nekoliko stihova ranije On je tvrdio: „Istinu vam kažem, ako ne jedete telo Sina čovečijega i ne pijete Njegovu krv, ne možete imati u sebi večni život“ (6:53, NLT).

**DA LI ĆEMO
SLEDITI ISUSA
(ISTINU) ČAK
I KADA NE
RAZUMEMO?**

U redu. Ovo je prevazilazilo njihovo razumevanje. Isus je znao da Njegove reči za njih neće imati smisla u tom trenutku. Takođe je znao da će kasnije imati potpuni smisao. Pretpostavljam da pitanje koje svi moramo da postavimo sebi je: da li ćemo slediti Isusa (istinu) čak i kada ne razumemo?

Na ovo pitanje treba odgovoriti na mnogo nivoa. Moramo da odgovorimo kao roditelji, prijatelji, supružnici, vođe, potrošači i, najvažnije, sluge živog Boga.

Na primer, ako sam u nekom nezdravom odnosu i nikada ne govorim o tome, tada omogućavam nezdravo ponašanje. Hrišćanin ne treba da ćuti; to je zbunjujuće. Svi imamo priliku da rastemo kada postoje zdrava suočavanja i razgovori. Ako se ništa ne govori i situacija se nastavlja, razvija se ogorčenost i doći će do prodora koji druga osoba nije videla da dolazi. Retko imamo dobar rezultat lošeg ulaganja. Isto važi i ako nema ulaganja.

Ako se o nečemu ne govori, to se odobrava. Kada ne pominjemo stvari, mi govorimo: „Ne brinem dovoljno o tebi ili našem odnosu da bih gradio našu budućnost“. Kada nam je stalo do nečega, mi delimo. Govorimo stvari tako da ih drugi čuju, da bismo izgradili odgovarajuće kanale komunikacije za budućnost. Ako zaista brinemo o Hristovom Telu, moramo biti oprezni da naše delovanje i nedelovanje, reči i ćutanje, uvek poštuju istinu.

Živeti sa hrabrošću i uverenjem

Kada Bog stavlja svoju ruku na nas, to je očigledno u našim životima. Kada se Božija Reč hrabro propoveda, ali i živi sa poverenjem, stvara se atmosfera za promenu. Dolazi do preokreta. Ne samo da čujemo istinu... mi živimo istinu. Dok nas Sveti Duh oživljava, počinjemo da obraćamo pažnju, stojimo iskrenije i postajemo svesniji da je sveta istina koju nosimo u sebi. Kada se Božija Reč propoveda kroz naše živote, Sveti Duh čini čvrstim naša uverenja.

Oni koji imaju uči da čuju na isti način će primiti mudrost i hrabrost da žive u istini. Božija Reč pada na dobro tlo i daje žetvu pre svega u našim životima. To se prvo dešava // nama da bi se dalje dešavalo *keroz* nas.

Nedavno sam imala razgovor sa divnom, mladom, hrabrom kćerkom u veri. Pitala me je kako se mirim sa činjenicom da ljudi sa divnim duhovnim darovima, koji su poznati javnosti, imaju privatne živote koji su u haosu. U njihovim privatnim životima postojao je sve, od preljube, alkoholizma, do skrivanja finansijskog stanja. Objasnila sam joj da verujem da naši životi propovedaju glasnije od naših darova. Božiji darovi treba da budu okruženi plodovima Duha, koji se razvijaju kada dozvolimo da istina čini svoje.

Kada znamo istinu, ne možemo da se ponašamo kao da je ne znamo. Ako ne znamo istinu, pozvani smo da je tražimo. Tražimo je u Božijoj Reči i vidimo je u Isusovom životu. A kada je otkrivena, ne možemo da zatvaramo uši na zaglušujući vapaj za istinom, u kulturi zarobljenoj lažima koje govori samoj sebi. Čak i sada ljudi otkrivaju da ono što su mislili da je sloboda, zapravo su lanci. Isus je naša istina u svetu laži.

Istina je lav i jagnje.

Istina je čvrsta, nepopustljiva za laži i nepomerena rekom vremena.

Istina glasno govori šapatom, isto kao i vikom.

Istina nije ni ojačana ni umanjena mišljenjem.

Istina je teška, ali nikad gruba.

Istina se ne raspravlja, jer ona je poslednja reč.

Istina je više nego vanvremenska; ona je večna.

Istina rađa uverenje.

Živom Rečju istine čvrsto se suprotstavljamo bilo kakvoj degradaciji istine. Istina treba da bude očigledna u našim ličnim životima. Ne možemo izabrati da ostanemo u mirnoj udobnosti kada mnogi žive u neudobnosti laži.

Dragi nebeski Oče,

Neka tvoja istina bude očigledna u mom životu. Molim te da mi daš snage da živim hrabro u svojim uverenjima, da govorim tvoju istinu i da živim tvoju istinu. Neka moje reči budu blage, a nikada grube. Neka svaki aspekt mog života izražava tvoju istinu u ljubavi.

8

NEPOPUSTLJIV U REČI

Kada bacite kamen, ne možete ga vratiti, ali ipak ste odgovorni zato što ste uzeli kamen i bacili ga, jer je početak tog dela bio u vama.

Aristotel

Naše reči stvaraju zvučne talase koji se ponašaju kao gomila razbacanog kamenja u okeanu nazvanom svet. Kako se povećava naš pristup srcima i ušima drugih, tako se povećava i naša potreba za odgovornošću i mudrošću.

Nedavno sam čula da postoji Veliki tepih od smeća u Pacifiku. Neki izveštaji govore da je veći od Meksika; drugi izvori kažu da je dva puta veći od površine Teksasa. On se konkretno naziva „Severni pacifički tepih od smeća“. Prostire se na oko 2.600.000 km² i težak je oko 8,3 milijardi tona. Ova masa plastike pluta po okeanu, zahvaćena i nošena okeanskim strujama. Plastici može biti potrebno do četiri stotine godina za razgradnju, tako da postoji vrlo realna zabrinutost da bi količina plastike u okeanu mogla da potisne ukupnu težinu živih bića u moru do 2050. godine. Pošto se plastika raspada na manje komade, jednu je galebovi i razne druge vrste morskog života. Čestice plastike na kraju nalaze svoj put do riba koje

ljudi jedu. Pored ubijanja života u moru i mogućeg trovanja ljudi, postoji i opasnost da bi jednog dana mogla biti otežana plovidba okeanom. Želim da istaknem da plastika nikada zaista ne nestaje, i kako vreme prolazi, čestice postaju sve manje prepoznatljive i sve opasnije.¹

Moram da napravim paralelu između ove epske količine bačene plastike i naših prosutih, štetnih, zagađujućih reči.

Leonardo da Vinči ponovio je Aristotelovo shvatanje:

Ako bacite kamen u jezero... talasi koji udaraju u obalu vraćaju se nazad, prema mestu na koje je kamen udario; a pri susretu sa drugim talasima nikada ne prekidaju tok jedan drugome... U malom jezeru jedan isti udar proizvodi mnoga kretanja napred i nazad.²

Napred i nazad. Da li naše reči doprinose da Hristovo delo napreduje ili da drugi nazaduju? Da je samo naše kamenje bilo izdvojeno u nekom malom jezeru! Ali nažalost, ono je bačeno i napravilo je talase u vodenom svemiru. Živimo u vremenu u kome nije važno koliko daleko bacimo kamen, jer će se njegov uticaj vratiti i osetiti na našim obalama. Ako je ono što govorimo naše uverenje o Božijoj ljubavi, biće pokrenuti talasi dobrote. Ali ako bacamo kamenje ogovaranja i klevete, talasi koji nam se vraćaju biće isti takvi.

Tvorac nam je poverio reči kao nešto sveto. Niko nema pravo da u okean mišljenja baci šta god oseća u nekom trenutku, a da zatim učini druge odgovornim zbog preispitivanja loše odabranih poruka. To se ne razlikuje od bacanja smeća. Jednom kada naše reči izađu... izašle su. Mi smo odgovorni za ono što radimo sa našim rečima. To podrazumeva ono što pišemo, govorimo, objavljujemo i odgovaramo na društvenim mrežama. Milost ne uklanja upozorenja Novog zaveta.

Poslušajmo Jakova:

Nemojte, braćo moja, da mnogi od vas budu učitelji,
jer znamo da će se nama učiteljima strože suditi.

(Jakovljeva 3:1, SSP)

Učenje uključuje saopštavanje, komunikaciju, objašnjavanje, izlaganje, upućivanje, obučavanje, raznjašnjevanje i demonstraciju. Ovaj stih se ne odnosi samo na učitelje. Ako radimo bilo koju od ovih stvari, upozorenje se odnosi na nas. Objavljivanje na društvenim mrežama, pisanje blogova i poučavanje u našim lokalnim crkvama treba da bude u duhu istine, mudrosti i relacijske i teološke odgovornosti. Sve što pišemo, poučavamo i govorimo mora biti u skladu sa savetima Pisma.

Mišljenje nasuprot uverenju?

Biti nepopustljiv u reči zahteva sposobnost razlikovanja između mišljenja i istine. Mišljenja se tako lako formiraju, a tako ih je teško zadržati za sebe. Ako nismo pažljivi, davanje i primanje mišljenja može postati zavisnost. Uvek imamo pristup onome što neko misli i oseća. Istovremeno, imamo mogućnost da bilo kakvo mišljenje koje imamo bacimo u okean mišljenja za nekoliko sekundi. Može biti zanimljivo čuti šta drugi govore, posebno kada razgovaraju sa nama. Ali ovde moram da vas upozorim: nemojte dozvoliti da mišljenja nepoznatih ljudi imaju preveliku silu nad vama.

◆
MIŠLJENJA SE
TAKO LAKO
FORMIRAJU,
A TAKO IH
JE TEŠKO
ZADRŽATI ZA
SEBE.

Ne dozvolite da vas nepoznati ljudi rane strelama svojih neopreznih reči. Ne dopustite svojoj virtuelnoj zajednici veći pristup nego onoj stvarnoj. Rođeni ste da osvajate planine, ne da samo pretražujete telefone. Rođeni ste za vezu licem u

lice, ne za emotikone. Govorite Božiju Reč umesto da je samo prikazujete u lajkovima i objavama. Nijedna od ovih stvari nije pogrešna, ali je daleko od dovoljnog. Vi ste stvoreni da biste uzeli učešće.

Nemojte biti zarobljeni u upoređivanjima kada ste duboko unutra gladni za nečim većim. Vi ste ozvučeni za svog Tvorca. Zašto da slušate nepoznate ljude kada ste pozvani u prisran razgovor sa Svevišnjim? Bog vas je pozvao da dođete u Njegovu prisutnost. Tu će Sveti Duh udahnuti život u vas, slobodne od upoređivanja i ometanja, i postaviti vas da stojite na svojim nogama i ispuniti vaša usta svojom Rečju. Napravite mesta u svom životu za Božijeg Duha.

Živimo u vremenu u kome postoji više mišljenja nego uverenja, i to je teško. Mišljenja nas vuku i guraju, dok nas uverenja učvršćuju. Uverenja su vezana za sistem verovanja. Mišljenja slobodno teku, kao što gomila plastičnih boca pluta po okeanu. Mišljenja su o nekome ili nečemu i u skladu su sa onim što se dešava u nekoj kulturi. Kao hrišćani, trebalo bi da imamo uverenja koja su oblikovana Svetim pismom, i ta uverenja trebalo bi da oblikuju naša mišljenja. Nemojte dozvoliti da mišljenja unište vaša uverenja.

Odlučan

Držite oči otvorene, čvrsto se držite svojih uverenja,
dajte sve što imate, budite odlučni.

(1. Korinćanima 16:13, Message)

Šta znači biti odlučan? To znači nepopustljiv. Postojan, beskompromisan i nepobediv.

Kao ekstrovertni, intuitivni, osećajni i percipirajući tip ličnosti, obično poznat kao ENFP, ovo je za mene izazov. Želim da moja osećanja i osećanja drugih imaju kontrolu u

mom životu. Želim da svi budu u pravu, da se dobro osećaju, budu srećni, da ih drugi čuju i da budu uključeni. Istovremeno, mogu da budem jako tvrdoglava i vatrena u vezi svega, od jutarnje espresso kafe do pitanja socijalne pravde. (Da, to je iscrpljujuće!) Mogla bih da budem gruba da nije Božije Reči. Bez nje, bila bih kao ptica bez repa, visoko u jednom trenutku, a srušena u drugom. Moram namerno da odlučujem da će se moja mišljenja podređivati mojim uverenjima. Ako ne bi bilo tako, mogao bi da me zahvati svaki vid moderne kulture.

Društvene mreže mogu da uveličaju i naše slabosti i našu jačinu. Pre nekoliko godina upetljala sam se u jednu raspravu na Fejsbuku. Bila sam pod utiskom da ne objašnjavam dovoljno i da kada bih samo mogla da budem jasnija, svetlost bi došla na one koji su se raspravljali sa mnom. To me nije nigde odvelo zato što sam se, ne znajući, uključila u raspravu sa trolom. (Rekla sam vam da postoje!)

Prestala sam samo zato što se desilo da je jedan od mojih sinova pratio raspravu, zgrabio svoj telefon i objasnio: „Mama, oni ne žele da razumeju. Žele da se bore protiv tebe pred ogromnom publikom. Koriste tvoju platformu da te napadnu. Prestani da razgovaraš sa njima! Samo ih blokiraj“.

Pitala sam se da li bi trebalo da blokiram nekoga. Zar to ne bi bilo zlobno? Ne, u ovom slučaju, to je bio potez kojim sam zaštitila svoju platformu i ljude koji je posećuju. Postoji ogromna razlika između društvenih mreža i neprijateljskih mreža.

Ovo je bilo otkrivenje, najblaže rečeno.

Ono o čemu smo diskutovali nije bilo pitanje od večnog značaja. To je bila stvar mišljenja, a ne čvrtso uverenje. Svi smo videli da se na društvenim mrežama oko pojedinca ili nekog

pitanja okuplja grupa... i to brzo. Kao rezultat svega ovoga naučila sam da imam jaka uverenja i blaga mišljenja.

Društvene mreže su definitivno jedna od oblasti u kojima je izazov okupljanja najveći. Dozvoljeno vam je da objavite post i odete. Koristite svoj dar govora da blagoslovite, osnažite, ohrabrite i usmerite. Pratite ljude koji rade isto. Potvrdite ono što zaslužuje potvrdu, učestvujte u onome što je zdravo, pitanja postavljajte sa poštovanjem, ali živite da udovoljite Bogu, ne ljudima. Biblija nas upozorava:

Ali moraš da *budeš svestan* da će u poslednjim danima kultura društva potonuti tako nisko u degradaciju, da će biti izuzetno teško Božijem narodu.

(2. Timoteju 3:1, TPT)

U prevodu *King James Version* ovaj stih glasi: „I ovo znaj“ i opisuje vremena kao „opasna“. *English Standard Version* upozorava: „Razumite ovo... doći će teška vremena“. *The Message* kaže: „Ne budite naivni. Teška vremena su pred vama“.

Što se mene tiče, teškoća je počela. Degradacija uvek počinje sistematičnim uništavanjem građevine i istine. Dok postajemo nepopustljivi u istini o Isusu kao putu, naučimo da budemo nepopustljivi u reči na osnovu naših uverenja. Uzmimo Pavlovu poruku prvoj Crkvi kao da je rečena našoj:

Znamo, braćo koju Bog voli, da ste izabrani, jer vam naše evanđelje nije došlo samo s rečima nego i sa silom i sa Svetim Duhom i sa dubokim uverenjem. Znete kako smo se ponašali među vama, radi vas, a vi ste se ugledali na nas i na Gospoda. Primili ste Reč u velikoj nevolji, s radošću Svetoga Duha.

(1. Solunjanima 1:4-6, SSP)

Vreme je da slušamo – i usudujem se da kažem poslušamo – Onoga koji nam je dao privilegiju reči. Isti Onaj koji je pomeo jezike tako davno na Vavilonskoj kuli mogao je da nas učutka, ali On je izabrao da nas uči u svom daru govora.

Dok sam pisala knjigu *Bez suparništva*, jedno poglavlje obrađivalo je temu u vezi koje ne mogu da budem ravnodušna: polovi. U gruboj skici, sistematski sam se suprotstavila drugom vođi i njegovom pogrešnom predstavljanju, uverena da treba sve da iznesem. Moje pisanje postalo je haotično dok nisam shvatila da sam izgubljena u šumi mišljenja, pa sam poslala to poglavlje jednoj od mojih prijateljica u koju imam poverenja.

◇

**DOK
POSTAJEMO
NEPOPUSTLJIVI
U ISTINI
O ISUSU
KAO PUTU,
NAUČIMO
DA BUDEMO
NEPOPUSTLJIVI
U REČI NA
OSNOVU NAŠIH
UVERENJA**

U velikoj ljubavi rekla mi je da su se moje reči pretvorile u praznu priču. Prešla sam sa pisanja u izražavanje emocija i na taj način sam povukla publiku u razdor. Naglasila je koji deo bi trebalo izbaciti... to je bila polovina poglavlja. Slušala sam. Ispravila sam. Drago mi je da jesam. Niko od nas ne sme da rizikuje da bude prepušten slučaju u univerzumu mišljenja. Svima nama potrebni su ljudi koji će nam reći ono što ne želimo da čujemo. Sa takvim ljudima imamo ispravan odnos. Ljudi koji su pristupačni i imaju naš broj mobilnog telefona. Ljudi kojima smo podređeni. Da, rekla sam to. Ako nismo pod autoritetom, onda mi nemamo pravi autoritet. Određeni broj sledbenika ne garantuje nam autoritet. Garantuje ga uži krug odgovornosti.

Živimo u kulturi u kojoj su mišljenja neproverena, a reči se ispaljuju kao rakete i na nepoznate i na prijatelje. Sve to je u direktnoj suprotnosti sa opomenom koju nalazimo u Jakovljevoj poslanici (budite brzi da čujete, spori da kažete

—◆—
 SVIMA NAMA
 POTREBNI SU
 LJUDI KOJI
 ĆE NAM REĆI
 ONO ŠTO NE
 ŽELIMO DA
 ČUJEMO.

i spori da se razgnevite [1:19]). Ljudi često dozvoljavaju da njihove reči dobiju krila, ne shvatajući šta su oslobodili nad svetom nesvesnim opasnosti. U ovom vremenu lakog pristupa i slabe odgovornosti, zaista ne možemo da znamo domašaj naših reči ili njihov efekat. Ne možemo da obuhvatimo ono što ne možemo da izmerimo.

Držim se podalje od nekih foruma zato što nas Biblija upozorava: „Kloni se budalastih i glupih rasprava, znajući da rađaju svađe“ (2. Timoteju 2:23, SSP). Ako nemam sve informacije, ne moram da se bavim tim pitanjem. Ako ne nosim odgovornost, da li zaista moram da odgovorim? Moje mišljenje može da bude kao plima i oseka, u skladu sa mojim osećanjima o nečemu ili nekome. Pokušavam (koliko je moguće) da moje mišljenje o nečemu ne nadjača moje uverenje.

Da bi nas pokrenula istina, a ne mišljenje, moramo biti upoznati sa istinom koja se nalazi u Bibliji, a ponekad nam je potrebna pomoć u razlikovanju. Moja prijateljica je čitala nešto što joj se učinilo čudno, ali je već bila emotivno uključena u pisanje autora, pa je to odnela svom mužu da pročita. On je čitao red po red i istakao gde je pisanje prešlo iz biblijske istine u iskustvo autora. Čak se i apostol Pavle suprotstavio Petru kada je video kako na jedan način živi među paganima, a na drugi među Jevrejima. Svima su nam potrebni ljudi koji govore istinu.

Sila reči

Reči su seme koje može proizvesti život ili smrt. Reči su kamenje koje može graditi ili ubiti. Nemojmo govoriti da volimo Bibliju, a onda joj protivrečiti svojim rečima. Reči su dragocene – i opasne.

Na Bliskom istoku, kamenovanje je bilo i jeste glavni vid

kažnjavanja koji je usvojen zato da nijedna osoba ne bude optužena za smrt okrivljenog. Kamenovanje se dešava i u našem zapadnom svetu. Samo što mi praktikujemo drugačiji vid kamenovanja. Ne bacamo kamenje... mi zasipamo rečima. I što više ljudi učestvuje u bacanju reči, osećamo manju krivicu. Ako svi govore nešto, niko nije kriv, je l' tako?

Naša kultura može da potvrdi ovakvu vrstu rasuđivanja, ali mi ne možemo. Mi odgovaramo višoj svrsi i standardu. Mi nismo građani ovog sveta. Mi smo predstavnici večnog Carstva. Mi razumemo silu reči čak i ako ova zemlja ne razume. Ne možemo dozvoliti sebi da kamenujemo druge, zato što znamo bolje, a oni koji znaju bolje osposobljeni su da rade bolje.

Svetlost Božije Reči i vođstvo Njegovog Duha su ključne stvari ako želimo da upravljamo ovim univerzumom mišljenja. Laži eskaliraju pokriveno konfuzijom. Nemam sve odgovore, i bilo bi nemoguće da govorim o vašoj situaciji. Ne želim da vam govorim kako da postupate; mogu da vas usmerim ka izvoru i pozovem vas da slušate i učite.

Ogovaranje

Budimo svesni onoga što govorimo i prestanimo da žalostimo Boga. Ogovaranje nikada ne proslavlja Boga, a ponekad ogovaranje jeste sve što predstavljaju društveni mediji. Prvi put kada sam ožalostila Božijeg Duha, odmah sam to osetila. Niko nije morao da mi kaže. Znala sam. Ne sećam se šta sam rekla. Sećam se šta sam osetila. Odjednom se pojavilo neugodno treperenje u mom stomaku... kao uznemiravajući predosećaj opasnosti koja dolazi.

Bilo je slično onome što sam doživela kao dete kada sam lagala roditelje. Prošle su godine od kada sam to osetila. U stvari, celu deceniju sam provela govoreći šta god sam htela.

Nije mi smetalo kada bih rekla nešto o nekome ne baš lepim rečima. Zar nisam samo ponavljala ono što sam videla ili čula? Zašto sam se ovako osećala kada su svi moji gresi oprošteni?

Ono što nisam razumela na početku svog hrišćanskog života je da se sve promenilo kada sam pozvala Svetog Duha da me savetuje u svim stvarima. On ozbiljno shvata taj posao!

Većina nas nikada ne bi namerno opljačkala, ubila ili proklela drugu osobu, ali ogovaranje nas može učiniti krivim za sve tri stvari. Znam da su mi moja usta stvorila više problema nego bilo šta drugo u mom životu. Nažalost, ono što sam govorila napravilo je probleme i drugim ljudima. Povredila sam srce svoga muža neopreznim rečima više puta nego što bih želela da priznam. Povredila sam svoju decu rečima koje su bile preslabe ili prejake. Govorila sam protiv stvari o kojima nisam imala pravo da podignem svoj glas. Čutala sam kada je trebalo da doznam druge. Takođe znam da su reči drugih ljudi meni napravile više problema nego što sam mislila da je moguće.

Reči koje isceljuju

Reči mogu da budu jedna od najkonstruktivnijih i najdestruktivnijih sila na planeti. Ipak, kako sam bila povređena ljudskim rečima, tako me je Božija Reč iscelila. To se događalo dok su drugi govorili istinu Božije Reči u moj život i nad mojim životom. To se događalo u mom vremenu posvećenja ili molitve kada bi me dotakao pasus ili stih. U trenutku bi se sve promenilo i moje oči su se otvarale. Kada slušamo i verujemo mudrosti našeg Tvorca, imamo priliku da naučimo ispravnu stvar na lakši način.

Ovo je pobožnost koja je čista i neokaljana pred Bogom Ocem: brinuti se za siročad i udovice

u njihovim nevoljama i sebe čuvati neopoganjenog od sveta.

(Jakovljeva 1:27, SSP)

Volimo ovaj stih. Ali koliko često čujemo citirane reči prethodnog stiha?

Ako neko misli da je pobožan, a ne zauzdava svoj jezik, taj samoga sebe zavarava; njegova pobožnost je uzaludna.

(Jakovljeva 1:26, SSP)

Grube reči

Pazite da ono što činite ne zaprljate onim što govorite. Jakov nam govori da ako činimo ispravno dok govorimo pogrešno, naša pobožnost je varljiva i bezvredna. Zašto? Zato što stanje našeg srca najviše otkriva ono što govorimo.

Izvinite, prijatelji. Imamo posla.

Jakovljeva poslanica nastavlja:

Svi mi mnogo grešimo, a ko ne greši u onom što govori, taj je savršen čovek, sposoban da zauzda i celo telo. Kad konjima u usta stavimo žvale, da bi nam se pokoravali, upravljamo celim njihovim telom.

(3:2-3, SSP)

Isus je bio jedini savršeni čovek koji je govorio samo ono što je čuo da Njegov Otac govori. Jakov, Isusov brat, ovde koristi zanimljiv izbor slika. Postoji veza između reči koje govorimo – ili ne govorimo – i pravca našeg života. On zatim prelazi sa putovanja drumovima na upravljanje morskim lađama.

Pa i lađama, iako su onolike i silni vetrovi ih gone,
upravlja maleno kormilo kuda god kormilar hoće.

(3:4, SSP)

Čak i kada su vetrovi jaki i život izgleda pretežak, govorenje
Božije Reči vodi nas kroz životne oluje.

Tako je i jezik mali ud, ali se hvali velikim stvarima.
Mala vatra zapali veliku šumu.

(3:5, SSP)

Pazimo da ne zapalimo neko mesto ili ne poremetimo sebe
ili našu braću i sestre.

—◆—
**PAZITE DA
ONO ŠTO
ČINITE NE
ZAPRLJATE
ONIM ŠTO
GOVORITE.**

Tokom Drugog svetskog rata izraz „Brljiva usta potapaju brodove“ korišćen je da podseti ljude na potencijalnu opasnost zbog neopreznih razgovora. Ljudi su trebali da budu svesni nepažljivog davanja informacija koje su mogli da iskoriste skriveni neprijatelji. U ratnom vremenu nikada ne možemo biti sigurni ko nas sluša.

Da li Bog želi da pokrene nešto u vašem životu što vi potapate svojim rečima? Da li idete u pogrešnom pravcu?

Možda postoji unapređenje ili neka mogućnost kojoj se nadate.

Možda postoji odnos koji želite da vidite isceljen i obnovljen.

Možda postoje molitve koje miniraju vaše reči i dela.

Možda govorite kada treba da slušate.

Možda je vaš ton pogrešan.

Možda ste započeli ispravan razgovor sa pogrešnim ljudima.

Možda prolazite kroz period u kome učite.

Možda imate više pitanja nego odgovora.

Matej 12:36-37 nam obećava: „Možete biti sigurni u ovo: kada dođe Dan suda, svako će biti odgovoran za svaku neopreznu reč koju je izgovorio. Vaše reči biće korišćene kao dokaz protiv vas i vaše reči će vas proglasiti nevinim ili krivim“ (TPT).

Sudi nam se po onome što govorimo i kako odlučujemo da odgovorimo na ono što je Isus rekao. Želim da moje reči daju čast Njegovom životu. Na kraju, želim da stvaram učenike, ne da privlačim religiozne turiste.

Prava pitanja, pogrešna publika

Živim sa nekoliko muškaraca što znači da može biti teško da moje ruke drže daljinski upravljač. Nedavno smo bili na odmoru i tražili nešto što bismo mogli da gledamo kao porodica, kada je čovek zadužen za daljinski upravljač zaustavio scenu iz filma *Kum*. Iz poštovanja prema mojim sicilijanskim korenima, delim citat koji smo čuli: „Nikada nikome van porodice ne govori šta misliš“.

„Nikada“ verovatno uspeva samo u krugu mafije, ali ipak u ovome postoji mudrost. Zdrave porodice su i dalje najbolje mesto za obradu onoga što mislimo. Ne postoje savršene porodice – samo one zdrave su posvećene rastu svih svojih članova.

Možda mislite: „*Čekaj, Lisa. Nijedan član moje porodice nije brišćanin*“. Želim da razmišljate o svojoj porodici u širim

terminima. Treba da uradite neke stvari u vašem domu vere. Porodica su ljudi koji su tu za vas. To su ljudi sa kojima slavite, vaša mala grupa ili čak zaposleni hrišćani koji rade zajedno sa vama. Društveni mediji nisu porodica. Društveni mediji su dobri za ulazak, ali nisu za obradu.

Film nam je dao i ovu misao: „Nikada više nemoj biti na strani nekoga ko je protiv porodice. Nikada“.

Naša porodica vere ima problema. Da li Crkva mora da raste kada je u pitanju osposobljavanje žena? Da! Da li su stvari postale bolje? Da! Da li postoje i drugi problemi kojima se treba baviti? Da! Ali šta dobijamo kada smo protiv Božije Neveste?

Nedavno sam videla tvit koji je pozivao žene da govore o svojim pritužbama na crkveno vođstvo i kako se ono odnosi prema ženama. To je bilo zarazno. Mnogo žena je učestvovalo u konverzaciji koja je bila vidljiva za sve. Primetila sam da ako bi bilo ko rekao da je njegovo iskustvo sa crkvom dobro, bio bi isključen.

Da li je ova konverzacija trebalo da se dogodi? Da. Ali pitam se da li su društveni mediji pravo sredstvo za isticanje problema, iako su odlični za ponudu rešenja.

Ako imate odgovor, objavite ga sa krovova svih društvenih medija! Ali ako hoćete da se žalite, kritikujete ili razvijate strategiju, budite sigurni da ste privukli pažnju pravih ljudi. Nemoguće je znati ko vas prati kada nešto radite na društvenim medijima. Razgovarajmo sa pravim ljudima o pravim pitanjima.

Internet forumi koji klevetaju Crkvu na društvenim medijima ili bilo kom javnom forumu na sličan način razotkrivaju nevestu kada veruju da njeno ponašanje nije ispravno. Da li je to od pomoći kada nam Biblija govori da postoji svetski sistem koji

nas već mrzi? Da li to koristi ljudima pri donošenju odluka koji nemaju nikakvo objašnjenje za naše argumente?

Javno bi trebalo da se ponizimo i priznamo da nismo uspeli da volimo kako bi trebalo. Onda bi trebalo da se podignemo zajedno i govorimo šta bi moglo da bude, a ne da osuđujemo ono što jeste. Previše često imamo pravi razgovor sa pogrešnim ljudima. Kada to radimo, svi izgledamo glupo.

Virus

Kada nešto krene na internetu kao virus, ljudi budu inficirani umesto da imaju uticaj. Budimo pažljivi da postovi koje postavljamo donose trajnu promenu, a ne poznato ime onome ko ih postavlja. Budimo spori kada napadamo šta i kako su drugi izgradili. Budimo graditelji, a ne rušitelji domova slavljenja. I ja sam bila žrtva svih predrasuda koje su se odnosile na žene. Imam skoro 60 godina i još uvek me napadaju zato što sam zavodljiva ili hrabra. Neću da prestanem sa onim što gradim da bih raspravljala o besmislenim komentarima nekolicine. Imam pomazanje da prorokujem, ne da kritikujem, i da gradim, a ne da rušim. To imate i vi!

◇

**BUDIMO
GRADITELJI,
A NE
RUŠITELJI.**

Da bismo dobili pravi odgovor, moramo da okupimo prave ljude. To znači da na razgovor pozivamo starije i mlađe žene svih rasa. Kada se ovi razgovori događaju u našim stvarnim zajednicama, imamo koristi od pitanja kćerki, odgovora i iskustava majki, kao i mudrosti i perspektive baka. To je trostruko uže koje se neće lako pokidati.

Merenje naših reči

Društveni mediji mogu biti sredstva za mnogo toga dobrog. Imamo ohrabrenja na dohvata ruke. Informacije se mogu brzo

širiti. Možemo da tražimo molitvu za bilo šta, od lične potrebe do nacionalne krize. Mnogi od vas su bili ljubazni da mole za mene dok sam pisala ovu knjigu. Na mnogim frontovima, društveni mediji mogu biti korisni, ohrabrujući, predstavljati izazov, informativni, pa čak i edukativni.

Ne uzimam olako privilegiju ili odgovornost društvenih medija. Povremeno sam pravila greške i nisam uspevala da izmerim svoje reči. Takođe sam otkrila da mogu pažljivo da obrađujem reči i još uvek budem pogrešno shvaćena. To je zato što ne znamo sa kim zaista razgovaramo, što je jedna od ključnih stvari za efektivnu komunikaciju. Svako ima različit filter kroz koji vidi i čuje.

Pokušavam da koristim društvene medije da bih služila onima koji mi daju čast da pristupim njihovim životima. Neki od mojih postova su jednostavno zabavni i smešni, dok su drugi ozbiljni. To je ritam života. Nekada na društvenim mrežama budem bolja, nekad lošija. Naučila sam da ograničim svoja mišljenja (iako ih sigurno imam). Koliko je moguće, pokušavam da ne govorim stvari koje su u suprotnosti sa Biblijom ili načinom na koji živim. Tiha sam kada ne mogu da kažem nešto lepo o nekome ili nečemu. (Nije lako.)

Jedan od najboljih načina da čuvamo naša srca jeste da pazimo na reči koje ulaze u naše živote. Postoje trenuci kada drugi nisu ni malo nežni. Sigurna sam da ste iskusili svađe zbog zlostavljača i trolova na društvenim mrežama. U toku dana mogu da budem nazivana raznim imenima, od mame lavice do jeretičke žene koja treba da učuti. (A ovo su još i dobra imena.) U svemu tome, naučila sam da ignorišem napade i imam nežno srce.

Sa širokim spektrom emocija prisutnih i dostupnih svima na društvenim medijima, namerno ograničavam lične drame

kojima dozvoljavam da uđu u moj život. Pogledajmo ponovo reči u 2. Timoteju 2:23-26:

Kloni se budalastih i glupih rasprava, znajući da rađaju svađe. A Gospodnji sluga ne treba da se svađa, nego da prema svima bude blag, spreman da pouči, da podnosi zlo, da u krotkosti vaspitava svoje protivnike, ne bi li im Bog dao pokajanje, da spoznaju istinu i da se osveste, pa umaknu iz zamke đavola, koji ih je zarobio da izvršavaju njegovu volju.

(SSP)

Odgovor ne zaslužuje svako. Ponekad odgovor potvrđuje budalastost. Ne moraju svi da znaju da se prema nama loše postupalo. Mi smo veći od toga. Moramo da iznesemo svoju bol vrhovnom sudu našeg Oca, a ne poroti bezlične gomile.

Popularni ili uticajni?

Nedavno sam osetila da mi Sveti Duh postavlja ovo pitanje: „Lisa, da li želiš da budeš popularna ili uticajna?“

Odgovorila sam: „Uticajna“.

Da bismo uspešno upravljali ovim tvrdoglavim svetom, moramo redovno da postavljamo sebi ovo pitanje: popularni ili uticajni? Možda čitate ovu knjigu zato što znate da ste pozvani da imate dobar uticaj. To znači da ćete povremeno zauzimati stav koji nije popularan. Da bismo imali bolje razumevanje, definisaćemo ove pojmove i istaći njihove razlike.

Popularan znači veoma voljen, preovlađujući, prihvaćen, moderan, uobičajen i u trendu. Nema ničeg lošeg u popularnosti, sve dok ne dozvoljavamo da nas popularnost kontroliše. Popularnost može da ima svoje uspone i padove, a to zna svako od nas ko je išao u srednju školu.

Popularnost se gradi i gubi mnogo brže nego uticaj. Možemo da ohrabrimo ljude i steknemo popularnost. Možemo da kažemo ljudima ono što žele da čuju i postanemo popularni. Možemo da kažemo ljudima stvari koje ne bi trebalo da čuju i postanemo popularni.

Uticajan, sa druge strane, znači silan, značajan, uverljiv, efikasan, jak i vodeći. Praktično možemo da budemo uticajni, a ipak relativno nepoznati u popularnim krugovima našeg društva. Ubeđena sam da ćemo na nebu otkriti da su oni koji su najuticajniji na nebeskim dvorovima bili relativno nepoznati na zemaljskim ulicama. To su oni koji su sejali u tajnosti, oni koji su proveli više vremena s licem na podu, razgovarajući sa Bogom, nego slikajući selfije. U tu svrhu, odlučila sam da budem uticajna.

Idealno bi bilo biti oboje. Imam nekoliko prijatelja koji su uspeli da brilijantno odigraju ovaj težak ples. Ali oni nikada nisu počeli sa željom da budu popularni; samo su želeli da budu verni. Upravo to je ono sa čim treba da počnu svi koji žele da budu svedoci za Hrista. Biti veran i uticajan znači da oprezno biramo reči i da, uz dragocen dar milosti, ne koristimo svoju slobodu govora kao dozvolu za greh.

Čak iako nam naše vlasti daju pravo da govorimo šta god želimo, na kraju ćemo odgovarati većem Carstvu. Zašto bi bilo ko od nas bio slobodan u svojim mišljenjima kada nam je dozvoljen neograničen pristup mudrosti i uvidu Svevišnjeg Boga? Božija Reč je proročanstvo misli i namera, ne samo misli bez namera. Tokom celog mog života često sam dokazivala istinitost izreke da će u mnoštvu mojih reči nešto sigurno biti pogrešno.

Gde je mnogo reči, tu nije bez greha, a ko zauzdava jezik, mudar je.

(Priče Solomonove 10:19, SSP)

Nadam se da se slažete da društveni mediji nisu uvek zdravi, i da definitivno nisu porodica. Tu možemo da vidimo samo ono što ljudi izaberu da nam pokažu. Ponekad to znači da vidimo samo ono što je kod njih najbolje, a u drugim slučajevima samo najgore. Ponekad je laž sve ono što nam govore i pokazuju. Ne mogu ni da kažem koliko mnogo ljudi se predstavljalo kao ja, a onda su tražili novac za sirotište koje ne postoji.

Virtuelno nasuprot stvarnom

Iskreno, mnogo je lakše ulagati u virtuelnu zajednicu nego gajiti stvarnu. Kucanje rečenica na pametnom telefonu je mnogo lakše od teških razgovora sa prijateljima i porodicom. Pisanje blogova dozvoljava nam da sejemo reči koje proizvode trenutnu pažnju i pozitivne povratne informacije, dok moja stvarna zajednica insistira da razvijamo strpljenje zato što se stvarni razgovori vode drugačije. Jedna od glavnih razlika je dozvoliti drugima da govore.

Virtuelne zajednice mogu biti dobre ili loše, zdrave ili nasilne. Zdrave virtuelne zajednice ohrabruju uključenost i odnose sa našim stvarnim zajednicama. Ako vaše tako rade, one su dobra stvar.

Nikada nije postojalo toliko privlačnih i ubedljivih blogera. Pratim nekoliko blogova iz određenih oblasti kao što su zdrava ishrana i shvatanje vođstva. Veoma pazim na to kome dozvoljavam da utiče na moje razmišljanje. Želim da znam da su ti ljudi odgovorni nekome ili nečemu. Popularnost ne znači obavezno i odgovornost.

Kada smo usamljeni ili se borimo, budemo lako uvučeni u krugove drugih ljudi koji su takođe usamljeni i u borbi. Možda se suočavamo sa postporođajnom depresijom ili poremećajima u ishrani. Povezujemo se sa drugima zato što postoji zajednički jezik. Dobro je znati da nismo sami i da nas neko razume. Ovakve veze mogu da budu zdrave i isceljujuće dok nas usmeravaju ka zdravlju i našem istinskom izvoru snage. Ovakve zajednice mogu da budu pogrešne kada dozvolimo drugima da misle umesto nas.

**POPULARNOST
NE ZNAČI
OBAVEZNO I
ODGOVORNOST.**

Možda smo se na internetu povezali sa nekim na zdrav način. Volimo nečiju divnu ličnost, ranjivost ili neverovatnu grubost. Svidelo nam se kako glasno govori ono o čemu drugi smeju samo da misle. Svidelo nam se kako su reči utkane sa takvim osećajem. Ali ako se mi ne učvrstimo u zajednici i u Svetom pismu, neće proći dugo vremena, a mi ćemo početi da osećamo ono što taj neko oseća u vezi neke stvari. U redu je da njihova pitanja postanu naša dokle god znamo gde tražimo odgovore.

Na primer, ako se žena žali da ne uživa kada spava sa svojim mužem, da li jednostavno preispitujemo svoje uživanje, ili tražimo načine da gradimo intimnost?

Možda je završen brak nekog blogera. Kraj je opisan pesničkim terminima, i već postoji obećanje novog početka, novog supružnika. Umesto da vidi razvod kao razdvajanje dve duše, bloger to preokreće u pobedu istine i ljubavi. Kada smo emotivno više povezani sa virtuelnom osobom nego sa svojim mužem, postoji opasnost da vidimo svoj brak u svetlu iskustva te osobe. Pitamo se da li bi napuštanje našeg muža bila zaista iskrena i hrabra stvar.

U redu, ovde pravimo pauzu. Zaista?

Brak je savez pred Bogom. Ako vam se ne sviđa vaš brak, gajite ga. Ostavite telefon, isključite laptop i ostavite iza sebe laži upoređivanja. Provodite vreme jedno sa drugim.

Nikada neću reći da ostanete u braku u kome ste vi ili vaša deca u opasnosti ili je vaš suprug neveran. Govorim o situacijama u kojima vi jednostavno više „ne osećate“. U tom slučaju, odlazak može u početku izgledati lakši nego naporan rad na razvijanju vašeg odnosa. Ali kada nas Bog ponovo oblikuje u nepopustljive, postojane i nepobedive ljude koji ispravno vole, lakši način nije put koji On bira. On želi da nas izgradi u reči i snazi.

Ne iznosite javno

Neslaganje u Hristovom Telu nije nešto novo. U prvom pismu Crkvi u Korintu, Pavle piše:

Kako se usuđujete da vodite jedan drugoga na sud!
Kada pomislite da vam je učinjena nepravda, da li ima smisla ići pred sud, koji ne zna ništa o Božijim putevima, umesto u porodicu hrišćana? Dolazi dan kada će svet stati pred porotu sastavljenu od Isusovih sledbenika. Ako ćete jednog dana upravljati sudbinom sveta, zar ne bi bilo dobro da vežbate na nekom od ovih manjih slučajeva?

(6:1-2, Message)

Danas voditi nekoga na sud može se uporediti sa javnim iznošenjem privatne stvari. Model postavljen u Bibliji kaže da idemo onima koji su nas povredili, prvo nasamo, a onda sa prijateljem. Stav koji usvajamo je blagost, a cilj razgovora je obnova i istina. Korišćenje društvenih medija kao pravosudnog

sistema je nebiblijska noćna mora. Gomila ljudi ne brine o nedužnosti ili istinitosti.

Pavlovo pismo Timoteju sadrži istinu kao hitnu poruku za vreme u kome živimo.

Ne budi naivan. Pred nama su teška vremena. Kako se bliži kraj, ljudi će postajati zaljubljeni u sebe, gladni novca, hvalisavi, oholi, hulitelji, preziraće roditelje, grubi, nepristojni, nemilosrdni, nepomirljivi, klevetnici, neobuzdani, divlji, cinični, izdajnici, surovi, nadmeni brbljivci, predati požudi i alergični na Boga. Pokazivaće religioznost, ali kad ih niko ne vidi, oni su životinje. Drži se podalje od ovakvih ljudi. (2. Timoteju 3:1-5, Message)

Zvuči poznato? Zaljubljeni u sebe i gladni novca. Proverite. Hvalisavi i oholi. Proverite. Hulitelji, preziru roditelje, grubi i nepristojni. Proverite. Bojim se da ne postoji niko koga bih izostavila. Pavle nastavlja da upozorava Timoteja koje opasnosti postoje kada ovakva kultura postane pravilo:

To su ljudi koji ljupkim i laskavim govorom ulaze u kuće nestabilnih i siromašnih žena i koriste ih; to su žene koje, potištene svojom grešnošću, prihvataju svaku novu religiju koja sebe naziva „istinom“.

(2. Timoteju 3:6, Message)

Ovaj pasus je teško čuti... posebno ženama. Da bismo obratili pažnju na Pavlova upozorenja, svi moramo duboko da udahnemo i dozvolimo Svetom Duhu da ih oblikuje za nas. Mislim da je pošteno reći da ovaj stih opisuje žene koje žive van zdrave zajednice i svrhe koju im je Bog dao. Kada je bilo ko od nas (muško ili žensko) izolovan i kada se osećamo beskorisno, postajemo lak plen onima koji će nas iskoristiti.

Svi znamo da smo stvoreni za nešto više od zemaljskog. Dosada i depresija mogu da nas navedu da živimo posredno, preko drugih ljudi. Komentarišemo na blogovima, provodimo sate na društvenim medijima i uplićemo se u drame koje nisu naše. Budimo iskreni: lakše je pisati mišljenja nego moliti. Kada znamo da smo pozvani da gradimo nešto, ali nemamo mogućnosti, tada nas ranjavaju oportunisti.

Sa druge strane, ponekad postajemo nestabilni i u oskudici kada smo previše posvećeni i nismo odvojili vreme da negujemo svoje duše. Ne znam koliko priča sam čula o muškarcima i ženama koji su imali toliko mnogo posla koji ih je na kraju ostavio potpuno iscrpljenim – i koji su tada započinjali afere na internetu.

Moja prva reakcija je bila: „Ko ima vremena za to? Jedva imate vremena da razgovarate sa svojim supružnicima; kako stižete da pišete eseje strancima?“ Tada sam shvatila da je afera na internetu u stvari bekstvo. To je zamišljeno mesto na kome ljudi ne moraju da budu odgovorni. Umesto da sređuju svoje živote i naprave mesta, oni sabotiraju sebe.

Vreme je za neke teške porodične razgovore. Isključite laptop. Ostavite telefon. Razgovarajte sa decom. Razgovarajte sa supružnikom. Popijte kafu sa prijateljima. Razgovarajte sa njima telefonom. Budite sigurni da ulažete vreme u ono što je stvarno.

Da, Crkva treba da sluša potrebe svojih kćerki. Žene su povređene. Godišnje žensko okupljanje je dobro, ali je daleko od dovoljnog. Žene mi govore da su umorne od učenja, a da to nikada ne sprovode, ali iznošenje naših frustracija na internetu takođe nije sprovođenje. Osuđivanje stvari koje ne funkcionišu nije dovoljno. Učestvujmo u izgradnji zdrave infrastrukture za Hristovo Telo. Sledimo primer Isusovih prvih sledbenika,

—◆—
**ÍCI PO CELOM
 SVETU I
 STVARATI
 UČENIKE
 POČINJE
 NAŠIM BLISKIM
 SVETOM.**

koji su jeli i učili zajedno. Íći po celom svetu i stvarati učenike počinje našim bliskim svetom.

U mnogim crkvama, žene imaju dopuštenje, ali ne i poziciju. Da bismo to promenili, moramo da vodimo prave razgovore sa pravim ljudima. Udruženja na internetu su divna, ali pisci, vlogeri ili „prijatelji“ na Fejsbuku ne mogu vas gledati u oči. Neko na Tviteru ne može vas držati u naručju. Potrebni su nam bliski ljudi i koji su pored nas. Sa mnogo reči činimo bezličnim toliko mnogo ljudi kojima je potreban Isus.

Dok sam radila na ovom poglavlju, Priče Solomonove i Knjiga propovednikova služile su kao vodič da postanemo nepopustljivi u rečima. U Dodatku 2, navela sam pedeset stihova iz Priča Solomonovih da vam pomognu da birate svoje reči i ono što ulazi u vaš um, da biste mogli mudro da gradite svoj život.

*Dragi nebeski Oče,
 Pomozi mi da mudro otvaram svoja usta i da pouka ljubaznosti bude na mom jeziku (prilagođeno iz Priča Solomonovih 31:26). Pokaži mi moju porodicu, sa kim mogu da vodim nebeski nadahnute razgovore o brigama koje nosim. Oprosti mi što zaboravljam da si ti posvećen pranju i pripremanju svoje Neveste. Koristiću svoje reči da gradim, a ne da uništavam, da isceljujem, a ne da ranjavam, da prorokujem, a ne da kritikujem. Amin.*

9

NEPOPUSTLJIVA PROMENA

Obožavanje je pokoravanje čitave naše prirode Bogu. To je ubrzanje savesti Njegovom svetošću, hranjenje uma Njegovom istinom, čišćenje misli Njegovom lepotom, otvaranje srca Njegovoj ljubavi, predanje volje Njegovoj svrsi.

Vilijam Templ (William Temple)

Nedavno sam povelala troje svojih unučića da beremo trešnje u susedstvu. Da li zato što vidim samo na jedno oko ili zato što sam zaboravila kako izgleda paziti troje male dece, nije prošlo dugo pre nego što je jedno od njih bilo u opasnosti. Kada sam povukla granu da bih stavila trešnje u Sofijine ruke, ona je povikala: „Lizi!“ i pokazala prema ulici. Okrenula sam se i videla Lizi, koja je imala dve godine, kako ide ulicom. Pustila sam granu i potrčala. Automobil je išao prema njoj.

Vikala sam: „Stani! Lizi, vrati se!“ Lizi se okrenula, oči su joj blistale zbog nestašluka. Slatko se nasmejala i ubrzala korak. Mislila je da je to deo igre. Mlateći rukama, istrčala sam na put kojim je dolazio automobil, misleći da vozač ne vidi Lizinu buckastu malu pojavu i pokazivala mu da stane, jer je bilo očigledno da Lizi ne namerava da uspori.

Uхватила sam je na pešačkom ostrvu dok se spremala da pređe u drugu traku. Zgrabila sam je i držala blizu srca koje je udaralo, dok se ona meškoljila. Čekale smo u sigurnosti pešačkog ostrva dok su prošla sva vozila u oba pravca i tada smo prešle ulicu da bismo se pridružile njenom bratu i sestri.

Lizi je nastavila da se smeje, uverena da je sve to bila velika avantura. Kako bi dete od dve godine uopšte moglo da zna kako izgleda sudar sa automobilom? Sofija, njena petogodišnja sestra, nikada nije doživela tako nešto, ali je imala dobru ideju da je to loše – a ja sam sigurno znala da je to bilo opasno i potencijalno smrtonosno. Možete biti sigurni da je ostatak dana Lizi bila u mom naručju ili sam je čvrsto držala za ruku.

Skoro sam sigurna da niko od vas ne bi preispitivao moj pristup Lizi... sigurna u naručju ili čvrsto držana za ruku. Svi znamo kakve povrede mogu da nanese automobili. Moje znanje me je primoralo da trčim prema automobilima koji su se kretali i spasim Lizi od nje same.

U ovom poglavlju ostaviću sigurnost trotoara i ponovo trčati u opasnosti dvosmernog saobraćaja. Nadam se da ćete čuti moje srce, jer ako ne dozvolimo našem Gospodu da promeni način na koji razmišljamo, živimo i volimo, mnogi ljudi nikada neće videti Njegovu ljubav ili svetlost u našim životima. Mi ne želimo da rizikujemo da živimo kao fariseji i stavljamo bremena na generacije, a sami ne činimo ništa da ih podignemo (Matej 23:4).

MI SMO TU
DA OBJAVIMO
SLOBODU
SVIMA KOJI SU
ZAROBLJENI.

Živimo u vremenu koje zahteva mudrost i saosećanje. Mi smo tu da objavimo slobodu svima koji su zarobljeni. Mi smo izvršioci oslobođenja. Mi nismo zatvorski stražari, upravnici zatvora ili sudije koji biraju i odlučuju ko će biti pušten. Suprotno tome, odgovor

na konfuziju našeg vremena ne nalazi se u nazivanju zatvora mestom slobode.

Oplata

Ne sudite, da se ne bi sudilo vama. Jer, kakvim sudom sudite, takvim će se i vama suditi; i kakvom merom merite, takvom će se i vama meriti. Zašto gledaš trun u oku svoga brata, a ne primećuješ brvno u svome oku? Kako možeš da kažeš svome bratu: „Daj da ti izvadim trun iz oka“, kad je u tvom oku brvno? Licemeru! Prvo izvadi brvno iz svoga oka, pa ćeš tek onda dobro videti kako da izvadiš trun iz oka svoga brata.

(Matej 7:1-5, SSP)

Kao bivši carinik Matej je tačno znao kakav je osećaj kada ga drugi prosuđuju. Ključna stvar u ovom pasusu je *ne sudite!* To je dobro, ali nepotpuno prikazivanje ovog odlomka. Pogledajmo malo bliže ono što je rečeno. Kada sam postala hrišćanka osetila sam mnogo osuđivanja od drugih hrišćana, pa sam pokušala da to odbijem kontraosuđivanjem. Na primer, probušila sam uši na po dva mesta što se smatralo skandaloznim i oblikom samopovređivanja. To sam odbijala tako što sam nazivala ove hrišćane religioznim, ograničenim ljudima. Hvala Bogu da nisam imala pristup blogu! Ti nazivi ostali su u mojoj glavi. A čiji sud je bio oštrij? Reći ću da je moj.

Moje dvostruko probušene uši su ih zbunjivale, ali ja sam osuđivala moje optuživače.

Oni su imali trun, a ja sam u svom oku imala dovoljno drva za izgradnju zabavnog centra. Moje brvno me je ometalo da vidim njihov trun. Da bi se to promenilo, nekoliko stvari je moralo da se dogodi. Prvi korak: morala sam da priznam da imam brvno.

Daska u oku je kao povez preko očiju... sve što vidimo je mrak u drugima. Pogledajmo malo šire; niko ne želi da doktor koji je slep izvrši bilo kakav medicinski postupak na njemu. Uklonimo naše poveze i bavimo se sopstvenim problemima da bismo mogli da pomognemo, umesto da nastavljamo da povređujemo druge.

Vidite, naš prijatelj koji osuđuje u Mateju 7 bio je u pravu: njegov brat je imao trun koji je trebalo ukloniti. Ali Isus ga je nazvao licemerom zato što je ukazivao i uklanjao ono što je bilo pogrešno, dok je bio slep za sopstveno stanje. Pomaganje drugima u ovakvom stanju je kontraproduktivno. Crkva upire prstom u svet, a Bog želi da dopustimo Njegovoj Reči da nas udari u grudi svom silinom.

Da li nas je negde dovelo jadikovanje zbog zla našeg vremena?

Biblija je jasna da do promene dolazi kada promenimo naš stav.

Ako se ponizi narod koji je po meni nazvan, pomole se, potraže moje lice i vrate se sa svojih zlih puteva, ja ću ih čuti sa nebesa, oprostiću im grehe i izlečiću im zemlju.

(2. Dnevnika 7:14, NSP)

Bog gleda stav svog naroda. Ovaj pasus naglašava stav obožavanja i pokajanja. Bez ljubavi, možemo biti potpuno u pravu dok strašno grešimo.

Našoj zemlji je potrebno isceljenje.

To isceljenje počinje sa nama.

Počinje kada se Božiji narod ponizi, moli, traži Božije lice i okrene od svojih zlih puteva. Shvatate li koliko je ovo snažno? Nije bitno ko je na vlasti. Nije bitno koji zakoni su usvojeni. Ne moramo da okrenemo sve ostale od njihovih zlih dela... jednostavno uklonimo naša brvna i postupajmo u skladu sa tim.

◆

**PROMENA
POČINJE KADA
MI POSEDUJEMO
SVOJE
PROBLEME
I BIRAMO DA
ŽIVIMO ISTINU.**

Promena počinje kada mi posedujemo svoje probleme i biramo da živimo istinu. Promena se ne meri istinom koju znamo nego se odražava u istini koju živimo. Ljubav je ključ u našem procesu promene. Bez vere, nade i ljubavi, promena je nemoguća. Ovaj nedostatak ljubavi je razlog udaljavanja od svetosti i promene.

To je i razlog zašto sada nije popularno reći da bilo šta ili bilo ko može da pogreši. Čak je i Crkva usvojila politički korektniji stav govoreći da ništa nije apsolutno i da ono što je loše za mene može biti ispravno za tebe. To nije dovoljno. Generacija bez uverenja je generacija bez promene.

Ja želim da se promenim. Ovom svetu je potrebno da se promenim. Svaki dan je još jedna prilika da sledimo Isusa i budemo promenjeni na Njegovu sliku. Jako sam zahvalna što je Bog skinuo sramotu koja me je pokrivala da bi me obukao u svoju pravednost. Isus nije podržavao moje ropstvo nazivajući pravednim moja sramna dela. Niti je nazivao čistim moje prljave haljine – On ih je oprao u svojoj Reči.

Sram nikada nije nešto što mi jesmo, ali ponekad je sram nešto što osećamo. Ponekad naša dela jedino mogu biti nazvana sramnim. Ja sam se ponašala na sramne načine. To ne čini mene sramnom. To znači da sam rekla i uradila stvari kojih se stidim. Kada dozvolimo da nas sramota udalji od Boga, pokušavamo da se pokrijemo smokvinim lišćem i zauzvrat krivimo ljude oko

sebe. Možemo da dozvolimo sramoti da nas razdvoji od Boga ili da se okrenemo od tame i dozvolimo Njegovoj svetlosti i ljubavi da nas povežu sa našim Tvorcem na dublji način.

U svetlu Njegove ljubavi i svetosti, Bog na kraju uklanja našu sramotu.

Moja sramota nije uklonjena tako što sam nalazila izgovore za svoje loše ponašanje i greh. Ne mogu da pogledam unazad i nazovem časnim svoje sramne postupke zbog svojih okolnosti. Moja sramota je uklonjena kada sam se okrenula od života laži i izabrala da živim u istini.

Promena ne laže i ne poriče našu golotinju.

Ona ne naziva golo obučenim.

Ona se ne krije od Božijeg prisustva iza smokvinog lišća i drveća.

Promena počinje kada priznamo našu golotinju.

Ona ispoveda naše neuspele pokušaje da se pokrijemo privremenim, zemaljskim svećanim odelom i smokvinim lišćem.

Ona priznaje da nas to nikada zapravo nije pokrilo.

Ona ostavlja po strani sve uzaludne ljudske pokušaje i moli našeg svetog Oca da nas obuče u istinu.

Kada dođemo pod Hristovo gospodarstvo, ostavljamo naše sramne, samovoljne navike i hodamo kao deca svetlosti. Efescima 4:21-25 opisuje ovu razmenu:

Pošto ste čuli za Isusa i saznali istinu koja dolazi od Njega, odbacite svoju staru grešnu prirodu i prethodni

način života, koji je iskvaren požudom i prevarom.
Umesto toga, dopustite Duhu da obnovi vaše misli i stavove. Obucite svoju novu prirodu, stvorenu da bude slična Bogu – istinski pravedna i sveta.

(NLT)

Odbacite! Sveti Duh milosti daje nam snagu da uklonimo našu nekadašnju palu prirodu i prljave velove samopravednosti kao da su smrtni velovi. (Zato što jesu!) Zašto bi neko želeo da obuče novo odelo preko starog, prljavog? Pre ili kasnije, prljavština i smrad prljavog odela bi probili i upropastili novo odelo. A niko od nas ne može da nosi oba. Odbacujemo staru prirodu sa njenim starim obrascima dok obnavljamo svoje umove i stavove prema onom Božijem i svetom.

Kada *znamo* bolje, *činimo* bolje.

Kada *znamo* istinu (Isusa), osnaženi smo da *činimo* istinu.

Požuda više nema pravo da iskrivljuje naše čežnje. Pohlepa i obmana bogatstva više nemaju pravo da pokrivaju naše umove. Obnovimo, umesto da nazivamo staro novim.

Još jedan pogled na toleranciju

Sama po sebi, tolerancija zvuči humano. Ali ono što tolerišemo u sebi neće se promeniti; ono što izaberemo da namerno ne tolerišemo, promeniće se.

Nedavno sam bila u kući svog sina i jedno od mojih unučića (čije ime neću reći) pomislilo je da je dobra ideja da proširi upotrebu sredstva za dezinfekciju *ruku*. Tim sredstvom je hranila svog brata koji nije uživao u tome i odmah je to rekao svom ocu. Kada je otac čuo za to, nije uopšte bio tolerantan prema tome što je uradila. Odmah je usledio odlučan razgovor,

istovremeno u ljubavi, o upotrebi tog sredstva. Njene zalihe bile su joj oduzete dok nije došlo do uverenja da u budućnosti ruke neće biti zamenjene ustima.

—◆—
**ONO ŠTO
 TOLERIŠEMO
 U SEBI NEĆE
 SE PROMENITI;
 ONO ŠTO
 IZABEREMO DA
 NAMERNO NE
 TOLERIŠEMO,
 PROMENIĆE SE.**

Da li je njen otac bio zao? Naravno da nije! Ono što *štiti* naše ruke spolja moglo bi da *otrije* naše telo iznutra. On je pokušao da zaštiti decu u svojoj kući. Ona nije znala bolje, ali on jeste. Kada bolje znamo, tada učimo druge. Ne možemo očekivati da dete razume da nije za piće svaka tečnost koja lepo miriše. Prvo moramo da ih naučimo da bi u budućnosti bolje znali.

Molim vas, budite hrabri u ovom trenutku i nemojte misliti kako se ova istina odnosi na druge. Omotajte je oko sebe.

Šta tolerišete ili čemu popuštate u svom životu?

U kojim oblastima morate da budete manje tolerantni ili čak netolerantni u budućnosti?

Šta vas sprečava u promeni?

Ugledajte se na Boga

Efescima 5 nas upozorava:

Ugledajte se na Boga, dakle, u svemu što radite, zato što ste Njegova draga deca. Živite život ispunjen ljubavlju, sledeći Hristov primer. On nas je voleo i predao sebe kao žrtvu za nas, ugodan miris Bogu.

(stihovi 1-2, NLT)

Sviđa mi se kako verzija *The Passion Translation* prevodi ove stihove:

Sledite Boga i oponašajte sve što On čini u svemu što radite, jer tada ćete predstavljati svog Oca kao Njegovi voljeni sinovi i kćerke. I nastavite da hodate predani ogromnoj Hristovoj ljubavi, jer je On predao svoj život kao žrtvu za nas. Njegova velika ljubav prema nama bila je ugodna Bogu, kao miris obožavanja – prijatan, isceljujući miris na nebu i zemlji.

Ovi stihovi sadrže malo toga o čemu bi se moglo raspravljati. Pavle je govorio koliko je važna nežnost. Svi želimo da se ugledamo na našeg nebeskog Oca ponašajući se kao Njegov Sin, Isus. To znači da pre svega hodamo u ljubavi. Isus je bio najčistiji izraz ljubavi, ali ugledati se na Isusa takođe znači hodati u čistoti, predanosti i poslušnosti. Sledeći stih nastavlja da opisuje kako bi naše ponašanje trebalo da izgleda u vremenu prepunom bezakonja i nečistote:

Neka ne bude seksualnog nemoralna, nečistote ili pohlepe među vama. Ovakvi gresi nemaju mesta među Božijim narodom. Bestidne priče, budalasti razgovori i nepristojne šale – to nije za vas. Umesto toga, neka bude zahvaljivanje Bogu.

(Efescima 5:3-4, NLT)

The Passion Translation ovako prevodi Efescima 5:3-4:

Ova ljubav nema nikakve veze sa seksualnim nemoralom, požudom ili pohlepom – jer vi ste Njegovi sveti i ne dozvolite nikome da vas optužuje za to u bilo kom obliku. Pazite na svoj govor. Zaboravite bestidne i beskorisne uvrede; to su besmislene reči koje donose sramotu i nepotrebne su. Umesto toga,

neka slavljenje ispuni vaše srce i prelije se u vašim rečima dok podsećate jedan drugoga na Božiju dobrotu.

Mislim da svi znamo kako ljudi u crkvi povremeno mogu da budu bezobzirni. Umesto da prihvatimo ove biblijske pasuse da bismo se očistili, mi ih koristimo da progonimo one koje smatramo više krivim. Granice ljubavi i odgovornosti postale su nejasne. Uglavnom zato što ljudi (hrišćani) nisu voleli ili nisu živeli istinu. Znam da želite da vidite ovu promenu.

Da bih pomogla svima nama da volimo i živimo istinu, želim da iznesem tri pojma iz Poslanice Rimljanima:

1. stvarnost našeg Boga
2. stvarnost našeg vremena
3. stvarnost nas.

Nameravam da najveći deo našeg proučavanja posvetim trećoj tački. Tu ćemo ispitati naša srca i ukloniti brvna. Citiraću svaki biblijski pasus iz dve verzije prevoda – English Standard Version i The Message – da bi ono što je možda nejasno u jednom, bilo jasno u drugom prevodu. Prvo pogledajmo stvarnost našeg Boga.

Stvarnost našeg Boga

Jer ono što se može saznati o Bogu, jasno im je, zato što im je Bog to pokazao. Njegove nevidljive osobine, naime, Njegova večna sila i božanska priroda jasno su sagledane, još od stvaranja sveta, u onome što je stvoreno. Zato ljudi nemaju izgovora. (Rimljanima 1:19-20, ESV)

Ali osnovna stvarnost Boga dovoljno je jasna. Otvorite oči i tu je! Dugim i pažljivim gledanjem onoga što je Bog stvorio, ljudi su uvek mogli da vide ono što njihove oči kao takve ne mogu da vide: večnu silu, na primer, i tajnu Njegovog božanskog bića. Zato niko nema dobar izgovor. (Message)

Sve što vidimo objavljuje postojanje nevidljivog Boga. Sve što znamo otkriva stvarnost nepoznatog. Stvorenje otkriva Boga čuda i beskrajne kreativnosti. Ako nam niko nikada nije rekao da postoji Tvorac, simfonija prirode privući će naše oči i uši Njegovom postojanju. Sve što je stvoreno otkriva Onoga koji nema tvorca. Naš Bog sâm je najuzvišeniji. On je Gospod Bog tvoj, jedini i iznad svega. Psalmi pružaju veličanstvene opise Svevišnjeg Boga:

◆

**SVE ŠTO JE
STVORENO
OTKRIVA
ONOGA KOJI
NEMA TVORCA.**

Jer Bog je veliki i vredi hiljadu aleluja. Njegova strašna lepota čini da bogovi izgledaju ništavno; paganski bogovi su samo poderana odeća. Bog je stvorio nebesa – carsko veličanstvo zrači iz Njega, odvaja ga silna lepota.

(Psalam 96:4-6, Message)

I:

Vatra bukti pred Njim, plamteći visoko na strmim planinama. Njegove munje blješte svetom; zemlja, širom otvorenih očiju, drhti od straha. Planine pogledaju Boga i tope se, tope kao vosak pred Gospodom zemlje.

(Psalam 97:3-5, Message)

Nemoguće je čitati ove stihove i nemati strahopoštovanje.

Stvarnost našeg vremena

Kada zastanem i razmišljam o stvarnosti našeg vremena, postavljam isto pitanje: „Oče, šta se dogodilo?“ Pošto nastavljamo da čitamo Poslanicu Rimljanima, sledeći stihovi pokazuju kako je došlo do ove promene:

Iako su poznavali Boga, nisu ga poštovali kao Boga niti mu zahvaljivali, nego su postali бесплодни u svojim razmišljanjima, a njihova nerazumna srca su se pomračila. Tvrdeći da su mudri, postali su ljudi.

(1:21-22, ESV)

A prevod *The Message*:

Dogodilo se ovo: ljudi su savršeno dobro poznavali Boga, ali kad se nisu prema Njemu ponašali kao da je Bog, odbijajući da ga slave, učinili su sebe beznačajnim u gluposti i zbunjenosti, pa u njihovim životima nije bilo ni smisla ni pravca. Pretvarali su se da znaju sve, ali su bili neznalice po pitanju života.

Kada ne poštujemo Boga i podrivamo ono što On jeste izrazom našeg života, mi neizbežno činimo sebe beznačajnim u životu neznanja. To znači da čitamo, ali nikada zaista ne razumemo. Sve stvoreno objavljuje Njegovu stvarnost, pa je teško ne priznati da postoji Tvorac, ali znanje o Bogu je veoma različita stvar od *slavljenja* Boga. Jedno je znati za Njegovo postojanje, a sasvim drugo saviti kolena pred Njim. Boga možemo poznavati samo kada ga slavimo. Kada ne poštujemo ono za šta smo stvoreni da poštujemo, naše razmišljanje postaje neuravnoteženo. Prevod English Standard Version koristi reč *besplodno*; to znači beskorisno, uzaludno i jalovo. Opisuje razmišljanje bez koristi ili sposobnosti da gradi. Prevod The Message parafrazira ovaj stih: „Pretvarali su se da znaju sve, ali su bili neznalice po pitanju života“.

Stvarnost našeg vremena pritiska sve nas. Nikada nije postojala generacija sa većim pristupom informacijama, a sa manje jasnom svrhom. Suočavamo se sa vrlo realnim izazovima kada su u pitanju zdravi odnosi. Razvili smo virtuelne ličnosti na račun naših stvarnih odnosa. Naučili smo da brzo prelazimo sa jedne stvari na drugu, retko ostajući dovoljno dugo na jednom mestu pre nego što se povučemo. Koncept razmatranja i prestajanja slavljenja postao je izgubljena umetnost.

◆

**KONCEPT
RAZMATRANJA
I PRESTAJANJA
SLAVLJENJA
POSTAO JE
IZGUBLJENA
UMETNOST.**

Poslanica Rimljanima nastavlja da govori šta se događa kada odbijemo da slavimo Boga i iscrpljujemo se drugim stvarima:

Oni su zamenili slavu besmrtnoga Boga slikama koje liče na smrtnog čoveka, ptice, životinje i gmizavce. Zato ih je Bog u požudama njihovih srca predao nečistoti, da međusobno obeščašćuju svoja tela, zato što su lažju zamenili istinu o Bogu, pa su slavili i služili stvorenju, a ne Stvoritelju, koji je blagosloven doveka! Amin.

(1:23-25)

A prevod *The Message*:

Oni su trgovali slavom Boga, koji ceo svet drži u svojim rukama, za jevtine figurice koje se mogu kupiti na svakoj tezgi pored puta. Zato je Bog, u stvari, rekao: „Ako to želite, to i dobijate“. Ubrzo posle toga živeli su u svinjcu, premazanom prljavštinom, prljavom iznutra i spolja. I to sve zato što su razmenili istinitog Boga za lažnog boga, i slavili boga koga su sami napravili umesto Boga koji je njih stvorio – Boga koga blagosiljamo, Boga koji nas blagosilja. O, da!

Naša zapadna kultura zamenila je slavu večne stvarnosti za trenutno zadovoljenje onim što možemo da kupimo, dodirujemo i kontrolišemo. U velikoj meri smo prezreli Stvoritelja, koji bi nas podigao, i okrenuli smo se slavljenju Njegovog stvaranja, što nas vuče dole. Okrećući naša srca idolima ambicije i pohlepe, ponizili smo sebe seksualnom nečistoćom.

Pre nego što zaključite da ovo opisuje ograničenu oblast, razmotrite šta je autor Preston Sprinkle rekao u svojoj knjizi *People to Be Loved (Ljudi koje treba voleti)*: „Ukazivanje na 'seksualnu nečistoću' nije ograničeno na odnose među istim polom. To je opšta izjava koja uključuje seks van braka, preljubu, silovanje i sve druge vrste seksualnih greha koje čine i homoseksualci i heteroseksualci“.¹

◆

KADA
ZAHTEVAMO
SVOJ PUT,
ČESTO
IZGUBIMO
SEBE.

Na ovoj listi nalazi se moja krivica. Dolazim iz duge linije bludnika. Iskreno, pornografija i perverzija u svakom obliku postale su popularne. Zapadni svet probudio se u svinjcu i pitao se kako je stigao u takvo stanje.

Kada se okrenemo od Boga, Njegova uzdržavajuća ruka je uklonjena i mi smo slobodni da idemo svojim putem. Ova istina je slična onome što se dogodilo deci Izraela dok su boravila u pustinji. Nisu želeli Božije čudo snabdevanja manom i zahtevali su meso. Mislili su da će ih meso ojačati. Bog im je dao prepelice, ali sa njima je došla krhkost duše. Kada zahtevamo svoj put, često izgubimo sebe. Kao što Pavle piše:

Zbog toga ih je Bog prepustio njihovim sramnim strastima. Njihove žene su prirodno polno opštenje zamenile neprirodnim. Tako isto su i muškarci napustili prirodno opštenje sa ženom i izgarali od požude jedan za drugim. Muškarci su s muškarcima

činili sramna dela i na sebe navukli zasluženu kaznu za svoju zabludu.

(Rimljanima 1:26-27, ESV)

I:

Usledilo je gore. Odbijajući da upoznaju Boga, ubrzo nisu znali ni kako da budu ljudska bića – žene nisu znale kako da budu žene, muškarci nisu znali kako da budu muškarci. Seksualno zbunjeni, zlostavljali su i prljali jedni druge, žene sa ženama, muškarci sa muškarcima – samo požuda bez ljubavi. A onda su platili za to, o, kako su platili za to – prazni bez Boga i ljubavi, bezbožni jadnici bez ljubavi.

(Message)

Mnogo toga je rečeno u ovim stihovima, ali svaka rečenica ističe činjenicu da niko od nas ne zna kako da bude čovek izvan mudrosti našeg Stvoritelja. U poznavanju Boga nalazimo našu ljudskost. Poznavanje Boga nas čuva da se ne prljamo bez obzira koji oblik bi moglo da ima to poniženje (preljuba, pohlepa, okrutnost, blud itd.).

Ipak, plašim se da je naša kultura zaboravila osnove. Većina američkih filmova veliča nasilje, a onda se iznenadimo kada vidimo nasilje u našim domovima, školama i na ulicama. Televizijski program, da ne pominjemo reklame, promoviše seks svake vrste. Izloženi smo mnogo više nego što bi trebalo da budemo, a ta izloženost pokreće stvari sa kojima prethodne generacije nikada nisu morale svakodnevno da se bore.

Naši javni obrazovni sistemi su pod pritiskom da ohrabruju decu srednjeg školskog uzrasta da sami identifikuju svoj pol u možda najzbunjujućem periodu njihovog života. Da li smo svi zaboravili kako su bili teški viši razredi osnovne škole? (Prošlo je dosta vremena, ali se još uvek sećam kako je bilo traumatično!)

Da me je neko tada pitao da identifikujem sebe, rekla bih da sam jednorog. Samo sam pokušavala da shvatim šta se dešava sa mojim telom i zašto mi ne rastu grudi. Više sam gledala devojčice u svlačionici, da bih razumela ovaj zbunjujući period, nego što sam gledala dečake.

Normalno je da postoji radoznalost prema istom polu tokom ovog perioda; svako pokušava da shvati šta se dešava sa njegovim telom. Zašto ne zaštitimo ovaj proces? Zašto pripisujemo seksualne uloge našoj omladini?

Dečaka koji postaje muškarac ili devojčicu koja postaje žena ne treba da pitate da identifikuju sebe. Da li ćemo zaista dozvoliti školskim sistemima i našoj kulturi da pripisuju seksualne uloge našoj deci i izopačuju njihov pubertet? Neke škole čak pokazuju interakciju istog pola, devojčice koje ljube devojčice i dečake koji ljube dečake, i onda govore deci da ako imaju seksualnu reakciju na ono što vide, to je zato što su homoseksualci.

Ne. Ako imaju seksualnu reakciju, to je zato što nas je Bog osposobio da seksualno reagujemo na seksualno delovanje, tačka. Kada vidimo nešto seksualno, naša tela imaju seksualnu reakciju. To je istina bez obzira da li smo u braku ili ne, heteroseksualci ili homoseksualci, stari ili mladi. To ne znači da ćemo prevariti naše supružnike ili da želimo da imamo seks sa ljudima koje smo videli da imaju seks.

Unutar bračnog saveza, strast između muškarca i žene je časna. Van braka, časno postaje nečasno. Zato se preljuba i blud smatraju kršenjem saveza. Postoje strasti koje, u različitim prevodima, Biblija naziva neprirodnim i nečasnim. To su homoseksualnost, incest, pedofilija i sodomija. Ovde moram da stanem. Rimljanima 3 nas podseća – svi su zgrehili. Pohlepa i kleveta su podjednako teške kao preljuba i homoseksualnost.

Cena greha

Rimljanima 1:27 nastavlja i pominje kaznu ili cenu za one koji su prihvatili ovakav način razmišljanja. Želim da bude jasno da Bog *nikada* nije onaj koji će nas naterati da platimo. On nas poziva na promenu – da izaberemo život i blagoslov umesto smrti i prokletstva. On poziva sve nas, izgubljene sinove, koji smo se probudili u svinjcu potrošenog života da se vratimo Ocu, gde ogrtač, prsten i gozba čekaju naš povratak kući. On je *čak i sada* naš Bog koji govori: „Dođite da raspravljamo... budu li gresi vaši kao skerlet, postaće beli kao sneg“ (Isaija 1:18, NSP). Nije važno šta smo uradili ili sa kim smo to uradili. On će nas otkupiti.

Ali kada gradimo svoje živote na idolopoklonstvu, seksualnom grehu i pohlepi, naši životi će se na kraju srušiti, a ruševina je skupa. Kada sve potrošimo nadajući se da će nas konačno ispuniti druga osoba, drugi pol, droga, automobil, kuća ili nova zavisnost, mi smo odredili sebe za neuspeh. Slomljeni ljudi našeg vremena su tako očajni za celovitošću, da su spremni da idu u krajnosti, a delimično zato što mi ne oblikujemo dobro našu promenu.

◆

**NIJE VAŽNO
ŠTA SMO
URADILI ILI
SA KIM SMO
TO URADILI.
ON ĆE NAS
OTKUPITI.**

Poslanica Rimljanima nastavlja:

Pošto nisu smatrali vrednim da upoznaju Boga, Bog ih je predao njihovom izopačenom umu, da čine ono što ne bi trebalo činiti.

(1:28, ESV)

A prevod *The Message*:

Pošto se nisu potrudili da upoznaju Boga, Bog je prestao da ih ometa i pustio ih je.

◆

**BEŽIMO OD
OGRANIČENJA
OCA KOJI
VOLI, SAMO DA
BISMO OTKRILI
DA SMO
PREODREĐENI
ZA PROPAST.**

Mi smo ljudi koji su pušteni. Bežimo od ograničenja Oca koji voli, samo da bismo otkrili da smo preodređeni za propast. Mi smo kao deca Izraela koja su činila ono što je bilo ispravno u njihovim očima. Sledećih nekoliko stihova u Rimljanima detaljno opisuju kako mogu da izgledaju ljudi bez ikakvog Božijeg ograničenja:

Oni [svi koji su odbili da slave Boga] su bili puni svake vrste nepravедnosti, zla, pohlepe, pakosti. Puni su zavisti, ubistva, svađe, prevare, zlonamernosti. Oni su ogovarači, klevetnici, mrzitelji Boga, drski, oholi, razmetljivi, izmišljači zla, neposlušni roditeljima, nerazumni, nepouzđani, bezosećajni, nemilosrdni.

(1:29-31, ESV)

A prevod *The Message*:

A onda je čitav pakao oslobođen: žestoko zlo, otimanje i grabež, zlobna izdaja. Od života su napravili pakao na zemlji svojom zavišću, nemilosrdnim ubijanjem, prepiranjem i varanjem. Pogledajte ih: bezobzirni, pakosni, bogoborci lažljivog jezika. Nasilnici, razmetljivci, nepodnošljivi brbljivci! Stalno izmišljaju nove načine za uništavanje života. Odbacuju roditelje kada im stanu na put. Nerazumni, podli, okrutni, hladnokrvni.

Posle ove liste koja slama srce i pokazuje kako izgleda kultura koja odbija da poštuje i slavi Boga, Pavle zaključuje svoj opis 32. stihom:

Iako znaju Božiju pravednu odredbu da oni koji čine ovakve stvari zasluđu smrt, oni ne samo da to čine, nego i daju odobrenje drugima koji to čine. (ESV)

Nije tačno da ne znaju bolje. Oni savršeno dobro znaju da pljuju Bogu u lice. I nije ih briga – još gore, oni daju nagrade onima koji najbolje rade najgore stvari! (Message)

Istina je da smo svi zaslužili smrt. Ali do nedavno nismo ni sanjali da pitamo druge da odobre ili čak nagrade destruktivne obrasce našeg prethodnog načina života (pohlepu, nemoral, ponos, ogovaranje, ljubomoru itd.). Kada smo prihvatili Hrista, milost nas je osnažila da ostavimo iza sebe ove stvari koje navlače Božiji gnev na nas. Ne možemo da zloupotrebjavamo odlomke o milosti iz Svetog pisma da bismo potvrđivali ono što nas je ugrožavalo u prošlosti. Ovim završavamo deo o stvarnosti našeg vremena. Sada prelazimo na jako važan deo.

Stvarnost nas

Mi nismo deca ovog vremena – mi smo deca večnosti. Zato krenimo od onoga što jeste u ono što bi moglo da bude dok se bavimo stvarnošću nas, što počinje Rimljanima 2:

Zato nemaš izgovora, o čoveče, svaki od vas koji sudi. Jer sudeći drugome, osuđuješ sebe, zato što ti, sudija, činiš iste stvari. Znamo da Božiji sud pravedno dolazi na one koji čine ovakve stvari. Da li pretpostavljaš, o čoveče – ti koji sudiš onima koji ovo čine, a i sam činiš isto – da ćeš izbeći Božiji Sud?

(stihovi 1-3, ESV)

A prevod *The Message*:

Ovi ljudi brzo klize nadole. Ali ako misliš da to tebe drži na visini sa koje možeš da pokazuješ prstom na druge, razmisli ponovo. Svaki put kada kritikuješ nekoga, osuđuješ sebe. Osuđivački kriticizam drugih je dobro poznati način da se izbegne otkrivanje sopstvenih zločina i prekršaja. Ali Bog se ne može tako lako odvratiti. On vidi kroz sve te dimne zavese i zna

šta ste učinili. Valjda niste mislili, zar ne, da će vaše upiranje prstom u druge odvratiti Boga da ne vidi sva vaša nedela i da vas neće strogo kazniti?

Nema izgovora

Da ponovimo. Nikada nismo u poziciji da sudimo. Nikada. Previše dugo smo pokušavali da odvratimo Boga od naših nedostataka umesto da uzdižemo Isusa kroz naše promenjene živote. Samo Bog je Sudija nad svima. Možda su naši gresi drugačije prirode, ali to ne znači da nas Bog neće smatrati odgovornim za ono što smo učinili. Možda nismo uključeni u seksualni greh... ali šta je sa ostatkom liste? Šta je sa prestupima kao što su kleveta, zavist, razdor, ogovaranje, razmetanje i pohlepa? Zar oni nisu jako rašireni u Crkvi?

◆
 NIKADA NISMO
 U POZICIJI
 DA SUDIMO.
 NIKADA.

Svima nam je potrebna milost i zato širimo milost.

Svima nam je potrebna ljubav i zato širimo ljubav.

Svima nam je potrebna nada i ljudi koji vide mogućnost onoga što možemo da postanemo. Voleti ljude i širiti milost određuje svakoga od nas za promenu.

Pavle nastavlja da objašnjava kako se promena događa.

Ili prezireš bogatstvo Njegove dobrote, trpeljivosti i strpljenja, ne znajući da te Božija dobrota vodi ka pokajanju?

(2:4, ESV)

I:

Ili si mislio da će te On, zato što je tako dobar Bog, pustiti da se izvučeš? Bolje razmisli o ovome od početka. Bog je dobar, ali nije mekan. U dobroti nas čvrsto drži za ruku i vodi u radikalnu promenu života. (Message)

Božija dobrota je uvek poziv za nas da se vratimo istini, a ne da odobravamo greh. K. S. Luis piše: „Božija tvrdina je nežnija od čovečije mekoće, a Njegova prisila je naše oslobođenje“.2 Bog u krajnjoj liniji želi da nas čvrsto vodi u slobodu putem istine. Isus je bio podignut iz mrtvih da bismo mi mogli da se udaljimo od našeg neznanja i živimo na način koji poštuje Njegovu žrtvu (Dela 17:30-31).

◆

**BOŽIJA
DOBROTA JE
UVEK POZIV
ZA NAS DA
SE VRATIMO
ISTINI, A NE DA
ODOBRAVAMO
GREH.**

Razmotrimo ovu ideju da budemo čvrsto držani za ruku i vođeni u život radikalne promene. Ne znam šta to znači za vas, pa ću vam ispričati o danu u kome je Bog mene čvrsto uhvatio za ruku.

Nanovo rođena

Bila sam nanovo rođena u dvadeset prvoj godini, dok sam bila kod kuće i pohađala letnju školu na Univerzitetu Purdu. Do tada je moj život u velikom mraku klizio nadole, kako je opisano u Rimljanima. Bila sam zlobna, samovoljna, promiskuitetna i buntovna. Onda je jedne večeri, na izletu koji se pretvorio u proučavanje Biblije, veo pao sa mojih očiju. Okružena ljudima koji su podizali ruke i pevali falširajući, nisam znala gde da gledam. Da bih izbegla njihova iskrena lica i podignute ruke, gledala sam u papir sa pesmama. Čitala sam reči sledeće pesme, „Haljine pravednosti“ (Robes of Righteousness). U jednom stihu pročitala sam da je Bogu moguće da gleda mene, ali da me više ne vidi; On vidi Isusa.

U tom trenutku čula sam šapat Svetog Duha: „Ne mogu da te vidim“. Dok sam čitala reči, shvatila sam da je Isus bio pokrivač koji mi je trebao. Sve do tada razmišljala sam o svojim delima i izborima uz mnoštvo izgovora i krivice.

Te večeri molila sam da budem nanovo rođena i predala sam svoj život vođstvu Božijeg Svetog Duha. Kada sam se vratila u spavaonicu, imala sam osećaj da se u mojoj sobi nalaze stvari koje nisu u skladu sa mojim novim životom. Nisam gubila vreme, nego sam ih bacila u đubre na kraju hodnika.

Niko mi nije rekao da to uradim. Kada me je ispunio Božiji Duh, počela sam da osećam stvari koje nikada ranije nisam osećala. Dela, reči i obrasci ponašanja koje sam smatrala normalnim sada su izgledali neprijatni, a povremeno i bolni. To nije bio sram ili čak krivica nad mojim životom. To je bilo prisustvo novog uticaja i osećaj svesnosti Svetog Boga.

Džon (moj budući muž) neprestano mi je citirao apostola Pavla. Sećam se da je koledž stavio kopiju *Puti (The Way)*, izdanja Novog zaveta, u moju sobu. Provela sam dosta vremena te noći tražeći Pavlovu knjigu. Držala sam Bibliju i molila se da se otvori Pavlova knjiga. Stranice koje su se otvorile otkrile su ove reči u 2. Korinćanima 5:17:

Ako je, dakle, neko u Hristu, novo je stvorenje; staro je prošlo, evo, novo je nastalo. (SSP)

Kada sam shvatila da su ovo Pavlove reči, mislila sam da sam pronašla jedino poglavlje koje je on napisao! Zaspala sam u miru prvi put u poslednjih deset godina.

Nešto se dogodilo

Sledećeg jutra sam se rano probudila svesna da je moj duh živ. Sišla sam sa kreveta na spratu da bih ispričala majci šta se dogodilo. Odmah sam čula obeshrabrujuće reči: „Sinoć se ništa nije dogodilo. Nisi drugačija“. Ukočila sam se od užasa. Počela sam da se preispitujem. Koga zavaravam... ja hrišćanka? Onda sam se setila mira koji sam iskusila i kako sam posle

dugo vremena prvi put spavala bez upotrebe alkohola, kako sam posle molitve bukvalno osetila da se razvezuju čvorovi u mom stomaku, dok je isceljujuća toplota Božije ljubavi ulazila u moje telo.

Tada sam prepoznala njegov glas.

To je bio glas razarača.

To je bio isti glas koji me je doveo do poremećaja u ishrani. To je bio glas koji me je preplavio strahom i nesigurnošću. To je bio glas koji me je izolovao i optuživao. To je bio glas koji me je namamio u greh.

Da li mi je ovaj glas nekada rekao da nisam hrišćanka? Nikada. Nijednom nije postavio pitanje moje večne pozicije. U tom trenutku sam shvatila da lažovi i lopovi ne dolaze da ukradu ono što nemamo. Ovo je bilo prvo jutro od kako sam spašena, zbog čega su i postojali šapati sumnje.

Ali reči su na mene imale potpuno suprotan efekat. Umesto da potkopaju ono što se dogodilo prethodne večeri, one su samo potvrdile istinu.

Nešto se dogodilo! Skoro glasno sam se nasmejala. Prisustvo neprijatelja poslužilo je da otkrije stvarnost mog Boga.

Trebalo je da odem toliko daleko, da više nema povratka. Nisam mogla da zamislim promenu u svom životu. Tada i na tom mestu obavezala sam se da ću biti u svemu sa Bogom. Bila sam krštena vodom u naredne dve nedelje.

Mesec dana kasnije, kada sam se početkom zimskog semestra vratila u Arizonu, u kuću u kojoj sam stanovala sa studentkinjama sestrinskog udruženja, ispričala sam svojim sestrama šta se dogodilo u mom životu tokom leta. Nema

potrebe da kažem da nisu sve bile srećne zbog toga, niti su sve bile uverene u to.

Kucanje na mojim vratima

Jednog dana sam naglas čitala Bibliju u svojoj sobi kada sam čula glasne korake u hodniku, nakon čega je usledilo kucanje na mojim vratima. Otvorila sam vrata jednoj sestri iz udruženja koja mi je rekla: „Prestani da čitaš naglas!“ Izgledala je zapanjena sopstvenim rečima, isto koliko i ja. Tada sam znala da su demoni stvarni. Iz poštovanja prema sestrama iz udruženja, popela sam se do požarnog izlaza i čitala Bibliju naglas na krovu naše kuće.

Sa te pozicije objavljivala sam Božija obećanja nad kampusom, kućom i mojom budućnošću. Mnogo noći osećala sam vođstvo da idem hodnicima i tiho molim za moje sestre, pozivajući ih da izađu iz mraka i uđu u carstvo svetla.

Nije prošlo mnogo vremena, a neko je ponovo kucao na mojim vratima. Brucoškinje su želele da znaju šta se dogodilo sa mnom. Čule su kakva sam bila i videle kakva sam sada, i želele su to što imam. Uzela sam traktat koji sam dobila u kampusu i ponovila im naglas ceo traktat, reč po reč.

Sećam se kada sam prvi put propovedala svojim sestrama iz udruženja. To se dogodilo u neočekivano vreme. Iz nekog razloga mislila sam da je međunarodna ekonomija kao glavni predmet bila dobar izbor. Prvih nekoliko godina bilo je lako, ali kasnije profesori su počeli da isključuju slabe.

Nekoliko nas, koje smo bile na istom smeru, učile smo za ispit celu noć. Sada smo bile za stolom, doručkovala i ispitivale jedna drugu. Ja sam već bila podstaknuta tabletama kofeina i kafom, kada je prišla jedna od mojih sestara iz udruženja koja je mudro izabrala glavni predmet, a koji sam ja trebala da proučavam kao buduća majka četiri dečaka: osnovno obrazovanje. Pogledala

nas je i stavila nam do znanja da izgledamo užasno. Zastale smo da bismo čule šta hoće da nam kaže i vratile se našem učenju. Ali ona nije razumela poruku. Uzela je svoj poslužavnik sa hranom i pridružila nam se. Rekla je: „Lisa, izgledaš kao da te je pregazio automobil“.

Samo se sećam drhtanja i da je stara Lisa počela da izlazi na površinu. Onda je iz mojih usta izašlo pitanje koje sam postavljala poslednjih nekoliko godina: „Zašto si takva [biip] ujutru?“

Soba u kojoj smo doručkovali se sledila... nanovo rođena je opsovala. Pre nego što sam postala hrišćanka stalno sam psovala, ali kao mladi vernik uspevala sam da psujem samo u svojoj glavi. Sada se dogodilo javno i većina mojih sestara nije znala šta da radi. Ali ta sestra je znala. Ustala je, pokazala prstom na mene i objavila: „Znala sam! Znala sam da ne postoji način da ti postaneš hrišćanka. Jednostavno si previše loša!“ i izjurila je iz sada nečujne sobe.

Počela sam da ustajem, a moja divna cimerka me je uhvatila za ruku i uveravala me: „I ja sam htela da joj kažem to isto“.

Nasmešila sam se i ustala; svi su gledali u mene. Sledeće što sam rekla bilo je: „Svima vama dugujem izvinjenje. Bila sam potpuno van kontrole“.

Kasnije su mnoge moje prijateljice rekle da je to bio trenutak kada su zapravo znale da sam postala hrišćanka. Vidite, one me nisu čule kako molim dok se tuširam ili čitam Bibliju naglas na krovu. Nisu me videle kako noću idem hodnicima moleći za njih. Tog dana, prvi put, videle su da sam se ponizila.

**SVI ĆEMO
POGREŠITI,
ALI NIJE NAM
DOZVOLJENO
DA TRAŽIMO
IZGOVORE.**

Zar nije moguće da je stav – mesto poniznosti – ono što svi moramo da usvojimo ako hoćemo da budemo uzor nepopustljive promene? Svi ćemo pogrešiti, ali nije nam dozvoljeno da tražimo izgovore. Kada znamo da radimo bolje, mi radimo bolje. A kada radimo lošije, prihvatamo odgovornost za to.

Čarls Spurdžen je rekao:

Ne možete da propovedate ubeđenje o grehu ako niste to iskusili. Ne možete da propovedate pokajanje ako ga ne praktikujete. Ne možete da propovedate veru ako je ne upotrebljavate. Istinsko propovedanje je arteško; izvire iz najvećih dubina duše. Ako Hrist nije stavio izvor u nas, ništa se neće ni izlivati iz nas.³

To volim. Istinsko propovedanje je arteško – ono je izvor žive vode. Milost bi trebalo nesmetano da teče iz svakoga od nas!

Dragi nebeski Oče,

Uhvati me čvrsto za ruku i vodi me u radikalnu promenu života. Želim da svaki deo mog života bude poruka koja upućuje druge ka tebi. Želim da me poznaju po onome za šta ti jesi, a ne po onome protiv čega sam ja. Više neću tražiti izgovore za svoju zbrku. Pokaži mi oblasti koje su u suprotnosti sa tvojim delovanjem u mom životu.

10

NEPOPUSTLJIV U SVETOSTI

Svetost je savršenstvo svih [Božijih] drugih osobina. Njegova sila je sveta sila, Njegova milost je sveta milost, Njegova mudrost je sveta mudrost. Više od bilo koje druge osobine, Njegova svetost čini ga vrednim naše hvale.

Džeri Bridžiz (Jerry Bridges)

S ećam se da sam čitala knjigu *Potruga za svetošću (The Pursuit of Holiness)* u ranim dvadesetim. Svaka stranica govorila je neispunjenoj čežnji u meni.

Razumela sam da je Bog svet, ali ideja da ja mogu da budem u potrazi za svetošću bila mi je nepoznata. Kada sam to saznala, promenila sam način izražavanja dok sam pisala svoj dnevnik, okrenuo se moj fokus tokom slavljenja, čak sam drugačije birala svoje prijatelje. To nije bilo zato što sam mislila da sam bolja od bilo koga drugog. U stvari, znala sam da sam slabija i mnogo podložnija uticaju svih bezbožnih stvari.

Iz tog razloga, uložila sam veliki napor da sačuvam ono što mi je bilo otkriveno, da bi Sveti mogao da bude otkriven kroz mene. Uvek sam bila sklona divljem životu – samo da

POTRAGA ZA
SVETOŠĆU
JE NAŠE
OSLOBOĐENJE.

bih otkrila da je takav način života bio spora smrt. Zato sam previše dugo obuzdavala sebe, a onda sam se zapetljala u pravila i spoljašnje nastupe. Kada sam rodila prvo dete, imala sam duboku želju da on istovremeno bude i svet i slobodan – što je značilo da je i njegova majka trebalo da iskusi istu stvar.

Ne plašite se! Prihvatiti koncept svetosti ne dodaje još jednu listu pravila koja će nas sputavati. Daleko od toga... potraga za svetošću je naše oslobođenje. To je uverenje da je hrišćanski život više od ispovedanja pravednosti. Svetost je poziv u nepopustljivu Božiju celovitost. Škotski teolog Sinkler Ferguson (Sinclair Ferguson) piše:

Božija svetost znači da je On odvojen od greha. Ali svetost u Bogu takođe znači celovitost. Božija svetost je Njegova „Božanska priroda“. On je Bog u svemu što za Njega znači da bude Bog. Zato susret sa Bogom u Njegovoj svetosti znači biti potpuno preplavljen otkrićem da je On Bog, a ne čovek.¹

Bog je odvojen od greha, a ipak je kroz Hrista blizak kao i naš dah. Kada zastanemo u Njegovoj svetoj prisutnosti, dobijamo otkrivenje koliko je različit od nas, a istovremeno postajemo duboko svesni koliko mnogo nas voli. Na mnogo načina, izabrali da hodamo u svetosti je naš odgovor na Njegov dar pravednosti. Obukao nas je u sjaj – zašto bismo ga nosili ako se ponovo valjamo u blatu? Nas voli Car koji je dao svog Sina da bi izvukao naše glave iz tame da bismo gledali Njegovo svetlo. Zašto bi bilo ko od nas želeo da se vrati u oblast mraka?

Bog je svet i Bog radi ono što je sveto.

Kao i Njegova ljubav, Božija svetost je nepopustljiva: nepobediva, neoboriva, nedeljiva, neprobojna, postojana, čvrsta i uporna.

Njegova svetost je nepokolebljiva i privlačna – zato što je Božija svetost podjednako lepa u strahu koliko i u nežnosti.

Bog je sveta svetlost. Bog je sveta ljubav. Bog je sveta vatra koja obuzima.

Svetost se ne može odvojiti od uzvišene Božije prirode.

Bog je naš sveti Otac koji vlada u svetosti i divnom, svetom čudu. Božija svetost je objavljena od Starog do Novog zaveta:

Ko je kao ti, Gospode, među bogovima? Ko je kao ti, veličanstven u svetosti, strašan u slavi, tvorac čudesa?

(2. Mojsijeva 15:11, NSP)

I:

Ko da te se ne boji, Gospode, i da ne slavi tvoje ime? Ti si jedini svet. Svi narodi će doći i pokloniti se pred tobom, jer su objavljena tvoja pravedna dela.

(Otkrivenje 15:4, SSP)

Šta je svetost?

Da bismo nastavili da govorimo o ovoj Božijoj osobini, prvo moramo da je razumemo. Reč *sveti* delimično se definiše kao „savršen u dobroti“ i „pravednost“. Najčešće, svetost se odnosi na uzvišenu različitost, ponašanje koje je daleko superiornije od uobičajenog ponašanja ljudi. Zato što je Bog svet u svemu što On jeste, On je svet u svemu što radi. Ponašanje Svetog je svetost. Druge reči za sveti su odvojen, posvećen, očišćen, privržen, pobožan i povezan sa Bogom.

◆

**ZATO ŠTO JE
BOG SVET U
SVEMU ŠTO ON
JESTE, ON JE
SVET U SVEMU
ŠTO RADI.**

Prema rečima N. T. Rajta: „Ljudi često smatraju svetost negativnim kvalitetom – odsustvom moralne greške – ali to je u stvari pozitivna stvar, blistavi odraz koji se pojavljuje u

ljudskom karakteru kada u praksi učimo šta znači ličiti na Božiju sliku“.²

Ovo mi se sviđa. Svetost se uči dok praktično živimo kao dete Svevišnjeg Boga.

Bog je svet u milosti, svet u sili, svet u veri, svet u ljubavi, svet u istini, svet u znanju i svet kada sudi. Naš Bog je uvek bio svet, sada je svet i uvek će biti svet. Ipak, On poziva nas koji nismo bili sveti, koji se verovatno čak ni sada ne ponašamo sveto, da budemo sveti. To nije poziv da pokušamo i ne uspemo u ljudskoj dobroti. Zato što smo Njegovi, nama je data božanska privilegija da budemo učesnici u Njegovoj svetoj prirodi.

Ovo je obećanje dato u 2. Petrovoj 1:3-4:

Njegova božanska sila darovala nam je sve što je potrebno za život i pobožnost kroz spoznanje Onoga koji nas je pozvao svojom slavom i dobrotom. Time su nam darovana dragocena i najveća obećanja, da preko njih uzmete udela u božanskoj prirodi pošto umaknete pokvarenosti koja je u svetu, a dolazi od požude. (SSP)

Njegova božanska sila dala nam je sve što nam je potrebno da hodamo u pobožnosti i svetosti. Ništa nije nedostalo. Imamo Njegovo obećanje da smo opremljeni *svime* što nam je potrebno da bismo praktikovali svetost. Hrist nam je dao obećanje, pouzdano koliko i model koji je postavio. Čarls Spurdžen je napisao: „U svetosti se Bog mnogo jasnije vidi nego u bilo čemu drugom, osim u Osobi Gospoda Isusa Hrista, čiji život je samo ponavljanje te svetosti“.³

Isus je izražavao Očevu svetost. Kada se radi o svetosti, Isus je i naš model i naš prvosveštenik. Zato što su On i Bog jedno, Isus je radio i govorio samo ono što je čuo i video da Njegov sveti Otac govori i radi. Ovo je model za naš život slavljenja.

Zato nam Pavle govori:

Kakav je sporazum Božijeg hrama s idolima? Jer, mi smo hram Boga živoga, kao što Bog reče: „Prebivaću u njima i hodaću među njima, i ja ću im biti Bog, a oni će biti moj narod. Stoga, izađite između njih i odvojte se, govori Gospod; ništa nečisto ne dotičite i ja ću vas primiti. Ja ću vam biti otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri, govori Gospod Svedržitelj“.

(2. Korinćanima 6:16-18, SSP)

Odgovor na Pavlovo prvo pitanje: nikakav. Nema sporazuma. Koristeći aramejski jezik, verzija The Passion Translation jače ukazuje na ovo i postavlja pitanje: „Kakvo prijateljstvo postoji između Božijeg hrama i demona?“ Odgovor bi trebalo da bude jednostavan... nikakvo! Pavle nas dalje upozorava:

Pošto imamo ova obećanja, očistimo se, dragi moji, od svega što kalja telo i duh, usavršavajući svoju svetost u strahu pred Bogom.

(2. Korinćanima 7:1, SSP)

Nedavno sam pročitala članak koji osporava sadašnje razmišljanje Veslijanske Crkve u svetlu razmišljanja njenog osnivača. Ovo je odlomak:

Hrišćani u veslijanskoj/metodističkoj tradiciji trebalo bi da naročito odbijaju da biraju između oproštenja (opravdanja) i svetosti (posvećenja), pošto je i sam Vesli bio čvrst u tome da su obe stvari deo hrišćanskog života. Nedavno u svojoj knjizi, *Otkrivanje hrišćanske svetosti: srce veslijanske teologije svetosti* (*Discovering Christian Holiness: The Heart of Wesleyan-Holiness Theology*), Dajana Lekler (Diane Leclerc) navodi da tokom poslednje generacije Veslijanci nisu bili tako dobri upravitelji poruke

svetosti. Ona ukazuje na teškoće, ali to nisu teškoće prenošenja svetosti, nego razornije teškoće tišine, „nedostatka jasnog izražavanja svetosti“. Leklerova smatra da se „klatno izgleda ljuljalo od legalizma do pesimizma kada se radi o pobjedi nad grehom. Mnogi moji studenti veruju da je greh neizbežan, prožimajući i trajan u hrišćanskom životu. Nažalost, izgleda da nisu svesni drugačijeg načina života“. ⁴

Kada sam ovo pročitala, nada je oživela. Svetost uključuje i opravdanje i posvećenje, a njihovo spajanje donosi celovitost.

Živeti sveto

Svetost u onome što radimo

Trudite se da živite u miru sa svima i u svetosti, bez koje niko neće videti Gospoda. Dobro pazite da neko ne ostane bez Božije milosti i da ne izraste kakav gorak koren, pa izazove nevolje i zaturuje mnoge. Pazite da niko ne bude bludnik ili bezbožnik, kao Isav, koji je za jedno jelo prodao prvorodstva.

(Jevrejima 12:14-16, SSP)

Razdor ne podstiče svetost. Božija sveta prisutnost neće prebivati među razdvojenima i podeljenima. U svojoj svetosti, On ne može da blagoslovi uvređene i one koji ne opraštaju, iako On čezne za tim. Seksualni nemoral u svim oblicima će nas izolovati. I neka lekcija, koja je mnogo koštala Isava, nauči svakoga od nas da vodimo brigu o nasleđu više nego o trenutnim apetitima.

Zato što je Bog svet u svemu što On jeste, On poziva nas da budemo sveti u svemu što radimo.

Svetost u onome što mislimo

Kažem vam, dakle, i opominjem vas u Gospodu da više ne živite kao što žive pagani, u ispraznosti svoga uma. Njihov razum je pomračen i oni su, zbog svog neznanja, koje dolazi od okorelosti njihovog srca, odvojeni od Božijeg života. Izgubivši svako osećanje stida, predali su se razuzdanosti, da bi u svojoj nezasićenosti činili svaku vrstu nečistote.

(Efescima 4:17-19, SSP)

Kao što smo naučili, uzaludnost je suprotna korisnosti. Naši umovi rasuđuju prema onome što su saznali i iskusili; to može biti suprotno svrsi promene. Ne možemo da se vraćamo obrascima koje smo razvili kada nam je Božiji život bio nepoznat. Tada smo umirali dok smo se prepuštali idolopoklonstvu i razvratu u nadi da će oni učiniti da se osećamo živima. Oni manje osetljivi morali su da zarone dublje i dublje u tamu čulnog područja. Efesci nastavljaju da nas upućuju na Isusa:

Ali, vi niste tako upoznali Hrista, ako ste zaista o Njemu čuli i u Njemu bili poučeni u skladu sa istinom koja je u Isusu. A poučeni ste da u pogledu svog ranijeg ponašanja treba sa sebe da svučete staroga čoveka, koji propada zbog svojih varljivih požuda, da se obnovite duhom svoga uma i da obučete novoga čoveka, stvorenog da bude sličan Bogu u istinskoj pravednosti i svetosti.

(Efescima 4:20-24, SSP)

Eto, ponovo. Upozoreni smo da odbacimo našeg starog čoveka, njegov način života i sve požude koje ga prate, da bismo napravili put za novog, istinitog čoveka. Novi čovek je onaj koga Sveti Duh žudi da nam otkrije u istinskoj pravednosti (ispravnom stajanju) i istinskoj svetosti (kako živeti u svetlu

ove pravednosti). N. T. Rajt to potvrđuje u svom komentaru Pavlovih pisama iz zatvora:

„Budite obnovljeni duhom svoga uma“ (stih 23): to je tajna. Ako je srce ispravno, vreme je da i um bude ispravan. Tada ćete imati snagu volje da ponašanje dovedete u red. Prekinite sa starim, nastavite sa novim!⁵

A kako da budemo obnovljeni duhom svoga uma? To pitanje mi stalno postavljaju, ali moj odgovor nije uvek ono što bi ljudi želeli da čuju. Naši umovi se obnavljaju poslušnošću istini Božije Reči. Proučićemo dublje 1. Petrovu da bismo zaokružili kontekst ove smernice.

Svetost je poslušnost

Stoga, pripremite svoj um; budite trezveni; potpuno se pouzdajte u milost koju će vam doneti otkrivenje Isusa Hrista. Kao poslušna deca, ne povodite se za svojim ranijim požudama iz vremena neznanja. Nego, kao što je svet Onaj koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svemu što činite. Jer, zapisano je: „Budite sveti, jer sam ja svet“.

(1. Petrova 1:13-16, SSP)

Dok sam ovo proučavala da bih pripremila naše umove za akciju, pronašla sam i izraz „opašite bokove svoga uma“. To je poziv da obnovimo i naoružamo svoje umove Božijom Rečju da bi naša nada bila čvrsto usidrena u osnaživanju koje milost pruža. Ova milost donosi otkrivenje i spremnost da sledimo Isusa Hrista.

Poslušnost će zahtevati da izaberemo šta i koga ćemo poslušati. Da li ćemo poslušati svoje želje ili Božiju Reč koja uokviruje naše živote? Naš duh je voljan, ali telo je slabo i naviklo da čini greh. Zato moramo svesno da biramo da pravimo

pomake ka poslušnosti na svakom nivou. Dok čitamo Reč, molimo da nam Sveti Duh otkrije svako područje popustljivosti i kompromisa koje tolerišemo iz navike ili neznanja.

Kada jednom saznamo, to radimo.

Delim ovo da bih vas ohrabrila; ja retko *osećam* da bih želela da poslušam. Pokoravam se zato što biram da dajem čast Bogu. Kao što je svet onaj koji nas je pozvao, mi takođe treba da budemo sveti u našem ponašanju. Bog je svet u svemu što On jeste. Mi treba da budemo sveti u svemu što radimo. To znači da način na koji živimo pred drugima treba da odražava našu pokornost našem nevidljivom Bogu.

BOG JE SVET...
MI RADIMO
SVETO.

Bog je svet... mi radimo sveto.

Pošto ste poslušnošću istini očistili svoje duše za nelicemerno bratoljublje, iz sveg srca volite jedan drugoga. Jer, vi niste ponovo rođeni iz raspadljivog semena, nego iz neraspadljivog – živom i postojanom Božijom Rečju.

(1. Petrova 1:22-23, SSP)

Poslušnost istini čisti naše duše. Ovo očišćenje se događa kroz činjenje, a ne samo slušanjem. Spašeni smo kroz žrtvu besprekornog Jagnjeta, a naši umovi se obnavljaju Rečju i naše duše se čiste poslušnošću istini. To je progresivno.

Dok se pokoravamo istini, naša srca se čiste tako da možemo duboko da volimo jedni druge. Ljubav može da se useli duboko koliko srce pravi mesto za to. Prebivanje u Božijoj Reči povećava našu dubinu i sposobnost da istinski volimo. Srce koje se suprotstavlja istini može da voli samo površno. Hrist je to neraspadljivo seme i naš Nepopustljivi Ugaoni kamen sve istine. Izvan istine, ljubav je nemoguća.

PREBIVANJE U
BOŽIJOJ REČI
POVEĆAVA
NAŠU DUBINU
I SPOSOBNOST
DA ISTINSKI
VOLIMO.

Neraspadljivo seme Božije Reči traje zauvek. Potraga za svetošću nije čak ni moguća van Božije Reči. Ova potraga nije predmet našeg tumačenja. Kada Reč ima svoj put u nama, mi volimo i proizvodimo plod koji ostaje zato što je svet i istinit. Biće trenutaka kada će poslušnost istini izgledati kao smrt u ovoj realnosti. Ali zapamtite, prijatelji, naši dani na zemlji su samo para. Probudićemo se i otkriti naše prave živote u sledećoj realnosti.

Svetost je naša veza sa večnom perspektivom.

Svetost je naša povezanost sa drugim svetom.

Ovi stihovi vraćaju nas Ugaonom kamenu i tome šta znači biti deo Živog kamena i svetog naroda.

Svetost gradi život koji daje čast Bogu

Odbacite, dakle, svaku zloću i svaku prevaru, licemerje, zavist i sva klevetanja. Kao novorođenčad žudite za čistim duhovnim mlekom, da od njega odrastete za spasenje, ako ste okusili da je Gospod dobar.

(1. Petrova 2:1-3, SSP)

Spasenje je besplatan dar (a ne zarađen) u kome rastemo svakog dana. Kao da je svakome od nas data kuća koja je prazna. Mi smo u kući (spašeni), ali potreban joj je nameštaj da bismo mogli da živimo udobno i pozovemo druge unutra. Dok doživljavamo Božiju dobrotu, mi rastemo u dobroti. A onda Petar kaže:

Pridite Živom kamenu, izvoru života. Radnici su ga pogledali i odbacili; Bog ga je postavio na mesto časti.

(1. Petrova 2:4, Message)

Svetost znači da kontrolišemo svoja tela

A ovo je Božija volja: da budete posvećeni, da se klonite bluda, da svaki od vas nauči da vlada svojim telom na svet i častan način, a ne u požudnoj strasti kao pagani, koji ne poznaju Boga, da pri tome ne činite nažao svome bratu i ne varate ga. Gospod će se za sve to osvetiti, kao što smo vam već rekli i upozorili vas. Jer, Bog nas nije pozvao na nečistotu, nego na svetost. Stoga, dakle, ko to odbacuje, ne odbacuje čoveka, nego Boga, koji vam daje svoga Svetog Duha.

(1. Solunjanima 4:3-8, SSP)

Božija volja nije da samo budemo spašeni, nego i posvećeni. Kada poznajemo Boga, dozvoljavamo Njegovoj Reči da vlada našim životima, i mi više ne živimo prema nekadašnjim sklonostima ili onome što diktira naša kultura. Solunjani su živeli u jako promiskuitetnoj kulturi; ljubavnice, ritualni seks, dečaci čuvani za homoseksualne prakse i prostitutke bili su njihova kulturna norma. Da bi ostali jaki u ovakvoj gomili greha, vernici su trebali da budu primer pobožnosti jedni drugima. Pavle nije tražio izgovore za Solunjane zbog njihove kulture; on je verovao da je Božija milost dovoljno snažna da bi oni hodali u svetosti.

Nas posmatraju. Kako živimo pokazuje ono u šta verujemo. Ako živimo na takav način da se drugi spotiču i čine greh, Bog će ustati u njihovo ime.

Druga Timoteju kaže:

Ali, u velikoj kući nema samo zlatnih i srebrnih posuda, nego i drvenih i glinenih. I jedne su za časnu upotrebu, a druge za nečasnu. Ko se, dakle, očisti od nečasnog, biće posuda za časnu upotrebu, posvećena,

Gospodaru korisna, spremna za svako dobro delo.
 Beži od mladalačkih želja, a idi za pravednošću, verom,
 ljubavlju, mirom, zajedno s onima koji iz čista srca
 prizivaju Gospoda.

(2:20-22, SSP)

Mi smo u kući. Zašto ne bismo, koliko god je moguće, učinili sebe korisnim i vrednim Gospodaru kuće?

Mnoge oblasti u mom životu zahtevale su dugačak proces pripreme. Na primer, prošlo je dosta vremena pre nego što sam mogla da govorim o braku. U toj i drugim oblastima, još nisam bila spremna; još nisam bila od koristi svrhama mog Gospodara. U tim oblastima išla sam ka napretku, ali nisam bila spremna za dobra dela. Jedini trofej sam osvojila kada sam imala deset godina. Bio je za Najnaprednije. To je uglavnom priča mog života. Najvećim delom zaboravljamo da napredak jeste pobjeda.

Želja mog srca je da vidim generaciju mladih koja se brže sprema. To znači da moraju da beže od mladalačkih želja. Bežati znači trčati suprotno od nečega kao u strahu. Ostavite u prašini požudu, ponos, upoređivanje i nadmetanje. Bežati nije dovoljno. Moramo da trčimo ka nečemu. Vreme je da trčimo ka čvrstoj pravednosti, veri, ljubavi i miru. Želim da mladi muškarci i žene budu među onima koji prizivaju Gospoda čistim srcem. Želim da Gospodnje ime bude čvrsta kula za svaku generaciju, a Njegovo ime je sveto.

Svetost znači da prilazimo Bogu pod Njegovim uslovima, ne našim. Naša kultura usvojila je praksu da uzme Božiju milost i koristi je kao dozvolu za greh. Prema jevrejskom zakonu postojali su moralni propisi i najbolji običaji. Svrha saveza milosti nikada nije bila da potkopava moralne propise. Svetost i ljubav drže viši standard moralnih propisa. U Novom zavetu,

preljuba počinje samom požudom za ženom u vašem srcu; u Starom zavetu, greh nije postojao dok se nije izrazio kroz preljubu. Ponovo se okrećem mudrosti N. T. Rajta da bismo sagledali naše vreme:

BEŽATI NIJE
DOVOLJNO.
MORAMO DA
TRČIMO KA
NEČEMU.

Naš savremeni svet pretvorio je seksualnu želju, sklonost i delovanje u moralnu slobodu za sve, gde je jedino pravilo da ljudima mora biti dozvoljeno da izraze bilo kakvu želju koja se javi ili bude pobuđena u njima. Za Pavla, kao i za sve jevrejske i ranohrišćanske učitelje moralnog ponašanja, to bi bilo kao da im kažete da morate da dozvolite konju ili magarcu, nepripitomljenom i neobuzdanom, da trči i skače u svim pravcima, podjednako ugrožavajući i jahača i gledaoce, pri tome ne radeći ništa korisno. Seksualnost je dobar dar mudrog Stvoritelja, ali kao i svi dobri darovi dat je sa svrhom; samo u svetu gde je jedina svrha samozadovoljstvo, neko bi mogao da pretpostavi da neće biti neophodan težak rad da pripitomi i trenira snažne želje, kakva je seksualna želja.⁶

Samozadovoljstvo nikada ne bi trebalo da bude cilj za one koji slede Hrista. Ne možemo da dozvolimo svojim apetitima i seksualnim željama da nam budu gospodari. Isus je bio u potpunosti čovek i iskušavan baš kao i mi. To znači da je imao sposobnost da iskusi iste čežnje sa kojima se svi mi borimo. Međutim, On je bio bezgrešan. Kako god da izgleda iskušenje u vašem životu, Isus ga je pobedio tako da taj greh neće gospodariti vama. Ne kažem da će prevazilaženje iskušenja biti lako. Biće teško, ali sloboda je vredna borbe.

Svetost znači govoriti istinu

Samo se setite, kada vas neveran svet mrzi, prvo je mrzeo mene. Ako ćete biti odani svetu, on će vas

voleti i dočekati kao jednog od svojih. Ali zato što se niste uskladili sa vrednostima ovog sveta, on će vas mrzeti. Ja sam vas izabrao i izveo iz sveta da budete moji.

(Jovan 15:18-19, TPT)

Mi treba da stojimo usred haosa i objavljujemo istinu. Mrzeće nas ako izaberemo da se uskladimo sa vrednostima večnosti. Biti svet Gospodu ne znači da će ljudi uvek biti srećni zbog onoga što govorimo. U sledećim stihovima Isus ponavlja da toga treba da se sećamo:

Setite se šta sam vas učio, da sluga nije veći od svog gospodara. Pošto su progonili mene, progoniće i vas. Ako su slušali moje učenje, slušaće i vaše. Ovako će se ponašati prema vama zato što ste moji, jer ne poznaju Onoga koji me je poslao.

(stihovi 20-21, TPT)

Obećano nam je progonstvo, ne popularnost. Popularno je pratiti ono što svet govori. Popularno je reći da je istina subjektivna i da je Biblija zastarela. Popularno je reći da Isus razume vaš bol, a nije popularno navesti da On može da vas osnaži da hodate hramajući, a da se ne oslanjate na sopstveno razumevanje. Nije popularno reći da je Božija Reč konačni autoritet u našem životu. Nije popularno reći da je Bog Onaj koji se ne menja, iako se naš odgovor na greh menja.

Da nisam došao i otkrio se neverujućem svetu, oni ne bi osećali krivicu zbog svog greha, ali sada njihov greh ostaje otkriven.

(Jovan 15:22, TPT)

Krivicu ne uklanjamo normalizacijom i opravdanjem greha; moramo ići do korena stvari i ukloniti izvor krivice i srama – podeljena srca.

Kao Hristovi sledbenici, nikada nećemo moći da podržimo odsecanje ruku lopovima, ubijanje preljubnika ili smrtnu kaznu za one koji počinu incest ili silovanje. Naš cilj nije primena zakona, nego pokazivanje puta ka Isusu. U Hristu su svi gresi oprošteni i mi smo uklonjeni sa bilo koje pozicije osude. Međutim, voleti nekoga ne znači da *podržavamo* njegove prestupe (pohlepu, idolopoklonstvo, vračarstvo ili nemoralnost). To znači da priznajemo njihovu ljudsku vrednost i govorimo svetlost u njihovu budućnost.

Niko od nas nije bez greha, ali to otkrivenje ne znači da pogrešno postaje ispravno. Pogledajmo ponovo situaciju u kojoj Isus pita ženu, uhvaćenu u preljubi, da li je ostao neko od onih koji bi je optužili:

„Niko, gospodaru“, odgovori ona. A Isus joj reče:

„Onda te ni ja ne osuđujem. Idi, i odsad više ne greši“.

(Jovan 8:11, SSP)

Isus se nije zaustavio na milosti oproštenja („Onda te ni ja ne osuđujem“); dodao je pokajanje i milost („Idi, i odsad više ne greši“). On nije podržao njen preljubnički način života. Nije rekao: „Ne brini zbog toga. Svi tvoji budući gresi su oprošteni“. (Iako jesu oprošteni.) Nije rekao: „Razumem da imaš potrebe“. Rekao je: „Ostavi svoj život u tami i hodaj u mojoj svetlosti“.

Kad im je Isus opet govorio, reče: „Ja sam svetlost sveta. Ko ide za mnom, neće hodati u tami, nego će imati svetlost života“.

(Jovan 8:12, SSP)

Umesto da ostavimo tamu zbog svetlosti, mi često menjamo svoje gledište i tamu nazivamo svetlom. Hodajmo u razumevanju koje osnažuje druge da žive život slobode. Pozovimo druge da ostave iza sebe tamu svoje prošlosti i slede

Isusa u Njegovoj svetlosti. Ali ovo je jedan od onih razgovora koji je najbolje voditi privatno, a ne na društvenim mrežama, i zato vam se obraćam licem u lice.

—◆—
**UMESTO DA
 OSTAVIMO
 TAMU ZBOG
 SVETLOSTI,
 MI ČESTO
 MENJAMO
 SVOJE
 GLEDIŠTE
 I TAMU
 NAZIVAMO
 SVETLOM.**

Ne dajte psima ono što je sveto i ne bacajte svoje bisere pred svinje, da ih ne izgaze nogama, pa se okrenu i rastrgnu vas.

(Matej 7:6, SSP)

Ne bih imala nikakvu ideju o svetosti da nisam počela da proučavam Sveto pismo. Božija Reč van konteksta Oca koji voli zvuči grubo. Ne želim da vam govorim šta da mislite. Već imate previše ljudi koji to rade. Želim da sami mislite i čujete. Zato vas molim da proučavate ove odlomke iz

Svetog pisma i neka iskreno odzvanjaju reči Isusove molitve za nas:

Predao sam im tvoju Reč, a svet ih je zamrzeo, jer nisu od sveta, kao što ni ja nisam od sveta. Ne molim se da ih uzmeš sa sveta, nego da ih sačuvaš od zla. Oni nisu od sveta, kao što ni ja nisam od sveta. Posveti ih istinom – tvoja Reč je istina. Kao što si ti mene poslao

u svet, tako sam i ja poslao njih u svet i samoga sebe posvećujem za njih, da i oni budu posvećeni istinom.

(Jovan 17:14-19, SSP)

Dragi nebeski Oče,

Posveti me svojom Rečju i učini me svetom u istini. Osnaži me da ostavim iza sebe svaku oblast tame. Želim da živim i volim u svetlu tvog vođstva. Da budem sveta u svemu što radim da bi drugi znali da pripadam tebi.

JA SAM NEPOPUSTLJIV

Slika nepopustljivog, vatrena duša, on se ne plaši opasnosti i napor ga ne umara.

Samjuel Džonson (Samuel Johnson)

Da bih ispričala kako je počelo moje putovanje sa ovom knjigom, vratiću vreme za više od jedne decenije.

Počelo je neprijatnim telefonskim razgovorom sa honorarnom urednicom koju je angažovao izdavač da sa mnom radi na jednoj od mojih knjiga. Nas dve smo pregledale i usklađivale sadržaj knjige, od početka do kraja i obrnuto. Nažalost, više nisam mogla da prepoznam svoj glas u poglavljima koja je ona uređivala. Zbog nedostatka pouzdanja, dozvolila sam joj da me potpuno potisne. Shvatila sam da ako me bude i dalje potiskivala, neću moći da budem poslušna onome što mi je rečeno da napišem.

Znala sam da je ova knjiga poruka i mandat koje mi je Bog poverio, i na kraju bih ja bila ona koja daje odgovor kako je njome upravljano. Knjige su mnogo više od skupa reči na stranicama. One u sebi nose ritam ili ton i stav autora. Verujem da kako čitate ili čujete knjigu jeste podjednako važno kao i

ono što čitate. Ako se ispravna stvar kaže na pogrešan način, čitaocu može da promakne ideja.

Iz bilo kog razloga, ova urednica je promenila moj ton u ljutit, a moj stav u autoritativan. To nije bio način koji sam želela da usvojim. Kada je reč o većini tema, ja sam proučavalac Svetog pisma koji želi da stvori zajednicu za razgovor. Više volim da govorim kao sestra, majka, a u ovom periodu i kao baka, iako je moja najveća nada da ćete mi dati najveću čast i nazvati me prijateljicom tokom čitanja ovih stranica.

Moja urednica nije se složila sa ovakvim pristupom. Bila je čvrsta i talentovana žena sa veoma jasnim mišljenjima. U više navrata sam davala nagoveštaje, ali me ona nije čula. Prilikom ovog poziva, svaki nagovešaj bio je završen. Džon je slučajno čuo razgovor kada sam ukazala na svoju poziciju i prolazila kroz njene ispravke, reč po reč i rečenicu po rečenicu.

Prekinula sam razgovor i teško uzdahnula. Bila sam potpuno iscrpljena nakon rasprave. Radila sam na knjizi u trpezariji preko puta Džonove kancelarije.

„Težak telefonski poziv?“, pitao je Džon.

„Da“, priznala sam.

„Hoće li uspeti?“, pitao je.

„Ne znam“, iskreno sam odgovorila.

Džon je znao da sam prilično popuštala u prethodnim diskusijama sa njom.

„Pa, ovog puta zvučala si... nepopustljivo“. Džon je izgovorio reč kao glas poverenja.

Klimnula sam glavom.

Odjednom, kao da je njegov izbor reči zapalio nešto skriveno duboko u meni.

Ustala sam i potvrdila njegove reči. „Ja sam nepopustljiva!“

A onda, da bih približila ovu izjavu, ušla sam u Džonovu kancelariju i ponovila je. „Ja sam nepopustljiva!“

Džon je klimnuo glavom kao potvrđenje. „U redu, onda se vrati na posao“.

Život je ušao u mene.

Vratila sam se svom kompjuteru i ponovo pregledala poglavlja od kojih sam već odustala, prepravila sam ih i vratila svoj glas u knjigu. Osetila sam da je oživela vatra Božije vizije za knjigu. Dok sam radila, bilo je kao da su reči letele iz mojih prstiju.

Kasnije tog popodneva, moja asistentkinja došla je sa paketom.

„Primili ste neobičan poklon“, rekla je dok ga je stavljala na sto. Stala je sa strane i gledala moju reakciju dok sam ga otvarala.

Bila je to crna pravougaona kutija ukrašena zlatnim detaljima na uglovima. Dok sam je otvarala, ukrasna providna kugla pojavila se sa unutrašnje strane poklopca. Unutrašnjost kutije bila je postavljena zlatnim somotom, a unutar njegove ivice nalazio se list papira. Ispravka, papir zvuči kao potcenjivanje. Bio je to list pergamenta sa svetlucavim završnim slojem. Slova su bila vrsta fonta koji se koristi na pozivnicama za venčanje ili

potvrdi o zaslugama. Datum je bio 12. decembar 2005., a reč *dijamant* bila je vidljiva na zastavi koja je lebdela nad pozdravom: „Moja nepopustljiva, moja najdraža Lisa, moja nepopustljiva“.

Zadrhtala sam. Nisam zaboravila činjenicu da sam potvrdila isto to nad sobom nekoliko sati ranije. Sela sam, duboko svesna da ono što sam držala nije bilo obično pismo. Udahnula sam, izdahnula i nastavila sa čitanjem.

U mojoj ruci nalazila se pesma koja je objavljivala snagu Božije ljubavi nad mojim životom. Svaka rečenica bila je protkana rečima „Ja sam“. Na toj jednoj strani, reč *nepopustljiv* pojavila se pet puta. Reči su bile dovoljno prisne da sam osetila kako me moj Otac gleda. Nije bilo imena na kraju strane. Okrenula sam je. Ništa.

„Od koga je?“, pitala sam.

„Ne znamo“, odgovorila je moja asistentkinja. „Stiglo je u umotanom paketu bez povratne adrese“.

◆

**BOG VAS JE
STVORIO
DA BUDETE
ODGOVOR
U SVETU
PREPUNOM
PROBLEMA.**

Osećala sam se ponizno zato što je neko poslušao Boga i odvojio vreme da napiše ove reči za mene, neko ko nije znao da sam se preispitivala i borila da napišem knjigu. Neka ih Bog blagoslovi. Uzela sam poklon kao znak i potvrdu da treba da zadržim pravac u kome sam pisala, da treba da pišem bez straha i kažem svojim sestrama da vas je Bog stvorio da budete odgovor u svetu prepunom problema.

Nikada nisam saznala ko je poslao paket. Međutim, držala sam kutiju i pismo na vrhu ormarića pored mog stola. Bila je to uspomena na prekretnicu u mom životu. Reči su obeležile trenutak kada sam odlučila da budem nepopustljiva, nesavladiva

i postojana u vezi onoga što mi je Bog rekao i kako je to rekao. U budućnosti ću stajati u svom autoritetu, a ne u kompromisu.

Tokom sledeće godine stavljala sam pisma u kutiju. (Sećate ih se?) Uglavnom su to bila svedočanstva mladih devojaka i žena koje je knjiga dotakla. Kutija nije bila velika i brzo se napunila. Zatim je ostala zatvorena, skupljajući prašinu, tokom naredne decenije.

Dijamanti

Nedavno sam počela svuda da viđam dijamante. Čini se kao da je to zajednička nit koja se provlači kroz mnoge konferencije na kojima govorim tokom godine. Iskreno rečeno, zaboravila sam vezu između nepopustljivog kamena i dijamanta. S obzirom na stanje našeg sveta, mislila sam da je staviti ideju o dijamantima u središte događaja telesno i pomalo površno.

Ali, našla sam se na još jednoj „dijamant“ konferenciji. Pomalo uznemirena, bila sam u hotelskoj sobi između dve sesije i žalila sam se u sebi zbog teme, kada sam u svom duhu čula: „Radovaćeš se kada te nazovem mojim dijamantom, mojom nepopustljivom“.

Zapanjena, setila sam se pesme. Sela sam i otvorila Bibliju na tabletu. Tražila sam sve što se odnosi na dijamant ili kamen. Kada sam naišla na sledeći stih u 1. Petrovoj 2, znala sam da sam vođena u potragu za blagom: „Dobrodošli Živom kamenu, izvoru života“ (stih 4, Message).

U roku od nedelju dana pronašla sam reference u drevnim tekstovima koji pominju reč *nepopustljiv*. Jedan rukopis koji me je posebno interesovao bio je napisan 1600-tih godina. Pominje Jezekilja 3 i govori kako je Bog učinio Sina čovečijeg lica nepopustljivim, baš kao što je obećao da će učiniti za Jezekilja.

Osmehnula sam se na spominjanje našeg Hrista, koji je postavio svoje lice kao kremen (nepopustljiv kamen) da umre, da bismo mi mogli da živimo.

Autor nastavlja da opisuje nepopustljivi kamen u različitim terminima koji su nama već poznati. Nepopustljivi kamen je najtvrđi: ne može da izgori u vatri, toplota ne može da prodre u njegovo jezgro, čekić ne može da ga slomi, snaga mnogih voda ne može da ga rastvori. Nepopustljivi kamen se ne skuplja, ne plaši se i ne menja svoju boju. Nepopustljivi kamen je postojan. Autor završava svoje razmišljanje o ovoj temi zaključkom:

„Dobra savest učiniće hrišćanina da bude kao nepopustljiv kamen, a čvrsto platno učiniće ga nepobedivim i nepromenljivim“.¹

VI STE
UTISNUTI U
NJEGOVOM
SRCU.

Kako se bližimo kraju knjige, osećam da je jedino ispravno da podelim sa vama deo pesme koju sam primila, jer sam sigurna da ona sadrži obećanja koja bi trebalo da budu podeljena. Svaki stih je prislan i jedinstven poziv svakome od nas.

Moj nepopustljivi.
Osmehujem se kada pomislim na tebe.
Ti čuješ i dobro poznaješ moj glas.
Osmehuješ se mojoj veličini.
Kako kažem, ti si jak.
Zaista, moj nepopustljivi.
Mogu li da pokolebam tvoje srce?
Ja sam u velikoj ljubavi prema tebi.
U velikoj dobroti govorim.
Kakav sam ja, takav si ti. Ja sam se pokrenuo.
Utisnut si u mom srcu.
Daj mi čast svojim divnim osmehom i snažnim srcem.
Moj nepopustljivi.

Osmehujte se, voljeni. Vi ste utisnuti u Njegovom srcu, a Njegove reči izgovorene su u dobroti. Dajte mu čast, vi hrabri, snagom vašeg srca i trajanjem vaših dana. Govorite drugima o Njegovoj nepopustljivoj ljubavi. Poštujte Njegovu ruku nad vašim životom carskim autoritetom Njegove Reči i pomazanjem Njegovog Svetog Duha.

Nastavljajući u pesničkom duhu, dozvolite mi da parafraziram i personalizujem stihove Samjuela Džonsona koje sam citirala na početku ovog poglavlja. Dragi u Hristu:

Imate sliku nepopustljivog, i vatrenu dušu, nikakava opasnost ne bi trebalo da vas plaši, jer nevolja vas podiže.

Naša slika nepopustljivog je jasna, blistava, privlačna, praćena svetlom, a ipak čvrsta kao dijamant. Mi smo pokriveni neuništivim Hristovim delom. Hristov Duh prebiva u nama kao što mi prebivamo u Hristu, našem Nepopustljivom.

Sada ćemo govoriti o ovoj vatrenoj duši:

Jovan im svima odgovori, rekavši: „Ja vas krštavam vodom. Ali, dolazi jedan moćniji od mene – ja nisam dostojan ni remenje na Njegovoj obući da odvežem. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem“.

(Luka 3:16, SSP)

Mi smo kršteni u Svetom Duhu i svetim ognjem. Jovanovo krštenje bio je spoljašnji nagoveštaj onoga što će Isus uraditi u nama. Kada smo se nanovo rodili, naša beživotna srca su oživela vatrenim sjajem Njegove večne ljubavi. Naš Bog svetog ognja uništava plevu mraka koja bi oslabila izraz Njegove ljubavi prema nama i kroz nas. Njegova vatra nas okružuje.

Zaharija 2:5 govori: „Ali ja ću da mu budem zid vatreni svud unaokolo, biću slava usred njega“, govori Gospod“. Prevod The Message naziva ovu vatru unutrašnjim Božijim blistavim prisustvom. Verujem da ovaj stih govori o Jerusalimu i o Crkvi Sionu. Ono što je Bog Izraelu, to je i nama. Isto tako, okruženi smo Božijim vatrenim, zaštitničkim prisustvom. David je govorio o anđeoskoj vojsci u Psalmu 104:4: „On svoje anđele čini vetrovima, i svoje sluge ognjenim plamenovima“ (NSP).

U Zahariji 13, vatra je sredstvo pročišćenja:

Tu ću trećinu da pustim kroz vatru, da je pretopim kao što se srebro topi. Proveriću ih kao što se zlato proverava. Oni će zazvati moje ime i ja ću se odazvati i reći: „Ovo je moj narod!“ A oni će da uzvrate: „Gospod je naš Bog!“

(stih 9, NSP)

U vatri, mi zovemo i On se odaziva. Tamo nas naziva svojim i mi shvatamo da je Gospod naše lično spasenje.

U 1. Mojsijevoj 15:17 naš otac vere, Avraam, posmatrao je zadimljenu peć i goruću baklju kako prolaze između polovina žrtava koje je on prineo. Naš Bog ne traži od nas prepolovljene žrtve – tele, kozu, ovna i ptice. On traži da predamo svoja srca vatri Njegove svetosti.

2. Timoteju 1:6 upoređuje dar koji Bog stavlja u naše

—◆—
**NIKADA
 NEMOJTE
 ZANEMARITI
 DAR U VAŠEM
 ŽIVOTU.**

živote sa plamenom koji treba čuvati. Krenite, prijatelji. Pevajte. Igrajte. Čitajte. Molite. Ostanite u zajedništvu. Svedočite. Nađite grupu za proučavanje. Nađite mentora. Odmorite, zastanite i razmislite. Ali nikada nemojte zanemariti dar u vašem životu. On je mnogo dragoceniji od dijamanta. Negujte ga pažljivije nego vrt. Odvojte vreme za njega i ne zanemarujte ga.

Sledeći stih personalizovane strofe je: „Nikakava opasnost ne bi trebalo da vas plaši“. Mi smo zaštićeni spolja i pročišćeni iznutra. U takvoj poziciji, kako bi nešto zaista moglo da nas uplaši? Da, možemo da drhtimo i budemo nespremni, ali ako živimo sa ovom svesnošću, strah i zaplašenost biće prolazne faze, a ne način života.

I poslednji stih: „Nevolja vas podiže“. Da bih to ilustrovala, ispričaću vam priču koju sam čula od nove prijateljice.

Ako ovo već niste znali, trebalo bi: volim kafu... mnogo. U stvari, espresso je taj u vezi koga sam nepopustljiva. Verujem da je njegova tamna draž duboko utkana u moje italijanske gene!

Znate li da Bog može da koristi nešto što volite da bi vam preneo poruku? Čak iako niste ljubitelj Java kafe u nekom od njenih primamljivih ukusa, verujem da je ova priča o kafeteriji za vas.

Nedavno sam odsela u centru Amarila u Teksasu. Govorila sam na ženskoj konferenciji i trebalo je da prisustvujem službama koje su se održavale tokom vikenda. Kad god se prijavim u hotel, raspitam se za najbližu kafeteriju. Na moje oduševljenje saznala sam da se jedna izuzetna kafeterija nalazila samo blok dalje... nagrađivane kompanije Palace Coffee.

Stigla sam kasno uveče, u petak, ali kada sam čula pohvale, namestila sam alarm da me probudi sat vremena ranije nego što je potrebno, u subotu ujutru. Čim je moj mobilni telefon zazvonio, skočila sam iz kreveta, oprala zube, navukla odeću koju sam spremila i otišla na ovo mesto čuda.

Reći da sam bila oduševljena nije dovoljno. Mesto je imalo teksašku hipster atmosferu, koju volim, pošto sam u Teksasu rodila jednog sina, a i moja snaja je iz iste države. Pogledala sam meni pića i zavrtilo mi se u glavi.

Kada je došao red na mene, nagnula sam se preko pulta i rekla slatkoj baristkinji (možda sam je i držala za ruke): „Recite mi sve o vašim specijalitetima“.

„Imamo kapučino sa mlečnom penom“.

„Odlično“. Nisam imala pojma šta je to, pa sam ispitivala dalje. „Šta još?“

„Imamo moj omiljeni specijalitet, lavanda late“, ponudila je.

„U redu“. Klimala sam glavom potvrđujući njenu ponudu. „Još nešto?“, pitala sam pokušavajući da zadržim oduševljenje koje je raslo.

„Imamo i smokva i med late“.

„Savršeno!“, odgovorila sam, suprotstavljajući se snažnoj želji da je zagrlim. „Želim sva tri specijaliteta. Počnimo kapučinom, a onda ću preći na late, ali platiću odmah“. Dala sam svoje ime, platila i pomerila se na kraj pulta.

Nisam bila spremna za ono što se dogodilo. Ne znam da li je stajao na strani sa koje ne vidim ili sam bila obuzeta blaženstvom napitka pa ga nisam primetila. Čula sam muški glas: „Jeste li vi odavde?“

Okrenula sam se i videla prilično uglednog gospodina, zgodnog, sede kose i sede brade. „Nisam. Samo sam čula za ovu kafeteriju“, promrmljala sam. Pokušala sam da izbegnem razgovor pre kofeina.

„Ja sam se upravo doselio“, rekao je.

Tada je stigao kapučino i krenula sam da uzmem cimet i šećer.

„Odakle ste vi?“, pitao je.

„Iz Kolorada“, odgovorila sam dok sam mešala napitak.

„Šta vas dovodi ovamo?“

„Govorim na ženskoj konferenciji na kojoj je okupljeno nekoliko hiljada žena“. A onda sam počela da govorim kako je događaj otvoren za celu zajednicu.

„Zašto mi ne pišemo o tome?“

Zbunjena njegovim pitanjem, rekla sam: „Ne znam. Ko ste vi?“

„Ja sam novi glavni urednik lokalnog lista. Hoćete li mi se pridružiti? Molim vas, sedite“.

Nastao je trenutak panike. Da li će me intervjuisati pre nego što kofein stigne u moj krvotok? Duboko sam udahnula. Ljubaznost se videla u njegovim očima, pa sam sela. Pijuckala sam napitak dok mi je postavljao pitanja.

„Kakva je to konferencija? Gde se održava?“

Imala sam jasan utisak da je tražio nešto u mojim rečima.

Objasnila sam da je tema konferencije nazvana po jednoj od mojih knjiga (*Kad lavica ustaje*) i da sam pozvana da govorim. Pitali smo baristkinju, koja je sve znala, na kojoj adresi se nalazi crkva.

„Jeste li pročitali članak o iskopavanju katakombi?“

Uverila sam ga da nisam.

Moj novi prijatelj objasnio je da je to iskopavanje katakombi u Rimu otkrilo freske koje ilustruju prizore iz prvih dana Crkve. Slušala sam i pijuckala. Neke od tih fresaka jasno prikazuju žene, uključujući i Priskilu, koje su bile u službi zajedno sa muškarcima.² Klimala sam glavom, uživajući u svemu što je govorio. Odjednom, nešto se promenilo. Nagnuo se nazad, pogledao me dok sam posmatrala svoj late i istakao: „Vi ste jedna od tih žena!“

Njegove reči su nekako udarile pravo u mene i odjeknule do srži mog bića. Odjednom sam bila potpuno budna. Mislim da nije bio svestan uticaja koji su njegove reči imale na mene. Pre nego što sam shvatila šta radim, razmenili smo kontakte i poslao mi je članak.

Izvinjavao se: „Večeras neću moći da budem tamo, ali poslaću novinara da pokrije vašu službu, a ja ću doći ujutru“.

Uzela sam i sledeći late i sela. Slušala sam dok je govorio o sebi i po nešto o svojoj porodici. Ja sam malo govorila o svojoj i ubrzo je došlo vreme da se vratim u hotel i spremim za konferenciju. Dok sam se vraćala, pitala sam se: „*Šta se upravo dogodilo?*“

Kasnije sam shvatila da ono što mi je govorio nije bilo samo za mene. Bog je želeo da to bude objavljeno generaciji žena koje su zatvorene u podzemnim prostorijama lavirinta života.

Prijateljice moje, Bog pomera kamenje koje je sprečavalo vaše potpuno vaskrsenje. On raščišćava ruševine i ostatke. A svi oni slomljeni komadi za koje ste mislile da su izgubljeni ili upropašćeni? Podignite glave, ljubljene, i pogledajte; On ih je iskoristio da napravi mozaik od vašeg života. Bile ste toliko zauzete gledajući dole, u taj kaos, da niste videle zastavu koju je napravio nad vašim životom. „Vi ste jedna od tih žena!“

„Kome ćete mene sličnim učiniti? Ko je kao ja?“, pita Svetitelj. Podignite pogled svoj i gledajte: ko je ovo stvorio? Onaj koji na broj vojsku nebesku izvodi, i koji po imenu sve njih proziva. *Zbog Njegove velike moći i silne jačine niko ne izostaje.*

(Isaija 40:25-26, NSP)

**PRIJATELJICE
MOJE, BOG
POMERA
KAMENJE KOJE
JE SPREČAVALO
VAŠE POTPUNO
VASKRSENJE.**

Ništa nije izgubljeno, ništa nije upropašćeno, nijedan deo ne nedostaje. Zakopana ispod mnogih slojeva prašine, prljavštine i lomljenog kamena leži još jedna stranica naše priče.

Kada sam pročitala članak, videla sam mozaik koji je predstavljao ženu obučenu u svečano odelo, sa rukama otvorenim u blagoslovu i dobrodošlici.

Zaboravite na trenutak osobe koje kopaju grobove. Odagnajte sve misli o onima koji su gomilali prljavštinu i ruševine pokušavajući da vas žive sahrane. Okrenite se od njih i zapitajte: „Šta neprijatelj želi zakopano u vašem životu?“

Seme može biti u obliku nade, snova, molitve, obećanja, ili čak suza. Seme može biti izvan vašeg vidokruga, ali nemojte ni na trenutak pomisliti da je to izvan Božijih misli.

Ono što sejemo, ne oživljava ako ne umre (1. Korinćanima 15:36). Teškoće služe da bi nas pripremile.

Na mnogo načina i na mnogim mestima, priča o Božijim kćerkama je zakopana, kao što je i na mnogo načina pomućena priča o Hristovoj prelepoj Nevesti. Zapamtite, voljene, sve što je bilo skriveno, jednog dana biće otkriveno. Baš kao i sa iskopavanjem katakombi, priča o Nevesti ponovo izlazi na svetlost.

Mi smo te žene.

Mi smo Njegova Nevesta.

Njegovi dijamanti.

Njegovo neprocenjivo blago.

On je naš Nepopustljivi, naše Sidro, naša Istina.

On je Stena koja nas prati kroz svaku od naših pustinja.

Podignite svoj život i dajte čast Steni iz koje ste isklesani. Živite u čudu postojanog, nepobedivog, nepropustljivog, nepopustljivog Ugaonog kamena koji čezne da vas iznenadi svojom vernošću. Budite verni Njemu u ovom univerzumu mišljenja jer nosite znak večnog Carstva.

DODATAK 1

DODATNI BIBLIJSKI STIHOVI 6. POGLAVLJU

Ne pravi sebi idola, ni obličja od bilo čega što je gore na nebesima, ili dole na zemlji, ili u vodi pod zemljom. Ne klanjaj im se, niti im služi. Jer sam ja, Gospod, tvoj Bog, ljubomorni Bog, koji kažnjava decu zbog krivice njihovih otaca, do trećeg i četvrtog kolena – onih koji me mrze, ali iskazujem milost hiljadama koji me ljube i vrše moje zapovesti.

(2. Mojsijeva 20:4-6, NSP)

Ako prezrete moje uredbe, i odbacite moje zakone; ako, dakle, ne budete izvršavali sve moje zapovesti, nego raskinete moj savez, ovo ću učiniti s vama: dovešću na vas užas, bolest i groznicu, od koje se gubi vid, i gasi život. Sejaćete uzalud, jer će vam setvu pojesti vaši neprijatelji. Ja ću se okrenuti protiv vas, i vaši će vas neprijatelji tući, te će vaši dušmani zavladati nad vama. Bežaćete i kad vas niko ne bude gonio.

(3. Mojsijeva 26:15-17, NSP)

Susreo ga je videlac Juj, Hananijin sin. On reče caru Josafatu: „Pomažeš podlacima i voliš one što mrze Gospoda? Zato se Gospod gnevi na tebe. Ali, našlo se i nešto dobro kod tebe, jer si uklonio Aštartine stupove iz zemlje i usmerio si svoje srce da traži Boga“.

(2. Dnevnika 19:2-3, NSP)

Ti nisi Bog kome je mila opakost,
zlo kod tebe ne boravi.
Hvalisavci ne opstaju pred tvojim pogledom,
ti mrziš sve koji čine zlo.
Lažljivce uništavaš,
krvoloci i varalice ogavni su Gospodu.
A ja ću zbog tvoje velike ljubavi
ući u tvoj Dom.
U strahu od tebe pokloniću se
prema tvom svetom Hramu.

(Psalam 5:4-7, SSP)

Velika je tvoja slava u tvome spasenju,
podario si mu sjaj i veličanstvo,
jer ti mu podari blagoslove doveka,
dao mu da se veseli u radosti tvog lica.
Jer car se uzda u Gospoda,
i milošću se Svevišnjega neće uzdrmati.
Ruka će ti naći sve tvoje dušmane,
desnica ti naći one što te mrze.

(Psalam 21:5-8, NSP)

Vi koji volite Gospoda, mrzite zlo,
jer On čuva život svojih vernih
i izbavlja ih iz ruku opakih.
Svetlost se prosipa po pravednima
i radost po onima srca čestitog.
Radujte se u gospodu, pravednici,
i zahvaljajte Njegovom svetom imenu.

(Psalam 97:10-12, SSP)

Od svake zle staze čuvam stope svoje
da bih reč tvoju mogao da držim.
Od pravila tvojih ja se ne okrećem
jer si ti sâm mene poučio.

Kako je slatka reč tvoja nepcu mome,
od meda je slađa ustima mojim!
Razborit sam od odredaba tvojih
i zato mrzim svaku lažnu stazu.

(Psalam 119:101-104, NSP)

Tvoje zapovesti volim više od zlata,
od čistog zlata.
Zato što su svi tvoji nalozi pravični,
mrzim svaku lažnu stazu.

(Psalam 119:127-128, SSP)

Zbog reči tvoje radujem se
kao onaj koji plen veliki stekne.
Mrzim laž, prezirem je,
a tvoj Zakon volim.

(Psalam 119:162-163, NSP)

Zlonamerno govore o tebi,
ime ti zloupotrebljavaju dušmani.
Zar ne mrzim one koji mrze tebe, Gospode,
i zar se ne gnušam onih koji se protiv tebe dižu?
Mrzim ih mržnjom potpunom,
u neprijatelje ih ubrajam.

(Psalam 139:20-22, SSP)

Pravednost čuva onoga čiji je put besprekoran,
a greh obara zle.

(Priče Solomonove 13:6, ESV)

Ko nije sa mnom – protiv mene je.
I ko sa mnom ne skuplja – rasipa.

(Matej 12:30, SSP)

A vama koji slušate kažem: volite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze.

(Luka 6:27, SSP)

A sa Isusom je putovao silan narod. On se okrenu prema njima, pa reče: „Ko dođe k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i decu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može da bude moj učenik.

(Luka 14:25-26, SSP)

Tako, dakle, nijedan od vas koji se ne odrekne svega što ima, ne može da bude moj učenik.

(Luka 14:33, SSP)

A sve su to slušali fariseji, koji su voleli novac, pa su mu se rugali. Zato im Isus reče: „Vi se pred ljudima pretvarate da ste pravedni, ali Bog poznaje vaša srca. Ono što je na visokoj ceni među ljudima, u Božijim očima je odvratno. Zakon i Proroci su bili do Jovana. Od tada se propoveda evanđelje o Božijem Carstvu i svako nasilno u njega ulazi. Ali, lakše je da nebo i zemlja prođu, nego da propadne ijedna crtica iz Zakona“.

(Luka 16:14-17, SSP)

A Isus im reče: „Moje vreme još nije došlo, a za vas je svako vreme pogodno. Vas svet ne može da mrzi, ali mene mrzi, jer ja svedočim protiv njega, da su mu dela zla“.

(Jovan 7:6-7, SSP)

DODATAK 2

LEKCIJE IZ PRIČA SOLOMONOVIH I KNJIGE PROPOVEDNIKOVE

Budite poučljivi i ne brbljajte

Čovek mudrog srca prihvata zapovesti, a blebetavi
bezumnik će satrven biti.

(Priče Solomonove 10:8, NSP)

Reči mogu osvežiti i obnoviti život ili sakriti ono što ga uzima

Usta su pravednikova vrelo života,
a usta zlikovaca nasilje skrivaju.

(Priče Solomonove 10:11, NSP)

Zauzimaj se za one koji ne mogu da govore za sebe, za
prava svih koji su osuđeni na propast.

(Priče Solomonove 31:8, SSP)

Govori i sudi pravedno,
odbrani pravo siromaha i ubogog.

(Priče Solomonove 31:9, NSP)

Mudro otvara usta svoja,
a na jeziku su joj pouke istine.

(Priče Solomonove 31:26, NSP)

Mržnja stvara svađu, a ljubav je zaustavlja

Mržnja zameće svađu, a ljubav sve grehe pokriva.
(Priče Solomonove 10:12, NSP)

Podsmevači grad razjare, a mudri stišavaju gnev.
(Priče Solomonove 29:8, NSP)

Ima onih čiji su zubi mačevi i očnjaci noževi,
da proždru siromahe sa zemlje i uboge iz roda
ljudskog.
(Priče Solomonove 30:14, SSP)

Usta bezumnika uvlače ga u nevolju

Mudrost je na usnama umnih, a batina je za leđa onoga
ko nema pameti.
(Priče Solomonove 10:13, SSP)

Mudri pohranjuju znanje, a bezumnikova usta blisku
propast.
(Priče Solomonove 10:14, SSP)

Ko skriva mržnju, lažljiv je,
a ko širi klevete, bezuman je.
(Priče Solomonove 10:18, SSP)

Blažene su reči mudrog,
a bezumnog njegova usta izjedaju.
(Knjiga propovednikova 10:12, NSP)

Glupost je na početku njegovog govora,
a suludo zlo na njegovom svršetku.
(Knjiga propovednikova 10:13, NSP)

Ludak silno brblja, a čovek ne zna šta će da se zbude, i ko će da mu kaže šta dolazi nakon njega?

(Knjiga propovednikova 10:14, NSP)

Ne dopustite da vam se to dogodi

Bezumnik odmah odaje svoju ljutnju,
a razborit čovek prelazi preko uvrede.

(Priče Solomonove 12:16, SSP)

Kad verni svedok svedoči, on objavljuje pravdu,
a lažljivi svedok obmanjuje.

(Priče Solomonove 12:17, NSP)

Nepromišljene reči probadaju poput mača,
a reči mudrih donose isceljenje.

(Priče Solomonove 12:18, SSP)

Istina će uvek nadživeti laž

Nepromišljene reči probadaju poput mača,
a reči mudrih donose isceljenje.

(Priče Solomonove 12:18, SSP)

Istinoljubive usne traju dovek, a
a lažljiv jezik samo tren.

(Priče Solomonove 12:19, SSP)

Nepouzdan glasnik upada u nevolju,
a pouzdan vesnik donosi isceljenje.

(Priče Solomonove 13:17, SSP)

Lakoveran čovek sve veruje, a razborit promišlja svoje korake. Mudar čovek se boji i kloni se zla, a bezumnik ide dalje pun pouzdanja. Nagao čovek ponaša se bezumno, a smutljivac je omražen.

(Priče Solomonove 14:15-17, SSP)

Blag odgovor odvrća jarost, a gruba reč izaziva gnev.
(Priče Solomonove 15:1, SSP)

Jezik mudrih hvali znanje,
a usta bezumnih sipaju gluposti.
(Priče Solomonove 15:2, SSP)

Zdrav jezik je drvo života, a pokvaren jezik krši duh.
(Priče Solomonove 15:4, SSP)

Uzvišene reči ne pristaju budali,
a još manje lažljive reči vladaru.
(Priče Solomonove 17:7, SSP)

Ko prestup pokriva, teži ljubavi,
a ko priču prepričava razdvaja bliske prijatelje.
(Priče Solomonove 17:9, NSP)

I bezumnik čak se čini mudrim kada ćuti, kad zatvara
usne svoje razumnim ga drže.
(Priče Solomonove 17:28, NSP)

Bezumniku nije mila umnost,
samo mu je do toga da kaže svoje mišljenje.
(Priče Solomonove 18:2, SSP)

Reči iz čovekovih usta duboke su vode,
a vrelo mudrosti potok je žuboravi.
(Priče Solomonove 18:4, SSP)

U svađu srljaju usne bezumnika
i batine mu usta prizivaju.
(Priče Solomonove 18:6, NSP)

Bezumnikova usta njegova su propast,
a usne zamka za njegov život.

(Priče Solomonove 18:7, SSP)

Ogovaračeve reči kao najslađi su zalogaji,
spuštaju se u dubine trbuha.

(Priče Solomonove 18:8, SSP)

Ko odgovara pre nego što sasluša,
na ludost mu je i sramotu.

(Priče Solomonove 18:13, SSP)

Čoveku je na čast kad izbegne kavgu,
ali svaki glupan započinje svađu.

(Priče Solomonove 20:3, SSP)

Ogovarač skita i odaje tajne,
zato se ne petljaj sa brbljivcem.

(Priče Solomonove 20:19, NSP)

Ko proklinje i oca i majku,
svetiljka mu dogoreva u najcrnijoj tami.

(Priče Solomonove 20:20, NSP)

Nemoj da kažeš: „Vratiću ti za ovo zlo!“
Sačekaj Gospoda, i On će te spasti.

(Priče Solomonove 20:22, SSP)

Ko pazi na svoja usta i jezik,
Samog sebe čuva od nevolje.

(Priče Solomonove 21:23, SSP)

Oteraj rugaoca, i otići će zavada,
prestaće svađe i vređanja.

(Priče Solomonove 22:10, SSP)

Nikad ne reci: „Ja ću učiniti njemu kao što je on učinio meni; vratiću tom čoveku za njegova dela“.

(Priče Solomonove 24:29, SSP)

Upoznajte svoju publiku

Ne govori bezumniku,
jer će prezreti mudrost tvojih reči.

(Priče Solomonove 23:9, SSP)

Bezumnici nisu vredni vašeg vremena i pažnje

Ne odgovaraj bezumniku prema njegovoj gluposti,
da sâm ne postaneš kao on. Odgovori bezumniku
prema njegovoj gluposti, da on sâm sebi ne bi izgledao
mudar.

(Priče Solomonove 26:4-5, SSP)

Kad se mudar čovek parniči s glupanom, besneo on ili
se smejaio, nema pomirenja.

(Priče Solomonove 29:9, SSP)

Ako u nekoj situaciji niste potrebni, nemojte se mešati

Psa za uši hvata prolaznik koji se u tuđu svađu umeša.

(Priče Solomonove 26:17, SSP)

Ogovaranje će vas razjesti i stvoriti mučninu

Bez drva, vatra se gasi; bez ogovarača, svađa prestaje.
Ćumur je za žeravicu i drvo za vatru, a svadljivac
da raspiri kavgu. Ogovaračeve reči su kao najslađi
zalogaji, spuštaju se u dubinu trbuha. Srebrna gleđ na
zemljanom sudu laskave su reči iz opakog srca.

(Priče Solomonove 26:20-23, SSP)

Lažljiv jezik mrzi one kojima čini nažao, a laskava usta donose propast.

(Priče Solomonove 26:28, SSP)

Ne hvalite se

Neka te hvali drugi, a ne tvoja usta,
tuđinac, a ne tvoje usne.

(Priče Solomonove 27:2, SSP)

Topionički lonac je za srebro i peć za zlato,
a čovek se proverava pohvalama koje dobija.

(Priče Solomonove 27:21, SSP)

Bezumnik iskaljuje sav svoj gnev, a mudar ga suspreže.

(Priče Solomonove 29:11, SSP)

Ako si se poneo budalasto uzoholivši se, ili ako si
snovao kakvo zlo, ruku na usta!

(Priče Solomonove 30:32, SSP)

BELEŠKE

Poglavlje 1 - Nepopustljiv

1. N. T. Wright, *Matthew for Everyone, Part 2: Chapters 16–28* (London: Society for Promoting Christian Knowledge, 2004), 80.
2. Anthony C. Thiselton, *The First Epistle to the Corinthians: A Commentary on the Greek Text*, New International Greek Testament Commentary (Grand Rapids: Eerdmans, 2000).
3. Matthew G. Easton, *Easton's Bible Dictionary*, 1893.
4. John Muir, *My First Summer in the Sierra* (New York: Houghton Mifflin, 1911), 20.

Poglavlje 2 - Nepopustljivo prislan

1. Babylonian Talmud, Chagigah 15.1: And the Spirit of God **hovered** [**merachefet**: from the Hebrew root “**rachaf**” (in the **feminine form**)] over the face of the water – like a dove which hovers over **her young** without touching.
2. C. S. Lewis, *Prince Caspian* (New York: HarperCollins 1951), 233.

Poglavlje 4 - Nepopustljiv u ljubavi

1. 2 Corinthians, The Passion Translation (Racine, WI: BroadStreet Publishing, 2017).

2. Composition/Song Title: Reckless Love. Written by Cory Asbury, Caleb Culver, and Ran Jackson © 2017 Bethel Music Publishing (ASCAP) / Watershed Publishing Group (ASCAP) (adm. by Watershed Music Group) / Richmond Park Publishing (BMI). All Rights Reserved. Used by Permission.

Poglavlje 5 - Nepopustljiv koga volimo

1. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (New York: HarperCollins, 1952), 132.

Poglavlje 6 - Nepopustljiv u mržnji

1. Lewis, *Mere Christianity*, 112.
2. Gene Veith, "Sex as Sacrament, Abortion as Religious Ritual," *Cranach: The Blog of Veith*, June 24, 2016, <http://www.patheos.com/blogs/geneveith/2016/06/sex-as-sacrament-abortion-as-religious-ritual/>.
3. Charles H. Spurgeon, *The Complete Works of C. H. Spurgeon, Vol. 44: Sermons 2459–2602* (Delmarva Publications, 2013).
4. "Study Finds That 1 Out of 3 Women Watch Porn at Least Once a Week," *New York Times*, October 22, 2015.
5. Alexis Kleinman, "Porn Sites Get More Visitors Each Month Than Netflix, Amazon, and Twitter Combined," *Huffington Post*, May 3, 2013, http://www.huffingtonpost.com/2013/05/03/internet-porn-stats_n_3187682.html.
6. "How Many People Are Watching Porn Right Now? (Hint: It's A Lot.)," *Fight the New Drug*, September 11, 2017, <http://fightthenewdrug.org/by-the-numbers-see-how-many-people-are-watching-porn-today/>.
7. Charles H. Spurgeon, *The Complete Works of C. H. Spurgeon, Vol. 60: Sermons 3387–3349* (Delmarva Publications, 2013).

8. <https://www.leadershipresources.org/blog/the-best-charles-spurgeon-quotes/>.
9. “Charles H. Spurgeon on Discernment” *Apologetics* 315, www.apologetics315.com, Feb 3, 2013.

Poglavlje 8 - Nepopustljiv u Reči

1. Shaena Montanari, “Plastic Garbage Patch Bigger than Mexico Found in Pacific,” *National Geographic*, July 25, 2017, <http://news.nationalgeographic.com/2017/07/ocean-plastic-patch-south-pacific-spd>.
2. Leonardo da Vinci, *Notebooks* (Oxford: Oxford University Press, 1952), 23.

Poglavlje 9 - Nepopustljiva promena

1. Preston Sprinkle, *People to Be Loved* (Grand Rapids: Zondervan, 2015), 88.
2. C. S. Lewis, *Surprised by Joy: The Shape of My Early Life* (Orlando: Harcourt Brace & Company, 1955), 221.
3. Tom Carter, compiler. *Spurgeon at His Best: Over 2200 Striking Quotations from the World's Most Exhaustive and Widely Read Sermon Series* (Grand Rapids: Baker Books, 1988), 160.

Poglavlje 10 - Nepopustljiv u svetosti

1. Sinclair Ferguson, *A Heart for God* (Carlisle, PA: Banner of Truth, 1987), 82.
2. N. T. Wright, *Paul for Everyone: Galatians and Thessalonians* (London: Society for Promoting Christian Knowledge, 2004), 117–18.
3. Carter, compiler. *Spurgeon at His Best*, 100.
4. Kevin M. Watson, “Forgiveness and (Not Or) Holiness,” *Vital Piety* (blog), August 26, 2013, <https://vitalpiety.com/2013/08/26/forgiveness-and-not-or-holiness/>.

5. N. T. Wright, *Paul for Everyone: The Prison Letters: Ephesians, Philippians, Colossians, and Philemon* (London: Society for Promoting Christian Knowledge, 2004), 53.
6. Wright, *Paul for Everyone: Galatians and Thessalonians*, 118–19.

Poglavlje 11 - Ja sam Nepopustljiv

1. Charles H. Spurgeon, *Treasury of David Vol. 3* (New York: Funk & Wagnalls, 1886), 278.
2. Ellie Zolfagharifard, “Vatican Unveils Frescoes Hinting That Women Held Power in the Early Church,” *Daily Mail*, November 20, 2013.

LISA BEVERE provela je skoro tri decenije osposobljavajući žene svih doba da pronađu svoj identitet i svrhu. Ona je najbolje prodavani autor *New York Times-a* i međunarodno poznata govornica. Njene prethodne knjige, uključujući *Fight Like a Girl*, *Kad lavica ustaje*, *Devojke s mačevima* i *Bez suparništva*, nalaze se u rukama miliona širom sveta. Lisa i njen muž John su osnivači *Messenger International*, organizacije posvećene razvoju beskompromisnih Hristovih sledbenika koji menjaju svoj svet.

DJEVOJKE S MAČEVIMA

Kako nositi svoj križ kao junakinja

Diljem svijeta, žene su predmet predrasuda, trgovine seksualnim robljem, zlostavljanja i spolnog genocida. Duhovni neprijatelj želi razoružati žene na svakoj razini. Lisa Bevere objašnjava kako je Riječ Božja mač kojeg bi trebalo proučavati i njime ujedno rukovati. Ako je ikad postojalo vrijeme u kojem je potrebno da žene budu naoružane, onda je to sada.

Dok na stvaralački način predočava sliku mačeva, Božje Riječi i Križa, knjiga „Djevojke s mačevima“ poučit će vas:

- kako govoriti jezik neba na zemlji
- što znači posredovati
- što znači nositi svoj križ
- što znači biti pronicljiv
- kako razoružati neprijatelja
- zašto su žene neprijatelju na nišanu – i zašto je Bogu potrebno da one budu junakinje.

BEZ SUPARNIŠTVA

Prihvatite svoj identitet i svrhu
u dobu zbunjenosti i uspoređivanja

Ima razloga zašto gledamo na druge kao na suparnike i ograničavamo se na uspoređivanje i natjecanje. Imamo neprijatelja koji napada naš um, volju i emocije u nadi da ćemo nasrnuti na sebe i jedni na druge. To je začarani krug koji nas odvaja od prisnih odnosa, stvara zbunjenost u vezi s našim identitetom te ograničava našu svrhu.

U knjizi *Bez suparništva*, Lisa Bevere, autorica najprodavanijih knjiga, dijeli kako otkrivenje Božje ljubavi lomi ta ograničenja. Naučit ćete kako prestati gledati druge kao suparnike i kako ostvariti duboku povezanost sa svojim Stvoriteljem za kojim čeznete – povezanost koja nosi obećanje istinskog identiteta i intimnosti. Zdravim biblijskim učenjem, ispunjenim proročkim uvidom u naše dane, Lisa koristi humor i strast da vas izazove.

Vrijeme je da iskoračimo naprijed i živimo život bez suparništva.

Služba Messenger International pomaže pojedincima, obiteljima, crkvama i naroda u razumijevanju i doživljavanju transformirajuće snage Božje Riječi.

Rezultat su osnaženi životi, preobražene zajednice i dinamična reakcija na nepravdu koja ugrožava naš svijet.

Cloud Library je online platforma za pastore i vođe širom svijeta, gdje mogu besplatno koristiti digitalne materijale na svom jeziku.

Posjetite CloudLibrary.org za više materijala Johna i Lise Bevere na više od 90 jezika!

e-knjige, video i audio učenja, audio knjige, biblije...

CLOUD LIBRARY

Želite saznati više? Skenirajte ovde:

KAD LAVICA USTAJE

Probudite se i promenite svoj svet

U knjizi *Kad lavica ustaje*, Lisa prikazuje život i biblijsku sliku lavice kao divljeg i nežnog modela za žene. Pred vama će se naći izazov da otkrijete novu vatrenost, srčanost i svrhu.

- Postanite zapanjujuća pojava snage
- Branite mlade i one koji su učutkani
- Podignite kolektivnu riku koja menja sve

Ostali materijali John-a i Lisa-e Bevere dostupni su za besplatno preuzimanje na:
www.CloudLibrary.org

Dodatni materijali na mnogim jezicima dostupni su za pregled i preuzimanje na Youtube.com i Yuku.com i drugim sajtovima za deljenje medija.

„Važno. Značajno. Ubedljivo. Lisa Bevere je istrajna u svom ubeđenju da stoji na Istini i za Istinu“.

- Louie i Shelley Giglio, osnivači Passion Conferences

ŠTA JE ISTINA?

Ovo je postalo glavno pitanje našeg vremena. Ali dok svako ima mišljenje, izgleda da je sve teže i teže pronaći istinu. Možda zato što tražimo *nešto*, a trebalo bi da tražimo *nekoga*.

ISTINA IMA IME.

Mnogo starija od vremena i mnogo prisutnija nego ovaj trenutak, istina nije reka koja se menja sa kulturnim tokovima, nego stena – postojana, nepobediva, čvrsta – i ugaoni kamen svega što jesmo i što sanjamo da ćemo biti.

Teološki duboko, a ipak jako blisko, *Nepopustljiv* će biti sidro vaše duše u pobesnelom moru mišljenja, pružajući vam jasan pravac u lutajućem svetu.

LISA BEVERE provela je skoro tri decenije osposobljavajući žene svih doba da pronađu svoj identitet i svrhu. Ona je najbolje prodavani autor *New York Times-a* i međunarodno poznata govornica. Njene prethodne knjige, uključujući *Fight Like a Girl*, *Kad lavica ustaje*, *Devojke s mačevima* i *Bez suparništva*, nalaze se u rukama miliona širom sveta. Lisa i njen muž John su osnivači *Messenger International*, organizacije posvećene razvoju beskompromisnih Hristovih sledbenika koji menjaju svoj svet.

OVA JE KNJIGA AUTOROV DAR
I NIJE NA PRODAJU

SYLOAM
WWW.SYLOAM.EU

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

ZELITE VIŠE?
SKENIRAJTE QVDE.